

Официален вестник

на Европейския съюз

C 346

Издание
на български език

Информация и известия

Година 53
18 декември 2010 г.

Известие №	Съдържание	Страница
IV Информация		
ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ		
Съд на Европейския съюз		
2010/C 346/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> ОВ С 328, 4.12.2010 г.	1
Общ съд		
2010/C 346/02	Полагане на клетва от нов член на Общия съд	2
2010/C 346/03	Разпределение на г-н Porrescu по състави	2
V Становища		
СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ		
Съд		
2010/C 346/04	Дело С-535/07: Решение на Съда (втори състав) от 14 октомври 2010 г. — Европейска комисия/ Република Австрия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Директиви 79/409/ЕИО и 92/43/ЕИО — Опазване на дивите птици — Неправилно определяне и недостатъчна правна защита на специалните защитени зони)	3

BG

Цена:
4 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2010/C 346/05	Дело C-185/08: Решение на Съда (трети състав) от 21 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Rechtbank 's-Gravenhage — Нидерландия) — Latchways plc, Eurosafe Solutions BV/Kedge Safety Systems BV, Consolidated Nederland BV (Директива 89/106/ЕИО — Строителни продукти — Директива 89/686/ЕИО — Лични предпазни средства — Решение 93/465/ЕИО — Маркировка „СЕ“ — Анкерни устройства за защита срещу падане от височина при работа върху покриви — Стандарт EN 795)	3
2010/C 346/06	Дело C-280/08 P: Решение на Съда (втори състав) от 14 октомври 2010 г. — Deutsche Telekom AG/Европейска комисия, Vodafone D2 GmbH, по-рано Vodafone AG & Co. KG, а преди това Arcor AG & Co. KG и др. (Обжалване — Конкуренция — Член 82 ЕО — Пазари на далекосъобщителни услуги — Достъп до фиксираната мрежа на традиционния оператор — Цени на едро за междинните услуги за достъп до абонатна линия, предоставяни на конкурентите — Цени на дребно за услугите за достъп, предоставяни на абонатите — Ценови практики на предприятие с господстващо положение — Свиване на маржовете на конкурентите — Цени, одобрени от националния регулаторен орган — Свобода на действие на предприятието с господстващо положение — Носене на отговорност за нарушението — Понятие за злоупотреба — Критерий за конкурента със същата ефективност — Изчисляване на свиването на маржовете — Последици от злоупотребата — Размер на глобата)	4
2010/C 346/07	Дело C-350/08: Решение на Съда (първи състав) от 28 октомври 2010 г. — Европейска комисия/Република Литва (Неизпълнение на задължения от държава членка — Акт за присъединяване от 2003 г. — Задължения за присъединяващите се държави — Достижения на правото на Общността — Директиви 2001/83/ЕО и 2003/63/ЕО — Регламенти (ЕИО) № 2309/93 и (ЕО) № 726/2004 — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Получени чрез биотехнология сходни биологични лекарствени продукти — Национално разрешение за търговия, издадено преди присъединяването)	5
2010/C 346/08	Дело C-467/08: Решение на Съда (трети състав) от 21 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Audiencia Provincial de Barcelona, Испания) — PADAWAN SL/Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) (Сближаване на законодателствата — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Право на възпроизвеждане — Изключения и ограничения — Изключение за копиране за лично ползване — Понятие „справедливо обезщетение“ — Еднакво тълкуване — Въвеждане от държавите членки — Критерии — Граници — Такса за копиране за лично ползване, прилагана за оборудването, апаратурата и носителите за цифрово възпроизвеждане)	5
2010/C 346/09	Дело C-482/08: Решение на Съда (голям състав) от 26 октомври 2010 г. — Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия/Съвет на Европейския съюз (Жалба за отмяна — Решение 2008/633/ПВР — Достъп до Визовата информационна система (ВИС) за справки от оправомощени органи на държавите членки и от Европейската полицейска служба (Европол) с цел предотвратяване, разкриване и разследване на терористични действия и други тежки престъпления — Развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген — Изключване на Обединеното кралство от процедурата по приемане на решението — Валидност)	6
2010/C 346/10	Дело C-499/08: Решение на Съда (голям състав) от 12 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Vestre Landsret, Дания) — Ingeniørforeningen i Danmark, от името на Ole Andersen/Region Syddanmark (Директива 2000/78/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Забрана на дискриминацията, основана на възраст — Неизплащане на обезщетение при уволнение на работниците, които имат право на пенсия за осигурителен стаж и възраст)	7
2010/C 346/11	Дело C-508/08: Решение на Съда (втори състав) от 28 октомври 2010 г. — Европейска комисия/Република Малта (Неизпълнение на задължения от държава членка — Свободно предоставяне на услуги в областта на морския превоз — Регламент (ЕИО) № 3577/92 — Членове 1 и 4 — Услуги в областта на морския каботаж в рамките на държава членка — Задължение за сключване на договори за обществени услуги на недискриминационна основа — Сключване на договор за предоставяне на изключителни права преди датата на присъединяването на държава членка към Съюза без предварителна процедура за възлагане на обществена поръчка)	7

2010/C 346/12	Дело C-570/08: Решение на Съда (трети състав) от 21 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Anotato Dikastirio Кургюу, Република Кипър) — Symvoulio Apochetefseon Lefkosias/Anatheoritiki Archi Prosforon (Обществени поръчки — Директива 89/665/ЕИО — Член 2, параграф 8 — Несъдебен орган, отговорен за производствата по обжалване — Отмяна на решението на възложител за приемане на оферта — Възможност за възложителя да обжалва тази отмяна пред съд)	8
2010/C 346/13	Дело C-16/09: Решение на Съда (втори състав) от 14 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof, Германия) — Gudrun Schwemmer/Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen — Familienkasse (Социална сигурност — Регламенти (ЕИО) № 1408/71 и № 574/72 — Семейни обезщетения — Правила за недопускане на натрупване — Член 76, параграф 2 от Регламент № 1408/71 — Член 10, параграф 1, буква а) от Регламент № 574/72 — Деца, които пребивават в държава членка със своята майка, отговаряща на условията за получаване на семейни обезщетения там, и чийто баща, който работи в Швейцария и а priori отговаря на условията за получаване на същия вид семейни обезщетения съгласно швейцарското законодателство, се въздържа да поиска предоставянето на тези обезщетения)	8
2010/C 346/14	Дело C-45/09: Решение на Съда (голям състав) от 12 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Arbeitsgericht Hamburg — Германия) — Gisela Rosenblatt/Oellerking Gebäudereinigungsges.mбН (Директива 2000/78/ЕО — Забрана на дискриминацията, основана на възраст — Прекратяване на трудовия договор поради навършване на пенсионна възраст)	9
2010/C 346/15	Дело C-49/09: Решение на Съда (трети състав) от 28 октомври 2010 г. — Европейска комисия/Република Полша (Неизпълнение на задължения от държава членка — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Последващо присъединяване на държави членки — Преходни разпоредби — Прилагане във времето — Прилагане на намалена ставка — Бебешко облекло, аксесоари за него и детски обувки)	9
2010/C 346/16	Дело C-61/09: Решение на Съда (първи състав) от 14 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz, Германия) — Landkreis Bad Dürkheim/Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion (Обща селскостопанска политика — Интегрирана система за администриране и контрол на някои схеми за подпомагане — Регламент (ЕО) № 1782/2003 — Схема на единно плащане — Общи правила за схемите за директно подпомагане — Понятие за „хектар, даващ право на помощ“ — Неселскостопанска дейност — Условия за принадлежност на селскостопанска площ към дадено стопанство)	10
2010/C 346/17	Дело C-67/09 P: Решение на Съда (първи състав) от 14 октомври 2010 г. — Nuova Agricast Srl, Cofra srl/Европейска комисия (Обжалване — Държавни помощи — Схема за помощи за инвестиции в райони на Италия в по-неблагоприятно положение — Решение на Комисията, с което тази схема се обявява за съвместима с общия пазар — Искания за обезщетение за вреди, които се твърди, че са претърпени в резултат на приемането на решението — Преходни мерки между тази схема и предходната схема — Действие във времето на решението на Комисията да не повдига възражения срещу предходната схема — Принципи на правната сигурност, на защита на оправданите правни очаквания и на равно третиране)	11
2010/C 346/18	Дело C-72/09: Решение на Съда (трети състав) от 28 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от la Cour de cassation — Франция) — Établissements Rimbaud SA/Directeur général des impôts, Directeur des services fiscaux d'Aix-en-Provence (Пряко данъчно облагане — Свободно движение на капитали — Юридически лица, установени в трета страна, която е членка на Европейското икономическо пространство — Недвижими имоти, притежавани в държава членка — Данък върху пазарната стойност на тези недвижими имоти — Отказ за освобождаване — Борба с данъчните измами — Претенция с оглед на Споразумението за ЕИП)	11

2010/C 346/19	Дело C-81/09: Решение на Съда (втори състав) от 21 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Symvoulio tis Epikrateias — Гърция) — Idryma Tyrou A.E./Ypourgos Tyrou kai Meson Mazikis Epimerosis (Свобода на установяване — Свободно движение на капитали — Дружествено право — Първа директива 68/151/ЕИО — Акционерно дружество в сектора на пресата и телевизията — Дружество и акционер, който притежава повече от 2,5 % от акциите — Солидарно дължима административна глоба)	12
2010/C 346/20	Дело C-97/09: Решение на Съда (голям състав) от 26 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Австрия) — Ingrid Schmelz/Finanzamt Waldviertel (Шеста директива ДДС — Член 24, параграф 3 и член 28и — Директива 2006/112/ЕО — Член 283, параграф 1, буква в) — Валидност — Членове 12 ЕО, 43 ЕО и 49 ЕО — Принцип на равно третиране — Специален режим за малките предприятия — Освобождаване от ДДС — Отказ да се предостави освобождаване от данък на данъчнозадължени лица, установени в други държави членки — Понятие за годишен оборот)	12
2010/C 346/21	Дело C-175/09: Решение на Съда (трети състав) от 28 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Court of Appeal — Обединено кралство) — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs/Axa UK plc (Шеста директива ДДС — Освобождаване — Член 13, Б, буква г), точка 3 — Сделки, засягащи плащания и преводи — Събиране на вземания — Разплащателни планове за дентално лечение — Услуги по събиране и обработка на плащания за сметка на клиентите на доставчик на услуги)	13
2010/C 346/22	Дело C-203/09: Решение на Съда (първи състав) от 28 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof, Германия) — Volvo Car Germany GmbH/Autohof Weidensdorf GmbH (Директива 86/653/ЕИО — Самостоятелно заети търговски представители — Прекратяване на договора за търговско представителство от принципала — Право на обезщетение на търговския представител)	14
2010/C 346/23	Дело C-205/09: Решение на Съда (втори състав) от 21 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Szombathelyi Városi Bíróság, Република Унгария) — Наказателно производство срещу Emil Eredics, Mária Vassné Sári (Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Рамково решение 2001/220/ПВР — Правно положение в наказателното производство на пострадалите от престъпления — Понятие „пострадал от престъпление“ — Юридическо лице — Медиация в рамките на наказателното производство — Правила за прилагане)	14
2010/C 346/24	Дело C-227/09: Решение на Съда (втори състав) от 21 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunale ordinario di Torino — Италия) — Antonino Accardo и др./Comune di Torino (Социална политика — Защита на безопасността и здравето на работниците — Организация на работното време — Служители на общинската полиция — Директива 93/104/ЕО — Директива 93/104/ЕО, изменена с Директива 2000/34/ЕО — Директива 2003/88/ЕО — Членове 5, 17 и 18 — Максимална продължителност на седмичното работно време — Колективни договори или споразумения, сключени между социалните партньори на национално или регионално равнище — Дерогации във връзка с отложената междуседмична почивка и компенсационната почивка — Непосредствено действие — Съответстващо тълкуване)	15
2010/C 346/25	Дело C-242/09: Решение на Съда (трети състав) от 21 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Gerechtshof te Amsterdam, Нидерландия) — Albron Catering BV/FNV Bondgenoten, John Roest (Социална политика — Прехвърляния на предприятия — Директива 2001/23/ЕО — Гарантиране на правата на работниците и служителите — Група от дружества, в която заетите лица са наети на работа от дружество „работодател“ и са командирвани да работят постоянно в „оперативно“ дружество — Прехвърляне на оперативно дружество)	15

- 2010/C 346/26 Дело C-243/09: Решение на Съда (втори състав) от 14 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Halle — Германия) — Günter Fuß/Stadt Halle (Социална политика — Защита на безопасността и здравето на работниците — Директива 2003/88/ЕО — Организация на работното време — Пожарникари, работещи в общественния сектор — Оперативна служба — Член 6, буква б) и член 22, параграф 1, първа алинея, буква б) — Максимална продължителност на седмично работно време — Отказ за полагане на труд, при който се превишава това работно време — Принудително преместване в друга служба — Непосредствено действие — Последници за националните юрисдикции) 16
- 2010/C 346/27 Дело C-306/09: Решение на Съда (четвърти състав) от 21 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Cour constitutionnelle, Белгия) — Изпълнение на европейска заповед за арест, издадена срещу I.V. (Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Рамково решение 2002/584/ПВР — Европейска заповед за арест и процедури за предаване между държавите членки — Член 4 — Случаи, в които може да бъде отказано изпълнение — Член 4, точка 6 — Заповед за арест, издадена с цел изпълнение на наказание — Член 5 — Гаранции, предоставени от издаващата държава членка — Член 5, точка 1 — Задочно осъждане — Член 5, точка 3 — Заповед за арест, издадена с цел провеждане на наказателно преследване — Предаване при условие издирваното лице да бъде върнато в изпълняващата държава членка — Съвместно прилагане на точки 1 и 3 от член 5 — Съвместимост) 16
- 2010/C 346/28 Дело C-345/09: Решение на Съда (втори състав) от 14 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Centrale Raad van Beroep — Нидерландия) — JA van Delft, JC Ramaer, JM van Willigen, JF van der Nat, CM Janssen, O Fokkens/College van zorgverzekeringen (Социално осигуряване — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Дял III, глава 1 — Членове 28, 28а и 33 — Регламент (ЕИО) № 574/72 — Член 29 — Свободно движение на хора — Членове 21 ДФЕС и 45 ДФЕС — Здравноосигурителни обезщетения — Носители на правото на пенсия за старост или на обезщетение за неработоспособност — Пребиване в държава членка, различна от държавата, която отговаря за изплащането на пенсията или обезщетението — Предоставяне на обезщетения в натура в държавата на пребиваване на сметка на държавата, която отговаря за изплащането — Липса на регистриране в държавата на пребиваване — Запълнение за плащане на вноски в държавата, която отговаря за изплащането — Изменение на националното законодателство на държавата, която отговаря за изплащането — Непрекъснатост на здравното осигуряване — Разлика в третирането между местни и чуждестранни лица) 17
- 2010/C 346/29 Дело C-367/09: Решение на Съда (четвърти състав) от 28 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Hof van beroep te Antwerpen, Белгия) — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau/SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV (Преюдициално запитване — Засягане на финансовите интереси на Европейския съюз — Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 — Член 1, член 3, параграф 1, трета алинея, членове 5 и 7 — Регламент (ЕИО) № 3665/87 — Член 11 и член 18, параграф 2, буква в) — Понятие за икономически оператор — Лица, които са взели участие в извършването на нередността — Лица, които са задължени да поемат отговорността за нередността или да гарантират, че тя няма да бъде извършена — Административна санкция — Непосредствено действие — Давностен срок — Прекъсване) 18
- 2010/C 346/30 Дело C-385/09: Решение на Съда (трети състав) от 21 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Mokestinų ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės, Република Литва) — Nidera Handelscompagnie BV/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos. (Директива 2006/112/ЕО — Право на приспадане на ДДС, платен по получени доставки — Национална правна уредба, с която се изключва правото на приспадане за стоки, препродадени преди идентификацията на данъчнозадълженото лице за целите на ДДС) 19
- 2010/C 346/31 Дело C-423/09: Решение на Съда (пети състав) от 28 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Staatssecretaris van Financiën/X BV (Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Комбинирана номенклатура — Сухи зеленчуци (глави чесън), на които не е отделен целият сок) 19

2010/C 346/32	Дело C-428/09: Решение на Съда (втори състав) от 14 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État, Франция) — Union syndicale Solidaires Isère/Premier ministre, Ministère du travail, des relations sociales, de la famille, de la solidarité et de la ville, Ministère de la santé et des sports (Социална политика — Защита на безопасността и здравето на работниците — Директива 2003/88/ЕО — Организация на работното време — Членове 1, 3 и 17 — Приложно поле — Временна и сезонна дейност на лицата, наети по „договор за педагогическа ангажираност“ — Ограничаване на работното време на този персонал във ваканционни и почивни центрове до 80 дни годишно — Национална правна уредба, която не предвижда за този персонал минимална продължителност на междудневната почивка — Дерогации, предвидени в член 17 — Условия — Осигуряване на компенсиране с равностоен период за почивка или, в изключителни случаи, на подходяща защита)	20
2010/C 346/33	Дело C-500/09: Решение на Съда (осми състав) от 28 октомври 2010 г. — Европейска комисия/Гръцка република (Неизпълнение на задължения от държава членка — Пощенски услуги — Директива 97/67/ЕО — Национални ограничения — Предприятия за експресни пощенски услуги — Национален лицензионен режим)	20
2010/C 346/34	Дело C-41/10: Решение на Съда (осми състав) от 28 октомври 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Пряко застраховане, различно от живото-застраховане — Директива 73/239/ЕИО и Директива 92/49/ЕИО — Взаимоосигурителни дружества, упражняващи дейност на пазара на допълнителното здравно осигуряване — Неправилно или непълно транспониране)	21
2010/C 346/35	Дело C-117/09 P: Определение на Съда от 24 юни 2010 г. — Kronoply GmbH & Co. KG/Европейска комисия (Обжалване — Държавни помощи — Молба за помощ с цел да се измени помощ, предоставена по-рано на предприятието получател, за която Комисията е уведомена след пълното изпълнение на инвестиционния проект — Критерии за стимулиращ ефект и за необходимост)	21
2010/C 346/36	Дело C-386/09: Определение на Съда (седми състав) от 15 септември 2010 г. (преюдициално запитване от Cour du travail de Bruxelles, Белгия) — Jhonny Briot/Randstad Interim, Sodexho SA, Съвет на Европейския съюз (Член 104, параграф 3, втора алинея от Процедурния правилник — Директива 2001/23/ЕО — Прехвърляне на предприятия — Гарантиране на правата на работниците и служителите — Неподновяване на срочен трудов договор на работник или служител, нает за временна заетост) ...	22
2010/C 346/37	Дело C-28/10 P: Определение на Съда от 2 септември 2010 г. — Mehmet Salih Bayramoglu/Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз (Жалба — Член 119 от Процедурния правилник — Нередовност на исканията — Явна недопустимост)	22
2010/C 346/38	Дело C-292/10: Преюдициално запитване, отправено от Landgericht Regensburg (Германия) на 11 юни 2010 г. — G/Cornelius de Visser	23
2010/C 346/39	Дело C-328/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Италия) на 5 юли 2010 г. — Enipower SpA/Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas	24
2010/C 346/40	Дело C-329/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Италия) на 5 юли 2010 г. — ENI SpA/Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas e Cassa Conguaglio per il Settore Elettrico	25

<u>Известие №</u>	<u>Съдържание (продължение)</u>	<u>Страница</u>
2010/C 346/41	Дело C-330/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Италия) на 5 юли 2010 г. — Edison Trading SpA/Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas	25
2010/C 346/42	Дело C-331/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Италия) на 5 юли 2010 г. — E.On Produzione SpA/Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas	25
2010/C 346/43	Дело C-332/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Италия) на 5 юли 2010 г. — Edipower SpA/Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas	26
2010/C 346/44	Дело C-333/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Италия) на 5 юли 2010 г. — E.On Energy Trading SpA/Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas	26
2010/C 346/45	Дело C-406/10: Преюдициално запитване, отправено от High Court of Justice (Chancery Division) (England and Wales) на 11 август 2010 г. — SAS Institute Inc./World Programming Ltd	26
2010/C 346/46	Дело C-426/10 P: Жалба, подадена на 26 август 2010 г. от Bell & Ross BV срещу определението, постановено от Общия съд (шести състав) на 18 юни 2010 г. по дело T-51/10, Bell & Ross/CXВП	28
2010/C 346/47	Дело C-442/10: Преюдициално запитване, отправено от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) на 13 септември 2010 г. — Churchill Insurance Company Limited, Tracy Evans/Benjamin Wilkinson, за който като законен представител се явява баща му Steven Wilkinson, Equity Claims Limited	29
2010/C 346/48	Дело C-458/10: Иск, предявен на 17 септември 2010 г. — Европейска комисия/Великото херцогство Люксембург	29
2010/C 346/49	Дело C-464/10: Преюдициално запитване, отправено от Cour d'appel de Mons (Белгия) на 24 септември 2010 г. — État belge/адв. Pierre Henfling, адв. Raphaël Davin, адв. Koenraad Tanghe (в качеството на синдици в производството по несъстоятелност на Tiercé Franco-Belge SA)	30
2010/C 346/50	Дело C-465/10: Преюдициално запитване, отправено от Conseil d'État (Франция) на 27 септември 2010 г. — Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales/Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre	30
2010/C 346/51	Дело C-468/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 28 септември 2010 г. — Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF)/Administración del Estado	31
2010/C 346/52	Дело C-469/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 28 септември 2010 г. — Federación de Comercio Electrónico y Marketing Directo (FECEDM)/Administración del Estado	32

2010/C 346/53	Дело C-472/10: Преюдициално запитване, отправено от Pest Megyei Bíróság (Република Унгария) на 29 септември 2010 г. — Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság/Invitel Távközlési Zrt.	32
2010/C 346/54	Дело C-484/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 7 октомври 2010 г. — Asociación para la Calidad de los Forjados (ASCAFOR), Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (ASIDAC)/Administración del Estado, Calidad Siderúrgica SL, Colegio de Ingenieros Técnicos Industriales, Asociación Española de Normalización y Certificación (AENOR), Consejo General de Colegios Oficiales de Aparejadores y Arquitectos Técnicos, Asociación de Investigación de las Industrias de la Construcción (AIDICO) Instituto Tecnológico de la Construcción, Asociación Nacional Española de Fabricantes de Hormigón Preparado (ANEFHOP), Ferrovial Agromán SA, Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (OFICEMEN), Asociación de Aceros Corrugados Reglamentarios y su Tecnología y Calidad (ACERTEQ)	32
2010/C 346/55	Дело C-487/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal administratif de Rennes (Франция) на 11 октомври 2010 г. — L'Océane Immobilière SAS/Direction de contrôle fiscal Ouest	33
2010/C 346/56	Дело C-488/10: Преюдициално запитване, отправено от Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante (Испания) на 11 октомври 2010 г. — Celaya Emparanza y Galdos Internacional S.A./Proyectos Integrales de Balizamientos S.L.	33
2010/C 346/57	Дело C-491/10: Преюдициално запитване, отправено от Oberlandesgericht Celle (Германия) на 15 октомври 2010 г. — Joseba Andoni Aguirre Zarraga/Simone Pelz	34
2010/C 346/58	Дело C-496/10: Преюдициално запитване, отправено от Ufficio del Giudice di Pace di Venafro (Италия) на 15 октомври 2010 г. — Наказателно производство срещу Aldo Patriciello	34
2010/C 346/59	Дело C-500/10: Преюдициално запитване, отправено от Commissione Tributaria Centrale — Sezione di Bologna (Italia) на 19 октомври 2010 г. — Ufficio IVA di Piacenza/Belvedere Costruzioni Srl	34
2010/C 346/60	Дело C-501/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Италия) на 19 октомври 2010 г. — Наказателно производство срещу Raffaele Russo	34
2010/C 346/61	Дело C-502/10: Преюдициално запитване, отправено от Raad van State (Нидерландия) на 20 октомври 2010 г. — Staatssecretaris van Justitie/M. Singh	35
2010/C 346/62	Дело C-503/10: Преюдициално запитване, отправено от Върховен административен съд (България) на 20 октомври 2010 година — „Евроетил“ АД/Директор на Агенция „Митници“	35
2010/C 346/63	Дело C-510/10: Преюдициално запитване, отправено от Østre Landsret (Дания) на 25 октомври 2010 г. — DR и TV2 Danmark A/S/NCB	36
2010/C 346/64	Дело C-235/08: Определение на председателя на Съда от 8 октомври 2010 г. — (преюдициално запитване от Landesgericht Ried im Innkreis, Австрия) — Наказателно производство срещу Roland Langer	37

<u>Известие №</u>	<u>Съдържание (продължение)</u>	<u>Страница</u>
2010/C 346/65	Дело C-95/09: Определение на председателя на Съда от 1 юли 2010 г. — Европейска комисия/Ирландия	37
2010/C 346/66	Дело C-182/09: Определение на председателя на първи състав на Съда от 3 юни 2010 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division — Обединено кралство) — Seaport (NI) Ltd/Department of the Environment for Northern Ireland	37
2010/C 346/67	Дело C-355/09: Определение на председателя на Съда от 2 септември 2010 г. — Европейска комисия/Ирландия	38
2010/C 346/68	Дело C-394/09: Определение на председателя на пети състав на Съда от 22 юни 2010 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия	38
2010/C 346/69	Дело C-510/09: Определение на председателя на Съда от 9 юни 2010 г. — Европейска комисия/Френска република	38
2010/C 346/70	Дело C-531/09: Определение на председателя на Съда от 1 септември 2010 г. — Европейска комисия/Португалска република	38
2010/C 346/71	Дело C-541/09: Определение на председателя на Съда от 24 септември 2010 г. (преюдициално запитване от giudice di pace di Varese — Италия) — Siddiquee Mohammed Mohiuddin/Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese	38
2010/C 346/72	Дело C-192/10: Определение на председателя на Съда от 19 октомври 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Испания	38
2010/C 346/73	Дело C-223/10: Определение на Съда от 1 септември 2010 г. — Европейска комисия/Република Австрия	38
2010/C 346/74	Дело C-264/10: Определение на председателя на Съда от 19 октомври 2010 г. — (преюдициално запитване от Inalta Curte de Casație și Justiție, Румъния) — Наказателно производство срещу Gheorghe Kita	38

Общ съд

2010/C 346/75	Дело T-24/05: Решение на Общия съд от 27 октомври 2010 г. — Alliance One International и др./Комисия (Конкуренция — Картели — Испански пазар на изкупуване и първична преработка на суров тютюн — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Определяне на цените и разпределяне на пазара — Задължение за мотивиране — Отговорност за неправомерното поведение — Равно третиране)	39
---------------	--	----

2010/C 346/76	Дело T-227/07: Решение на Общия съд от 28 октомври 2010 г. — Испания/Комисия (ФЕОГА — Секция „Гарантиране“ — Разходи, за които е изключено финансиране от Общността — Схема за подпомагане на производството, предназначено за преработвателите на домати — Ненадейни проверки, извършвани през подходящите периоди — Пропорционалност)	39
2010/C 346/77	Дело T-236/07: Решение на Общия съд от 26 октомври 2010 г. — Германия/Комисия („ФЕОГА — Секция „Гарантиране“ — Приключване на сметки — Финансова година 2006 — Дата на прилагане на член 32, параграф 5, първа алинея от Регламент (ЕО) № 1290/2005 — Обвързваща сила на едностранно изявление на Комисията, приложено към протокола от заседание на Корепер“)	39
2010/C 346/78	Дело T-23/09: Решение на Общия съд от 26 октомври 2010 г. — CNOP и CCG/Комисия (Конкуренция — Административно производство — Решение, с което се разпорежда проверка — Член 20, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003 — Липса на юридическа правосубектност на адресат — Задължение за мотивиране — Понятия за предприятие и за сдружение на предприятия)	40
2010/C 346/79	Дело T-65/09 P: Решение на Общия съд от 27 октомври 2010 г. — Reali/Комисия (Обжалване — Публична служба — Договорно наети служители — Назначаване — Класиране в степен — Професионален опит — Диплома — Еквивалентност)	40
2010/C 346/80	Дело T-131/09: Решение на Общия съд от 28 октомври 2010 г. — Farmesco/CXВП — Allergan (BOTUMAX) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „BOTUMAX“ — По-ранни словни и фигуративни марки на Общността „BOTOX“ — Относителни основания за отказ — Вероятност от объркване — Засягане на реномето — Член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009)	40
2010/C 346/81	Дело T-365/09: Решение на Общия съд от 27 октомври 2010 г. — Michalakoroulou Ktimatiki Touristiki/CXВП — Free (FREE) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словната марка на Общността „FREE“ — По-ранна национална словна марка „FREE“ и по-ранна национална фигуративна марка „LA LIBERTÉ N'A PAS DE PRIX“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	41
2010/C 346/82	Дело T-32/09 P: Определение на Общия съд от 28 октомври 2010 г. — Marcuccio/Комисия (Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Досъдебна процедура — Явно неоснователна жалба — Насрещна жалба само относно разноските)	41
2010/C 346/83	Дело T-515/09 P: Определение на Общия съд от 18 октомври 2010 г. — Marcuccio/Комисия (Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Отказ на институция да преведе решение — Отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна жалба)	41
2010/C 346/84	Дело T-516/09 P: Определение на Общия съд от 18 октомври 2010 г. — Marcuccio/Комисия (Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Отхвърляне на искане за извършване на разследване — Отказ на институция да преведе решение — Отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна жалба)	42

2010/C 346/85	Дело T-18/10 R II: Определение на председателя на Общия съд от 25 октомври 2010 г. — Inuit Tapiriit Kanatami и др./Парламент и Съвет (Обезпечително производство — Регламент (ЕО) № 1007/2009 — Търговия с тиленови продукти — Забрана за внос и продажба — Изключение в полза на инуитските общности — Друга молба за спиране на изпълнението — Нови факти — Липса на неотложност) ...	42
2010/C 346/86	Дело T-353/10 R: Определение на председателя на Общия съд от 25 октомври 2010 г. — Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro/Комисия (Обезпечително производство — Финансова помощ — Дебитно известие във връзка с възстановяването на финансова помощ — Молба за спиране на изпълнението — Неспазване на процесуалните изисквания — Недопустимост)	43
2010/C 346/87	Дело T-435/10: Жалба, подадена на 17 септември 2010 г. — IEM ERGA — EREVNES MELETES PERIVALLONTOS & CHOROTAXIAS A.E./Комисия	43
2010/C 346/88	Дело T-446/10: Жалба, подадена на 17 септември 2010 г. — Dow AgroSciences и Dintec Agroquímica — Productos Químicos/Комисия	43
2010/C 346/89	Дело T-447/10: Жалба, подадена на 21 септември 2010 г. — Evropaiki Dynamiki/Съд	44
2010/C 346/90	Дело T-449/10: Жалба, подадена на 20 септември 2010 г. — ClientEarth и др./Комисия	45
2010/C 346/91	Дело T-456/10: Жалба, подадена на 1 октомври 2010 г. — Timab Industries и CFPR/Комисия	46
2010/C 346/92	Дело T-457/10: Жалба, подадена на 26 септември 2010 г. — Evropaiki Dynamiki/Комисия	47
2010/C 346/93	Дело T-474/10: Жалба, подадена на 26 септември 2010 г. — Evropaiki Dynamiki/Комисия	48
2010/C 346/94	Дело T-477/10: Жалба, подадена на 9 октомври 2010 г. — SE — Blusen Stenau/CXВП — SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS (SE© SPORTS EQUIPMENT)	48
2010/C 346/95	Дело T-478/10: Жалба, подадена на 4 октомври 2010 г. — Département du Gers/Комисия	49
2010/C 346/96	Дело T-479/10: Жалба, подадена на 4 октомври 2010 г. — Département du Gers/Комисия	50
2010/C 346/97	Дело T-480/10: Жалба, подадена на 4 октомври 2010 г. — Département du Gers/Комисия	50
2010/C 346/98	Дело T-481/10: Жалба, подадена на 4 октомври 2010 г. — Département du Gers/Комисия	50
2010/C 346/99	Дело T-482/10: Жалба, подадена на 4 октомври 2010 г. — Département du Gers/Комисия	50

<u>Известие №</u>	<i>Съдържание (продължение)</i>	<i>Страница</i>
2010/C 346/100	Дело T-485/10: Жалба, подадена на 13 октомври 2010 г. — MIP Metro/CXВП — J.C. Ribeiro SGPS (MISS B)	51
2010/C 346/101	Дело T-498/10: Жалба, подадена на 18 октомври 2010 г. — Mayer Naman/CXВП — Daniel e Mayer (David Mayer)	51
2010/C 346/102	Дело T-499/10: Жалба, подадена на 8 октомври 2010 г. — MOL/Комисия	52
2010/C 346/103	Дело T-500/10: Жалба, подадена на 19 октомври 2010 г. — Dorma/CXВП — Puertas Doorsa (doorsa FÁBRICA DE PUERTAS AUTOMÁTICAS)	52
2010/C 346/104	Дело T-501/10: Жалба, подадена на 22 октомври 2010 г. — TI Media Broadcasting и TI Media/Комисия	53
2010/C 346/105	Дело T-502/10: Жалба, подадена на 18 октомври 2010 г. — Département du Gers/Комисия	54
2010/C 346/106	Дело T-503/10: Жалба, подадена на 21 октомври 2010 г. — IDT Biologika/Комисия	54
2010/C 346/107	Дело T-504/10: Жалба, подадена на 22 октомври 2010 г. — Prima TV/Комисия	55
2010/C 346/108	Дело T-505/10: Жалба, подадена на 18 октомври 2010 г. — Höganäs/CXВП — Haynes (ASTALOY)	55
2010/C 346/109	Дело T-506/10: Жалба, подадена на 22 октомври 2010 г. — RTI и Elettronica Industriale/Комисия	56
2010/C 346/110	Дело T-508/10: Жалба, подадена на 19 октомври 2010 г. — Seba Diş Ticaret ve Nakliyat/CXВП — von Eicken (SEBA TRADITION ESTABLISHED 193220 FILTER)	56
2010/C 346/111	Дело T-509/10: Жалба, подадена на 20 октомври 2010 г. — Manufacturing Support & Procurement Kala Naft/Съвет	57
2010/C 346/112	Дело T-512/10: Жалба, подадена на 26 октомври 2010 г. — Nike International/CXВП (DYNAMIC SUPPORT)	58
2010/C 346/113	Дело T-443/09: Определение на Общия съд от 28 октомври 2010 г. — Agriconsulting Europe/Комисия	58
2010/C 346/114	Дело T-16/10: Определение на Общия съд от 18 октомври 2010 г. — Alisei/Комисия	58
2010/C 346/115	Дело T-151/10: Определение на Общия съд от 22 октомври 2010 г. — Bank Nederlandse Gemeenten/Комисия	58

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2010/C 346/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 328, 4.12.2010 г.

Предишни публикации

ОВ С 317, 20.11.2010 г.

ОВ С 301, 6.11.2010 г.

ОВ С 288, 23.10.2010 г.

ОВ С 274, 9.10.2010 г.

ОВ С 260, 25.9.2010 г.

ОВ С 246, 11.9.2010 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ОБЩ СЪД

Полагане на клетва от нов член на Общия съд

(2010/С 346/02)

На 26 ноември 2010 г. клетва пред Съда положи г-н Andrei Popescu, назначен за съдия в Общия съд на Европейския съюз за периода от 26 ноември 2010 г. до 31 август 2016 г. с решение на представителите на правителствата на държавите членки от 18 ноември 2010 г. ⁽¹⁾

Разпределение на г-н Popescu по състави

(2010/С 346/03)

На 29 ноември 2010 г. вследствие на встъпването в длъжност на г-н Popescu като съдия на пленарното събрание на Общия съд се реши да се измени както следва решението от пленарното събрание от 20 септември 2010 г. относно разпределението на съдиите по състави, изменено с решението от 26 октомври 2010 г.

За периода от 29 ноември 2010 г. до датата на встъпване в длъжност на българския съдия съдиите се разпределят по следния начин:

във II-ри разширен състав от петима съдии:

Г-н Forwood, председател на състав, г-н Dehousse, г-жа Wiszniewska-Białecka, г-н Prek, г-н Schwarcz и г-н Popescu, съдии.

във 2-ри състав от трима съдии:

Г-н Forwood, председател на състав

- а) г-н Dehousse и г-н Popescu, съдии;
- б) г-н Dehousse и г-н Schwarcz, съдии;
- в) г-н Schwarcz и г-н Popescu, съдии.

в VII-ми разширен състав от петима съдии:

Г-н Dittrich, председател на състав, г-н Dehousse, г-жа Wiszniewska-Białecka, г-н Prek, г-н Schwarcz и г-н Popescu, съдии.

⁽¹⁾ ОВ L 306, 23.11.2010 г., стр. 76

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (втори състав) от 14 октомври 2010 г. — Европейска комисия/Република Австрия

(Дело C-535/07) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Директиви 79/409/ЕИО и 92/43/ЕИО — Опазване на дивите птици — Неправилно определяне и недостатъчна правна защита на специалните защитени зони)

(2010/С 346/04)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: R. Sauer и D. Recchia)

Ответник: Република Австрия (представители: E. Riedl, E. Pürgy и K. Drechsel)

Страна, встъпила в производството в подкрепа на ответника: Федерална република Германия (представители: M. Lumma и J. Möller)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 4, параграфи 1 и 2 от Директива 79/409/ЕИО на Съвета от 2 април 1979 година относно опазването на дивите птици (ОВ L 103, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 77) и на член 6, параграф 2 във връзка с член 7 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна (ОВ L 206, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109) — Неопределяне като специална защитена зона на подходяща територия за запазването на определени видове птици („Hanság“) и неправилно определяне на друга територия („Niedere Tauern“) — Непредоставяне на вече определените специални защитени зони на правна защита в съответствие с произтичащите от общностното право изисквания

Диспозитив1. *Като:*

— не е извършила правилно според орнитоложките критерии класификацията като специална защитена зона на територията Hanság в провинция Бургенланд

и установяването на границите на специалната защитена зона Niedere Tauern в провинция Щирия съгласно член 4, параграф 1 от Директива 79/409/ЕИО на Съвета от 2 април 1979 година относно опазването на дивите птици, и

— не е предоставила на специалните защитени зони Malsch, Wiesengebiete im Freiwald, Pfeifer Anger, Oberes Donautal и Untere Traun в провинция Горна Австрия, както и на специалната защитена зона Verwall в провинция Форарлберг, правна защита в съответствие с изискванията на член 4 от Директивата 79/409 и на член 6, параграф 2 във връзка с член 7 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна,

Република Австрия не е изпълнила задълженията си по тези разпоредби.

2. Отхвърля иска в останалата му част.
3. Европейската комисия, Република Австрия и Федерална република Германия понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 51, 23.02.2008 г.

Решение на Съда (трети състав) от 21 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Rechtbank 's-Gravenhage — Нидерландия) — Latchways plc, Eurosafe Solutions BV/Kedje Safety Systems BV, Consolidated Nederland BV

(Дело C-185/08) ⁽¹⁾

(Директива 89/106/ЕИО — Строителни продукти — Директива 89/686/ЕИО — Лични предпазни средства — Решение 93/465/ЕИО — Маркировка „СЕ“ — Анкерни устройства за защита срещу падане от височина при работа върху покриви — Стандарт EN 795)

(2010/С 346/05)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank 's-Gravenhage

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Latchways plc, Eurosafe Solutions BV

Ответници: Kedge Safety Systems BV, Consolidated Nederland BV

Предмет

Преюдициално запитване — Rechtbank 's-Gravenhage — Тълкуване на Директива 89/106/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година относно сближаването на законовите, подзаконовите и административни разпоредби на държавите членки по отношение на строителните продукти (ОВ L 40, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 9, стр. 3), на Директива 89/686/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на личните предпазни средства (ОВ L 399, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 9, стр. 214), както и на Решение на Съвета от 22 юли 1993 година относно модулите за различните фази на процедурите за оценяване на съответствието и правилата за поставяне и използване на маркировката за съответствие „СЕ“, които са предназначени за използване в директивите за техническо хармонизиране (ОВ L 220, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 13, стр. 42) — Анкерни устройства за защита срещу падане от височина, предназначени да бъдат трайно прикрепени към конструкцията — Европейски стандарт EN 795

Диспозитив

1. Разпоредбите на европейския стандарт 795 относно анкерните устройства от клас А1 не попадат в приложното поле на Директива 89/686/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно сближаване на законодателствата на държавите членки в областта на личните предпазни средства, изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 29 септември 2003 г., поради което не са част от правото на Съюза и следователно Съдът не е компетентен да ги тълкува.
2. Анкерни устройства като разглежданите по главното производство, които не са предназначени да бъдат държани или носени от използващото ги лице, не попадат в приложното поле на Директива 89/686, изменена с Регламент № 1882/2003, нито като такива, нито поради това че са предназначени да бъдат свързвани с лично предпазно средство.
3. Анкерни устройства като разглежданите по главното производство, които са част от строежа, към който са прикрепени с цел гарантиране безопасността при използване или при работа на покрива на този строеж, попадат в приложното поле на Директива 89/106/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 година относно сближаването на законовите, подзаконовите и административни разпоредби на държавите членки по отношение на строителните продукти, изменена с Регламент № 1882/2003.
4. Решение 93/465/ЕИО на Съвета от 22 юли 1993 година относно модулите за различните фази на процедурите за оценяване на съответствието и правилата за поставяне и използване на маркировката за съответствие „СЕ“, които са

предназначени за използване в директивите за техническо хармонизиране, изключва поставянето по избор на маркировката „СЕ“ върху продукт, който не попада в приложното поле на директивата, съгласно която се поставя такава маркировка, дори когато този продукт отговаря на определените в нея технически изисквания.

(¹) ОВ С 197, 2.8.2008 г.

Решение на Съда (втори състав) от 14 октомври 2010 г. — Deutsche Telekom AG/Европейска комисия, Vodafone D2 GmbH, по-рано Vodafone AG & Co. KG, а преди това Arcor AG & Co. KG и др.

(Дело C-280/08 P) (¹)

(Обжалване — Конкуренция — Член 82 ЕО — Пазари на далекосъобщителни услуги — Достъп до фиксираната прежа на традиционния оператор — Цени на едро за междинните услуги за достъп до абонатна линия, предоставяни на конкурентите — Цени на дребно за услугите за достъп, предоставяни на абонатите — Ценови практики на предприятие с господстващо положение — Свиване на маржовете на конкурентите — Цени, одобрени от националния регулаторен орган — Свобода на действие на предприятието с господстващо положение — Носене на отговорност за нарушението — Понятие за злоупотреба — Критерий за конкурента със същата ефективност — Изчисляване на свиването на маржовете — Последици от злоупотребата — Размер на глобата)

(2010/C 346/06)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Deutsche Telekom AG (представители: U. Quack, S. Ohlhoff и M. Hutschneider, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Европейска комисия (представители: K. Mojszewicz, W. Mölls и O. Weber), Vodafone D2 GmbH, по-рано Vodafone AG & Co. KG, а преди това Arcor AG & Co. K (представител: M. Klusmann), Versatel NRW GmbH, по-рано Tropolys NRW GmbH, преди това CityKom Münster GmbH Telekommunikationsservice, EWE TEL GmbH, HanseNet Telekommunikation GmbH, Versatel Nord GmbH, преди това Versatel Nord-Deutschland GmbH, преди това KomTel Gesellschaft für Kommunikations- und Informationssdienste mbH, NetCologne Gesellschaft für Telekommunikation mbH, Versatel Süd GmbH, преди това Versatel Süd-Deutschland GmbH, преди това tesion Telekommunikation GmbH, Verstel West GmbH, преди това Versatel West-Deutschland GmbH, а преди това Versatel Deutschland GmbH & Co. KG (представител: N. Nolte, Rechtsanwalt)

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд (пети разширен състав) от 10 април 2008 г. по дело Deutsche Telekom/Комисия (T-271/03), с което Първоинстанционният съд е отхвърлил жалбата за отмяна на Решение 2003/707/ЕО на Комисията от 21 май 2003 г. относно производство по прилагане на член 82 от Договора за ЕО (преписки COMP/C-1/37.451, 37.578, 37.579 — Deutsche Telekom AG) (ОВ L 263, стр. 9) и, при условията на евентуалност, за намаляване на наложената на жалбоподателя глоба — Злоупотреба с господстващо положение — Цена за достъп до фиксираната телекомуникационна мрежа в Германия — Злоупотреба с ценови практики на предприятие с господстващо положение, което фактурира на конкурентите си по-високи цени за междинните услуги за достъп до абонатна линия от цените на дребно, които фактурира на абонатите си

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Deutsche Telekom AG да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 223, 30.8.2008 г.

Решение на Съда (първи състав) от 28 октомври 2010 г. — Европейска комисия/Република Литва

(Дело C-350/08) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Акт за присъединяване от 2003 г. — Задължения за присъединяващите се държави — Достигания на правото на Общността — Директиви 2001/83/ЕО и 2003/63/ЕО — Регламенти (ЕИО) № 2309/93 и (ЕО) № 726/2004 — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Получени чрез биотехнология сходни биологични лекарствени продукти — Национално разрешение за търговия, издадено преди присъединяването)

(2010/C 346/07)

Език на производството: литовски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: A. Steiblytė и M. Šimerdová)

Ответник: Република Литва (представители: D. Kriaučiūnas и R. Maskevičienė)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 6, параграф 1 и на приложение I, част II, точка 4 от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, стр. 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3), изменена с Директива 2003/63/ЕО, както и на член 3, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2309/93 на Съвета от 22 юли 1993 година, с който се установява редът в Общността за издаване на разрешителни и

за упражняване на надзор над лекарствени продукти, използвани в хуманната и ветеринарната медицина, и се създава Европейска агенция за оценка на лекарствени продукти, и по член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба, и за създаване на Европейска агенция по лекарствата (ОВ L 136, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 44, стр. 83) — Оставяне в сила на националното разрешение за търговия с лекарствения продукт „Grasalva“

Диспозитив

1. Като е запазила националното разрешение за търговия на лекарствения продукт „Grasalva“, Република Литва не е изпълнила задълженията си по член 6, параграф 1 от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба, изменена с Директива 2003/63/ЕО на Комисията от 25 юни 2003 година, както и по член 3, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2309/93 на Съвета от 22 юли 1993 година, с който се установява редът в Общността за издаване на разрешителни и за упражняване на надзор над лекарствени продукти, използвани в хуманната и ветеринарната медицина, и се създава Европейска агенция за оценка на лекарствени продукти, и по член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба, и за създаване на Европейска агенция по лекарствата.
2. Осъжда Република Литва да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 247, 27.9.2008 г.

Решение на Съда (трети състав) от 21 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Audiencia Provincial de Barcelona, Испания) — PADAWAN SL/Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

(Дело C-467/08) (¹)

(Сближаване на законодателствата — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Право на възпроизвеждане — Изключения и ограничения — Изключение за копиране за лично ползване — Понятие „справедливо обезщетение“ — Еднакво тълкуване — Въвеждане от държавите членки — Критерии — Граници — Такса за копиране за лично ползване, прилагана за оборудването, апаратурата и носителите за цифрово възпроизвеждане)

(2010/C 346/08)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia Provincial de Barcelona

Страни в главното производство

Жалбоподател: PADAWAN SL

Ответник: Sociedad General de Autores y Editores (SGAE)

В присъствието на: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA), Asociación de Artistas Intérpretes o Ejecutantes — Sociedad de Gestión de España (AIE), Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI), Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO)

Предмет

Преюдициално запитване — Audiencia Provincial de Barcelona — Тълкуване на член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230) — Право на възпроизвеждане — Изключения и ограничения — Справедливо обезщетение — Схема на такса за оборудване, апаратура и носители, свързани с цифрово възпроизвеждане

Диспозитив

1. Понятието „справедливо обезщетение“ по смисъла на член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество е самостоятелно понятие на правото на Съюза, което трябва да се тълкува еднакво във всички държави членки, предвидили изключение за копиране за лично ползване, независимо от признатата на последните възможност да определят формата и правилата за финансиране и получаване на справедливото обезщетение, както и неговия размер в границите, очертани от общностното право, и в частност от директивата.
2. Член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29 трябва да се тълкува в смисъл, че „справедливият баланс“, който трябва да се постигне между засегнатите лица, предполага размерът на справедливото обезщетение задължително да се изчислява въз основа на критерия за вредите, претърпени от авторите на защитени произведения в резултат на предвиденото на изключението за копиране за лично ползване. Не е налице несъответствие с изискванията за „справедлив баланс“, когато се предвижда, че лицата, които разполагат с оборудване, апаратура и носители за цифрово възпроизвеждане и поради това *de facto* или *de jure* предоставят това оборудване на разположение на лицата, ползващи копията за лични цели, или предоставят на последните свързана с възпроизвеждане услуга, са длъжни да заплащат предвидената с оглед на справедливото обезщетение такса, доколкото те имат възможност да отразят действителната тежест на тази такса в цената за лицата, ползващи копията за лични цели.
3. Член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2001/29 трябва да се тълкува в смисъл, че е необходимо да съществува връзка между прилагането на таксата, с която се финансира справедливото обезщетение, за оборуд-

ването, апаратурата и носителите за цифрово възпроизвеждане и предполагаемото използване на последните за възпроизвеждане за лично ползване. Следователно се оказва, че прилагането без разграничение на таксата за копиране за лично ползване по-специално за оборудването, апаратурата и носителите за цифрово възпроизвеждане, които не са предоставени на разположение на лицата, ползващи копията за лични цели, и явно са предназначени за цели, различни от изготвянето на копия за лично ползване, не съответства на Директива 2001/29.

(¹) ОВ С 19, 24.1.2009 г, стр. 12.

Решение на Съда (голям състав) от 26 октомври 2010 г. — Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия/ Съвет на Европейския съюз

(Дело C-482/08) (¹)

(Жалба за отмяна — Решение 2008/633/ПВР — Достъп до Визовата информационна система (ВИС) за справки от оправомощени органи на държавите членки и от Европейската полицейска служба (Европол) с цел предотвратяване, разкриване и разследване на терористични действия и други тежки престъпления — Развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген — Изключване на Обединеното кралство от процедурата по приемане на решението — Валидност)

(2010/C 346/09)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: V. Jackson, I. Rao и T. Ward, Barrister)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: J. Schutte и R. Szostak)

Встъпили в подкрепа на ответника страни: Кралство Испания (представител: J. M. Rodríguez Cárcamo), Европейска комисия (представители: M. Wilderspin и B. D. Simon)

Предмет

Член 35, параграф 6 ЕС — Отмяна на Решение 2008/633/ПВР на Съвета от 23 юни 2008 година относно достъпа до Визовата информационна система (ВИС) за справки от оправомощени органи на държавите членки и от Европол с цел предотвратяване, разкриване и разследване на терористични действия и други тежки престъпления (ОВ L 218, стр. 129) — Изключване на Обединеното кралство от процедурата по приемане на посоченото решение — Съществено процесуално нарушение

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.

2. Осъжда Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия да заплати съдебните разноски.
3. Кралство Испания и Европейската комисия понасят напревените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 32, 7.2.2009 г.

Решение на Съда (голям състав) от 12 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Vestre Landsret, Дания) — Ingeniørforeningen i Danmark, от името на Ole Andersen/Region Syddanmark

(Дело С-499/08) (¹)

(Директива 2000/78/ЕО — Равно третиране в областта на заетостта и професиите — Забрана на дискриминацията, основана на възраст — Неизплащане на обезщетение при уволнение на работниците, които имат право на пенсия за осигурителен стаж и възраст)

(2010/С 346/10)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Vestre Landsret

Страни в главното производство

Ищец: Ingeniørforeningen i Danmark, от името на Ole Andersen

Ответник: Region Syddanmark

Предмет

Преюдициално запитване — Vestre Landsret — Тълкуване на членове 2 и 6 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7) — Национална правна уредба, съгласно която уволнените работници с определен брой години трудов стаж при един и същ работодател имат право на обезщетение при уволнение, освен ако не са навършили възрастта, на която придобиват право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, финансирана от работодателя — Пряка или непряка дискриминация, основана на възраст

Диспозитив

Член 2 и член 6, параграф 1 от Директива 2000/78 на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която работниците с право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, изплащана от работодателя по пенсионноосигурителна схема, към която са включени преди навършването на 50-годишна възраст, само поради този

факт нямат право на специално обезщетение при уволнение, предназначено да улесни професионалната реинтеграция на работниците с над 12-годишен стаж в предприятието.

(¹) ОВ С 19, 24.1.2009 г.

Решение на Съда (втори състав) от 28 октомври 2010 г. — Европейска комисия/Република Малта

(Дело С-508/08) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Свободно предоставяне на услуги в областта на морския превоз — Регламент (ЕИО) № 3577/92 — Членове 1 и 4 — Услуги в областта на морския каботаж в рамките на държава членка — Задължение за сключване на договори за обществени услуги на недискриминационна основа — Сключване на договор за предоставяне на изключителни права преди датата на присъединяването на държава членка към Съюза без предварителна процедура за възлагане на обществена поръчка)

(2010/С 346/11)

Език на производството: малтийски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J. Aquilina и K. Simonsson, agents)

Ответник: Република Малта (представители: S. Camilleri, L. Spiteri и A. Fenech, agents)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на Регламент (ЕИО) № 3577/1992 на Съвета от 7 декември 1992 година относно прилагане на принципа за свободно предоставяне на услуги в областта на морския превоз в рамките на държавите членки (морски каботаж) (ОВ L 364, стр. 7, Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 83) — Сключване на договор за предоставяне на изключителни права, без предварителна процедура за възлагане на обществена поръчка, за да се осигури обслужването по море между островите Малта и Гозо

Диспозитив

1. Отхвърля иска.
2. Осъжда Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 32 от 7.2.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 21 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Anotato Dikastirio Kyprou, Република Кипър) — Symvoulio Arochetefseon Lefkosias/Anatheoritiki Archi Prosforon

(Дело C-570/08) ⁽¹⁾

(Обществени поръчки — Директива 89/665/ЕИО — Член 2, параграф 8 — Несъдебен орган, отговорен за производствата по обжалване — Отмяна на решението на възложител за приемане на оферта — Възможност за възложителя да обжалва тази отмяна пред съд)

(2010/C 346/12)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Anotato Dikastirio Kyprou

Страни в главното производство

Ищец: Symvoulio Arochetefseon Lefkosias

Ответник: Anatheoritiki Archi Prosforon

Предмет

Преюдициално запитване — Anotato Dikastirio Kyprou (Кипър) — Тълкуване на член 2, параграф 8 от Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство (ОВ L 395, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 237) — Право на възложителя на съдебно обжалване на решенията на отговорен орган по смисъла на тази разпоредба, който не е съдебен орган

Диспозитив

Член 2, параграф 8 от Директива 89/665/ЕИО на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство, изменена с Директива 92/50/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година, следва да се тълкува в смисъл, че той не създава задължение за държавите членки да предвидят в полза и на възложителите способ за обжалване по съдебен ред на първоначалните решения на несъдебни органи, отговорни за производствата по обжалване в областта на възлагането на обществени поръчки. Въпреки това тази разпоредба не ограничава държавите членки евентуално да предвидят в своя правен ред подобен способ за обжалване в полза на възложителите.

⁽¹⁾ ОВ С 55, 7.3.2009 г.

Решение на Съда (втори състав) от 14 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Bundesfinanzhof, Германия) — Gudrun Schwemmer/Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen — Familienkasse

(Дело C-16/09) ⁽¹⁾

(Социална сигурност — Регламенти (ЕИО) № 1408/71 и № 574/72 — Семейни обезщетения — Правила за недопускане на натрупване — Член 76, параграф 2 от Регламент № 1408/71 — Член 10, параграф 1, буква а) от Регламент № 574/72 — Деца, които пребивават в държава членка със своята майка, отговаряща на условията за получаване на семейни обезщетения там, и чийто баща, който работи в Швейцария и a priori отговаря на условията за получаване на същия вид семейни обезщетения съгласно швейцарското законодателство, се въздържа да поиска предоставянето на тези обезщетения)

(2010/C 346/13)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Gudrun Schwemmer

Ответник: Agentur für Arbeit Villingen-Schwenningen — Familienkasse

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesfinanzhof — Тълкуване на член 76, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26, поправка в ОВ L 32, 6.2.2008 г., стр. 31), както и на член 10, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета от 21 март 1972 година относно определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕИО) № 1408/71 за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 74, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 74, поправка в ОВ L 32, 6.2.2008 г., стр. 31), с измененията към тях — Определяне на държавата, която трябва да предоставя семейните обезщетения — Правила за недопускане на натрупване — Деца, които пребивават в държава членка със своята майка, отговаряща на условията за получаване на семейни добавки там, и чийто баща с местоживееене в Швейцария и отговарящ на условията за получаване на същия вид семейни добавки съгласно швейцарското законодателство съзнателно се въздържа да поиска предоставянето на тези добавки, за да навреди на бившата си съпруга — Kindergeld

Диспозитив

Член 76 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките

на Общността, и член 10 от Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета от 21 март 1972 година относно определяне на реда за прилагане на Регламент № 1408/71, изменени и актуализирани с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 година, изменени с Регламент (ЕО) № 647/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 година, трябва да се тълкуват в смисъл, че независимо от условия за осигуряване, трудова или самостоятелна трудова заетост право на обезщетения, дължими съгласно законодателството на държавата членка, в която пребивава родител с децата, в полза на които се предоставят тези обезщетения, не може да се спира частично в случай като разглеждания по главното производство, при който бившият съпруг — другият родител на въпросните деца — по принцип би имал право на семейни обезщетения съгласно законодателството на държавата, в която работи, по силата на националното законодателство на тази държава или съгласно член 73 от посочения Регламент № 1408/71, но в действителност не получава тези обезщетения, тъй като не е подал заявление за тях.

(¹) ОВ С 90, 18.4.2009 г.

Решение на Съда (голям състав) от 12 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Arbeitsgericht Hamburg — Германия) — Gisela Rosenblatt/Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH

(Дело С-45/09) (¹)

(Директива 2000/78/ЕО — Забрана на дискриминацията, основана на възраст — Прекратяване на трудовия договор поради навършване на пенсионна възраст)

(2010/С 346/14)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Arbeitsgericht Hamburg

Страни в главното производство

Ищец: Gisela Rosenblatt

Ответник: Oellerking Gebäudereinigungsges.mBH

Предмет

Преюдициално запитване — Arbeitsgericht Hamburg — Тълкуване на член 1 и член 2, параграф 1 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7) — Забрана на дискриминацията, основана на възраст — Обявена за общозадължителна разпоредба на колективен трудов договор, която предвижда автоматично прекратяване на трудовия договор при навършването на 65-годишна възраст от работника или служителя, независимо от икономическото, социалното и демографското положение и от действителното положение на пазара на труда

Диспозитив

1. Член 6, параграф 1 от Директива 2000/78 на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална разпоредба като член 10, точка 5 от Общия закон за равното третиране (Allgemeines Gleichbehandlungsgesetz), с която се разрешават клаузите за автоматично прекратяване на трудовите договори поради навършването на пенсионна възраст от работника, доколкото, от една страна, посочената разпоредба е обективно и обосновано оправдана от законосъобразна цел, свързана с политиката по заетостта и пазара на труда, и от друга страна, средствата за постигането на тази цел са подходящи и необходими. Съдебният контрол върху конкретното прилагане на тази разрешителна норма с колективните трудови договори не е изключен, а трябва и самото прилагане да е подходящо и необходимо за постигането на такава законосъобразна цел съгласно изискванията на член 6, параграф 1 от директивата.

2. Член 6, параграф 1 от Директива 2000/78 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска мярка като клаузата за автоматично прекратяване на трудовите договори на работниците, които са навършили пенсионната възраст, определена на 65 години, предвидена в член 19, точка 8 от общозадължителния рамков колективен трудов договор за работниците от сектора на индустриалното почистване (Allgemeingültiger Rahmentarifvertrag für die gewerblichen Beschäftigten in der Gebäudereinigung).

3. Членове 1 и 2 от Директива 2000/78 трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат държавата членка да обяви за общозадължителен колективен трудов договор като разглеждания в главното производство, стига той да не лишава работниците, за които се прилага, от предоставената им с тези разпоредби защита срещу дискриминацията на основание възраст.

(¹) ОВ С 102, 1.5.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 28 октомври 2010 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело С-49/09) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Последващо присъединяване на държави членки — Преходни разпоредби — Прилагане във времето — Прилагане на намалена ставка — Бебешко облекло, аксесоари за него и детски обувки)

(2010/С 346/15)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: D. Triantafyllou и K. Herrmann)

Отговорник: Република Полша (представители: M. Szpunar, M. Dowgiewlewiec, M. Jarosz и A. Rutkowska)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 98 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) във връзка с приложение III към нея — Прилагане на намалена ставка на ДДС за бебешко облекло, аксесоари за него и детски обувки

Диспозитив

1. Като прилага намалена ставка от 7 % на данъка върху добавената стойност за доставката, вноса и вътреобщностното придобиване на бебешко облекло, аксесоари за него и детски обувки, Република Полша не изпълнява задълженията си по член 98 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност във връзка с приложение III към тази директива.
2. Осъжда Република Полша да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 102, 1.5.2009 г.

Решение на Съда (първи състав) от 14 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz, Германия) — Landkreis Bad Dürkheim/Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

(Дело С-61/09) (¹)

(Обща селскостопанска политика — Интегрирана система за администриране и контрол на някои схеми за подпомагане — Регламент (ЕО) № 1782/2003 — Схема на единно плащане — Общи правила за схемите за директно подпомагане — Понятие за „хектар, даващ право на помощ“ — Неселскостопанска дейност — Условия за принадлежност на селскостопанска площ към дадено стопанство)

(2010/С 346/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Страни в главното производство

Ищец: Landkreis Bad Dürkheim

Отговорник: Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

Предмет

Преюдициално запитване — Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Тълкуване на член 44, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане

в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на Регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001 (ОВ L 270, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 49, стр. 117) — Тълкуване на понятията „селскостопанска площ“ и „неселскостопанска дейност“ във връзка с положение, при което целта за опазване на околната среда се ползва с приоритет пред целта за селскостопанско производство — Условия за принадлежност на селскостопанска площ към дадено стопанство

Диспозитив

1. Член 44, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на Регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) № 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001, изменен с Регламент (ЕО) № 2013/2006 на Съвета от 19 декември 2006 година, следва да се тълкува в смисъл, че той допуска правото на помещици да се предоставя за площ, която, макар и да се използва същевременно и за селскостопански цели, служи главно за управление на ландшафта и за опазване на природата. Освен това обстоятелството, че земеделският производител следва да изпълнява указанията на компетентната администрация в областта на опазването на околната среда, не променя селскостопанския характер на определена дейност, когато тя е съобразена с изведеното в член 2, буква в) от посочения регламент определение.
2. Член 44, параграф 2 от Регламент № 1782/2003, изменен с Регламент № 2013/2006, трябва да се тълкува в смисъл, че:

— за да се приеме дадена селскостопанска площ за част от стопанството на земеделския производител, не е необходимо той да се разпорежда с нея по силата на договор за аренда или на друг подобен възмезден наемтен договор;

— той допуска да се приеме за част от стопанство площта, предоставена на земеделския производител безвъзмездно, само срещу поемането от негова страна на дължимите към професионалното сдружение вноски, с цел тя да бъде използвана по определен начин за ограничен период, при спазването на целите за опазване на природата, при условие че земеделският производител е в състояние да използва тази площ с достатъчна самостоятелност за своите селскостопански дейности за период, не по-малък от десет месеца;

— без значение за принадлежността на съответната площ към стопанството на земеделския производител е обстоятелството, че той е задължен срещу възна-граждение да осъществява определени дейности за сметка на трето лице, щом като площта се използва от земеделския производител и за упражняването на собствена селскостопанска дейност от свое име и за своя сметка.

(¹) ОВ С 113, 16.5.2009 г.

Решение на Съда (първи състав) от 14 октомври 2010 г. — Nuova Agricast Srl, Cofra srl/Европейска комисия

(Дело C-67/09 P) (¹)

(Обжалване — Държавни помощи — Схема за помощи за инвестиции в райони на Италия в по-неблагоприятно положение — Решение на Комисията, с което тази схема се обявява за съвместима с общия пазар — Искания за обезщетение за вреди, които се твърди, че са претърпени в резултат на приеждането на решението — Преходни мерки между тази схема и предходната схема — Действие във времето на решението на Комисията да не повдига възражения срещу предходната схема — Принципи на правната сигурност, на защита на оправданите правни очаквания и на равно третиране)

(2010/C 346/17)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподатели: Nuova Agricast Srl, Cofra srl (представител: M.A. Calabrese, avvocato)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: V. Di Bucci и E. Righini, agents)

Предмет

Жалба срещу решението на Първоинстанционния съд (първи състав) от 2 декември 2008 г. по дело Nuova Agricast/Комисия (T-362/05 и T-363/05), с което Първоинстанционният съд отхвърля исканията за поправка на вредите, които жалбоподателите твърдят, че са претърпели поради приеждането от Комисията на решението от 12 юли 2000 г., с което се обявява за съвместима с общия пазар схема за помощи по отношение на инвестициите в изостаналите райони на Италия [държавна помощ № 715/99 — Италия (SG 2000 D/105754)] и поради поведението на Комисията в хода на процедурата, предшестваща приеждането на това решение.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.

2. Осъжда Nuova Agricast Srl и Cofra Srl да заплатят съдебни разходи.

(¹) ОВ С 90, 18.04.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 28 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от la Cour de cassation — Франция) — Établissements Rimbaud SA/Directeur général des impôts, Directeur des services fiscaux d'Aix-en-Provence

(Дело C-72/09) (¹)

(Пряко данъчно облагане — Свободно движение на капитали — Юридически лица, установени в трета страна, която е членка на Европейското икономическо пространство — Недвижими имоти, притежавани в държава членка — Данък върху пазарната стойност на тези недвижими имоти — Отказ за освобождаване — Борба с данъчните изпални — Преценка с оглед на Споразумението за ЕИП)

(2010/C 346/18)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподател: Établissements Rimbaud SA

Ответници: Directeur général des impôts, Directeur des services fiscaux d'Aix-en-Provence

Предмет

Преюдициално запитване — Cour de cassation (Франция) — Тълкуване на член 40 от Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 г. (ОВ L 1, 1994 г., стр. 3) — Данък върху пазарната стойност на разположени във Франция недвижими имоти — Освобождаване от данък на юридически лица със седалище във Франция или в държава от Европейското икономическо пространство при условие, че Франция е сключила с тази държава Споразумение за административно сътрудничество в борбата срещу данъчните измами и избягването на данъци или че посредством прилагането на договор, съдържащ клауза за недопускане на дискриминация тези юридически лица не са подложени на по-тежко данъчно облагане от това, на което са подложени установените във Франция дружества — Отказ за освобождаване от данък на дружество, установено в Лихтенщайн

Диспозитив

Член 40 от Споразумението за Европейското икономическо пространство от 2 май 1992 година допуска национално законодателство като това по делото в главното производство, което освобождава от данък върху пазарната стойност недвижилите имоти, разположени на територията на държава — членка на Европейския съюз, дружествата със седалище на територията на държава — членка на Европейския съюз, и което поставя това освобождаване по отношение на дружествата със седалище на територията на трета страна, членка на Европейското икономическо пространство, в зависимост от съществуването на сключена спогодба за административна взаимопомощ между посочената държава членка и тази трета страна с цел борба с данъчните измами и избягването на данъци, или в зависимост от обстоятелството, че по силата на договор, който съдържа клауза за недопускане на дискриминация въз основа на гражданство, тези юридически лица не трябва да понесат по-голяма данъчна тежест от тази, която се прилага спрямо установените на територията на държава членка.

(¹) ОВ С 102, 1.5.2009 г, стр. 12.

Решение на Съда (втори състав) от 21 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Symvoulio tis Epikrateias — Гърция) — Idruma Tyrou A.E./Ypourgos Tyrou kai Meson Mazikis Enimerosis

(Дело С-81/09) (¹)

(Свобода на установяване — Свободно движение на капитали — Дружествено право — Първа директива 68/151/ЕИО — Акционерно дружество в сектора на пресата и телевизията — Дружество и акционер, който притежава повече от 2,5 % от акциите — Солидарно дължима административна глоба)

(2010/С 346/19)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Symvoulio tis Epikrateias

Страни в главното производство

Жалбоподател: Idruma Tyrou A.E.

Отговорник: Ypourgos Tyrou kai Meson Mazikis Enimerosis

Предмет

Преюдициално запитване — Symvoulio tis Epikrateias — Тълкуване на член 1 от Първа Директива 68/151/ЕИО на Съвета от 9 март 1968 година за съгласуване на гаранциите, които държавите членки изискват от дружествата по смисъла на член 58, втора алинея от Договора, за защита на интересите на съдружниците и на трети лица, с цел тези гаранции да станат равностойни на цялата територия на Общността (ОВ L 65, стр. 8; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17,

том 1, стр. 3) — Национална разпоредба, която предвижда солидарна отговорност между, от една страна, акционерно дружество в сектора на пресата и телевизията и от друга страна, неговите акционери, които притежават повече от 2,5 % от акциите, за плащането на административна глоба, наложена на дружеството като такава.

Диспозитив

1. Първа Директива 68/151/ЕИО на Съвета от 9 март 1968 година за съгласуване на гаранциите, които държавите членки изискват от дружествата по смисъла на член 58, втора алинея от Договора, за защита на интересите на съдружниците и на трети лица, с цел тези гаранции да станат равностойни на цялата територия на Общността трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като член 4, параграф 3 от Закон № 2328/1995 „Правен режим на частните телевизии и на местните радиостанции, правна уредба на въпросите, свързани с пазара на радио- и телевизионно разпространение и други разпоредби“, изменен със Закон № 2644/1998 „за предоставянето на радио- и телевизионни услуги срещу заплащане“, според който предвидените в предходните параграфи от този член глоби за нарушаване на приложените към дейността на телевизионните канали законодателство и правила за професионална етика се налагат не само на дружеството, което притежава лицензия за създаване и използване на телевизионен канал, а и на всички акционери, които имат дял, по-голям от 2,5 %, като дружеството и акционерите дължат наложените глоби солидарно.

2. Членове 49 ДФЕС и 63 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат такава национална правна уредба.

(¹) ОВ С 102, 1.5.2009 г.

Решение на Съда (голям състав) от 26 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Австрия) — Ingrid Schmelz/Finanzamt Waldviertel

(Дело С-97/09) (¹)

(Шеста директива ДДС — Член 24, параграф 3 и член 28и — Директива 2006/112/ЕО — Член 283, параграф 1, буква в) — Валидност — Членове 12 ЕО, 43 ЕО и 49 ЕО — Принцип на равно третиране — Специален режим за малките предприятия — Освобождаване от ДДС — Отказ да се предостави освобождаване от данък на данъчнозадължени лица, установени в други държави членки — Понятие за годишен оборот)

(2010/С 346/20)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ingrid Schmelz

Ответник: Finanzamt Waldviertel

Предмет

Преюдициално запитване — Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Валидност на част от текст, който се съдържа в член 24, параграф 3 и в член 28и от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1), съответно изменена с Директива 92/111/ЕИО на Съвета от 14 декември 1992 година за изменение на Директива 77/388/ЕИО и за въвеждане на мерки за опростяване във връзка с данъка върху добавената стойност (ОВ L 384, стр. 47), както и на част от текст, който се съдържа в член 283, параграф 1, буква в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) — Специален режим за малките предприятия в областта на ДДС, който позволява освобождаването от данък с изключение на доставките на стоки и услуги, извършени от данъчнозадължено лице, което не е установено на територията на страната — Отказ да се предостави, по силата на цитираните по-горе разпоредби, освобождаване от данък на данъчнозадължено лице, установено в друга държава членка на ЕС — Съвместимост на този режим с членове 12 ЕО, 43 ЕО и 49 ЕО, както и с общите принципи на общностното право — В случай, че съответните части от текстове не са валидни, тълкуване на понятието „годишен оборот“, което се съдържа, от една страна, в член 24 от Директива 77/388/ЕИО, цитирана по-горе, и в точка 2, буква в) от приложение XV, дял IX, „Данъци“, от Акта относно условията за присъединяване на Кралство Норвегия, Република Австрия, Република Финландия и Кралство Швеция и промените в Договорите, на които се основава Европейският съюз (ОВ С 241, 1994 г., стр. 335), както и, от друга страна, в член 287 от Директива 2006/112/ЕО, цитирана по-горе

Диспозитив

1. При разглеждането на въпросите не се установяват никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността, с оглед на член 49 ЕО, на член 24, параграф 3 и член 28и от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, съответно изменена с Директива 2006/18/ЕО на Съвета от 14 февруари 2006 година, както и на член 283, параграф 1, буква в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност.
2. Членове 24 и 24а от Директива 77/388, съответно изменена с Директива 2006/18, както и членове 284—287 от Директива 2006/112, трябва да се тълкуват в смисъл, че понятието „годишен оборот“ се отнася до оборота, реализиран от предприятие за една година в държавата членка, в която то е установено.

(¹) ОВ С 129, 6.6.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 28 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Court of Appeal — Обединено кралство) — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs/Axa UK plc

(Дело C-175/09) (¹)

(Шеста директива ДДС — Освобождаване — Член 13, Б, буква г), точка 3 — Сделки, засягащи плащания и преводи — Събиране на вземания — Разплащателни планове за дентално лечение — Услуги по събиране и обработка на плащания за сметка на клиентите на доставчик на услуги)

(2010/С 346/21)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal

Страни в главното производство

Ищец: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Ответник: Axa UK plc

Предмет

Преюдициално запитване — Court of Appeal — Тълкуване на член 13, Б, буква г), точка 3 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Освобождавания — Обхват — Понятие за „услуги, които имат за последица прехвърлянето на средства и водят до правни и финансови промени“ — Услуги по събиране, обработка и изплащане на вземания от клиентите на даден търговец — Разплащателни планове за дентални грижи

Диспозитив

Член 13, Б, буква г), точка 3 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, трябва да се тълкува в смисъл, че не попада в обхвата на предвиденото в тази разпоредба освобождаване от данък върху добавената стойност доставката на услуги, която по същество се състои

в това от банката на трето лице да се изисква чрез системата за „директен дебит“ да преведе сума, дължима от това лице на клиента на доставчика на услуги, по сметката на последния, в изпращане на клиента на извлечение от получените суми, в осъществяване на връзка с третото лице, от което доставчикът на услуги не е получил плащане, и накрая в нареждане до банката на доставчика на услуги да преведе по сметката на клиента получените плащания, от които се приспада неговото възнаграждение.

(¹) ОВ С 153, 04.07.2009 г.

Решение на Съда (първи състав) от 28 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Bundesgerichtshof, Германия) — Volvo Car Germany GmbH/Autohof Weidensdorf GmbH

(Дело С-203/09) (¹)

(Директива 86/653/ЕИО — Самостоятелно заети търговски представители — Прекратяване на договора за търговско представителство от принципала — Право на обезщетение на търговския представител)

(2010/С 346/22)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Volvo Car Germany GmbH

Отговорник: Autohof Weidensdorf GmbH

Предмет

Преюдициално запитване — Bundesgerichtshof — Тълкуване на член 18, буква а) от Директива 86/653/ЕИО на Съвета от 18 декември 1986 година относно координирането на правото на държавите членки, свързано с дейността на самостоятелно заетите търговски представители (ОВ L 382, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 176) — Прекратяване на договора за търговско представителство от принципала — Право на обезщетение на търговския представител — Национална правна уредба, която предвижда загубване на това право в случай на виновно неизпълнение от страна на търговския представител, което оправдава незабавното прекратяване на договора, дори когато това неизпълнение е допуснато между изпращането на предизвестие за прекратяването на договора за представителство и прекратяването му, и когато принципалът е узнал за виновното неизпълнение едва след прекратяването на договора

Диспозитив

Член 18, буква а) от Директива 86/653/ЕИО на Съвета от 18 декември 1986 година относно координирането на правото на държавите членки, свързано с дейността на самостоятелно заетите търговски представители, не допуска самостоятелно зетият търговски представител да бъде лишен от обезщетението за клиента, когато принципалът установи наличието на виновно неизпълнение от негова страна, което е

допуснато след изпращането на предизвестие за прекратяване на договора и преди изтичането на срока на предизвестие и което е можело да оправдае незабавното прекратяване на този договор.

(¹) ОВ С 180, 1.8.2009 г.

Решение на Съда (втори състав) от 21 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Szombathelyi Városi Bíróság, Република Унгария) — Наказателно производство срещу Emil Eredics, Mária Vassné Sári

(Дело С-205/09) (¹)

(Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Рамково решение 2001/220/ПВР — Правно положение в наказателното производство на пострадалите от престъпления — Понятие „пострадал от престъпление“ — Юридическо лице — Медиация в ралките на наказателното производство — Правила за прилагане)

(2010/С 346/23)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Szombathelyi Városi Bíróság

Страни в главното производство

Emil Eredics, Mária Vassné Sári

Предмет

Преюдициално запитване — Szombathelyi Városi Bíróság — Тълкуване на член 1, буква а) и на член 10 от Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета от 15 март 2001 година относно правното положение в наказателното производство на жертвите от престъпления — Наказателно производство, в което жертвата е юридическо лице и приложението на медиацията е изключено от националното право — Понятие за жертва по Рамковото решение — Включване на лица, различни от физическите лица, що се отнася до разпоредбите относно медиацията по наказателни дела — Условия за прилагане на медиацията в наказателното производство.

Диспозитив

1. Член 1, буква а) и член 10 от Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета от 15 март 2001 година относно правното положение в наказателното производство на жертвите от престъпления трябва да се тълкуват в смисъл, че понятието „пострадал от престъпление“ не включва юридическите лица за целите на предвиденото в член 10, параграф 1 насърчаване на медиацията по наказателни дела.
2. Член 10 от Рамково решение 2001/220 трябва да се тълкува в смисъл, че не задължава държавите членки да осигурят достъп до медиация за всички престъпления, за които основните признаци от състава съгласно националната правна уредба по същество съответстват на тези на престъпленията, за които посочената правна уредба изрично предвижда медиация.

(¹) ОВ С 205, 29.8.2009 г.

Решение на Съда (втори състав) от 21 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunale ordinario di Torino — Италия) — Antonino Accardo и др./Comune di Torino

(Дело C-227/09) ⁽¹⁾

(Социална политика — Защита на безопасността и здравето на работниците — Организация на работното време — Служители на общинската полиция — Директива 93/104/ЕО — Директива 93/104/ЕО, изменена с Директива 2000/34/ЕО — Директива 2003/88/ЕО — Членове 5, 17 и 18 — Максимална продължителност на седмичното работно време — Колективни договори или споразумения, сключени между социалните партньори на национално или регионално равнище — Дерогации във връзка с отложената междуседмична почивка и компенсационната почивка — Непосредствено действие — Съответстващо тълкуване)

(2010/C 346/24)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale ordinario di Torino

Страни в главното производство

Ищци: Antonino Accardo, Viola Acella, Antonio Acuto, Domenico Ambrisi, Paolo Battaglino, Riccardo Bevilacqua, Fabrizio Bolla, Daniela Bottazzi, Roberto Brossa, Luigi Calabro', Roberto Cammardella, Michelangelo Capaldi, Giorgio Castellaro, Davide Cauda, Tatiana Chiampo, Alessia Ciaravino, Alessandro Cicero, Paolo Curtabbi, Paolo Dabbene, Mauro D'Angelo, Giancarlo Destefanis, Mario Di Brita, Bianca Di Capua, Michele Di Chio, Marina Ferrero, Gino Forlani, Giovanni Galvagno, Sonia Genisio, Laura Dora Genovese, Sonia Gili, Maria Gualtieri, Gaetano La Spina, Maurizio Loggia, Giovanni Lucchetta, Sandra Magoga, Manuela Manfredi, Fabrizio Maschio, Sonia Mignone, Daniela Minissale, Domenico Mondello, Veronnic Mossa, Plinio Paduano, Barbaro Pallavidino, Monica Palumbo, Michele Paschetto, Frederica, Peinetti, Nadia Pizzimenti, Gianluca Ponzio, Enrico Pozzato, Gaetano Puccio, Danilo Ranzani, Pergiani Risso, Luisa Rossi, Paola Sabia, Renzo Sangiano, Davide Scagno, Paola Settia, Raffaella Sottoriva, Rossana Trancuccio, Fulvia Varotto, Giampiero Zucca, Fabrizio Lacognata, Guido Mandia, Luigi Rigon, Daniele Sgavetti

Ответник: Comune di Torino

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunale ordinario di Torino — Тълкуване на членове 5, 17 и 18 от Директива 93/104/ЕО на Съвета от 23 ноември 1993 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 307, стр. 18) — Дерогации във връзка с отложената междуседмична почивка и компенсационната почивка — Приложимост към служителите на градската полиция

Диспозитив

1. Член 17, параграф 3 от Директива 93/104/ЕО на Съвета от 23 ноември 1993 година относно някои аспекти на организацията на работното време, както в първоначалната си редакция, така и след изменението си с

Директива 2000/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 2000 г. ила самостоятелен обхват спрямо параграф 2 от същия член, поради което фактът, че дадена професия не е изброена в параграф 2, не пречи тя да попадне в дерогацията по член 17, параграф 3 от Директива 93/104 в посочените две редакции.

2. При обстоятелства като тези по делото по главното производство, факултативните дерогации, предвидени в член 17 от Директива 93/104 и от Директива 93/104, изменена с Директива 2002/34, както и евентуално с членове 17 и/или 18 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време, не могат да бъдат противопоставени на частноправни субекти като ищците по главното производство. Освен това тези разпоредби не могат да се тълкуват в смисъл, че допускат или забраняват прилагането на колективни трудови договори като разглежданите по главното производство, тъй като прилагането на последните зависи от вътрешното право.

⁽¹⁾ ОВ C 205, 29.8.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 21 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Gerechtshof te Amsterdam, Нидерландия) — Albron Catering BV/FNV Bondgenoten, John Roest

(Дело C-242/09) ⁽¹⁾

(Социална политика — Прехвърляния на предприятия — Директива 2001/23/ЕО — Гарантиране на правата на работниците и служителите — Група от дружества, в която заетите лица са наети на работа от дружество „работодател“ и са командировани да работят постоянно в „оперативно“ дружество — Прехвърляне на оперативно дружество)

(2010/C 346/25)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Gerechtshof te Amsterdam

Страни в главното производство

Ищци: Albron Catering BV

Ответници: FNV Bondgenoten, John Roest

Предмет

Преюдициално запитване — Gerechtshof te Amsterdam — Тълкуване на член 3, параграф 1 от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаване на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейност (ОВ L 82, стр. 16, Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 20) — Дружество, което включва целия персонал на група от дружества и го предоставя на разположение на оперативни дружества на групата в зависимост от техните нужди — Прехвърляне на дейността на оперативно дружество извън групата — Квалифициране

Диспозитив

При прехвърляне по смисъла на Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности на предприятие, принадлежащо към една група, към предприятие, външно за групата, като „прехвърлител“ по смисъла на член 2, параграф 1, буква а) от посочената директива може да се разглежда и предприятието от групата, в което работниците са работили постоянно, без обаче да са били обвързани с последното с трудов договор, независимо че в рамките на тази група съществува предприятие, с което съответните работници и служители са били обвързани с такъв трудов договор.

(¹) ОВ С 220, 12.9.2009 г, стр. 21.

Решение на Съда (втори състав) от 14 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Halle — Германия) — Günter Fuß/Stadt Halle

(Дело С-243/09) (¹)

(Социална политика — Защита на безопасността и здравето на работниците — Директива 2003/88/ЕО — Организация на работното време — Пожарникари, работещи в общественения сектор — Оперативна служба — Член 6, буква б) и член 22, параграф 1, първа алинея, буква б) — Максимална продължителност на седмично работно време — Отказ за полагане на труд, при който се превишава това работно време — Принудително прелестване в друга служба — Непосредствено действие — Последници за националните юрисдикции)

(2010/С 346/26)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Halle

Страни в главното производство

Жалбоподател: Günter Fuß

Отговорник: Stadt Halle

Предмет

Преюдициално запитване — Verwaltungsgericht Halle — Тълкуване на член 22, параграф 1, буква б) от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3) — Национална правна уредба, която в нарушение на посочената директива предвижда работно време с продължителност по-голяма от 48 часа за период от седем дни за служители, работещи в служби по оперативна противопожарна дейност — Служебно извършено преместване на служител, който е отказал такова работно време, на еднакво платена административна длъжност — Понятие за „вреда“

Диспозитив

Член 6, буква б) от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време трябва

да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която позволява на работодателя от общественения сектор да прелести принудително в друга служба работник, нает като пожарникар в оперативна служба, с мотива, че той е поискал в последната служба да се спазва предвидената в тази разпоредба максимална средна продължителност на седмичното работно време. В това отношение е без значение обстоятелството, че вследствие на прелестването работникът не понася конкретни вреди, различни от настъпилите в резултат на нарушението на посочения член 6, буква б).

(¹) ОВ С 233, 26.9.2009 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 21 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Cour constitutionnelle, Белгия) — Изпълнение на европейска заповед за арест, издадена срещу I.B.

(Дело С-306/09) (¹)

(Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателно-правни въпроси — Рамково решение 2002/584/ПВР — Европейска заповед за арест и процедури за предаване между държавите членки — Член 4 — Случаи, в които може да бъде отказано изпълнение — Член 4, точка 6 — Заповед за арест, издадена с цел изпълнение на наказание — Член 5 — Гаранции, предоставени от издаващата държава членка — Член 5, точка 1 — Заочно осъждане — Член 5, точка 3 — Заповед за арест, издадена с цел провеждане на наказателно преследване — Предаване при условие издирването лице да бъде върнато в изпълняващата държава членка — Съвместно прилагане на точки 1 и 3 от член 5 — Съвместност)

(2010/С 346/27)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour constitutionnelle

Страна в главното производство

I.B.

Предмет

Преюдициално запитване — Cour constitutionnelle (Белгия) — Тълкуване на член 4, точка 6 и член 5, точка 3 от Рамково решение на Съвета на Европейския съюз 2002/584/ПВР от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3), както и на член 6, параграф 2 от Договора за ЕС — Мотиви за факултативно неизпълнение на европейската заповед за арест и гаранции, които следва да се предоставят от издаващата посочената заповед държава членка — Възможност за изпълняващата държава членка да поставя предаването на пребиваващо на нейна територия лице в зависимост от условието това лице, след изслушването му в издаващата заповедта за арест държава членка, да бъде изпратено в изпълняващата държава членка, за да изтърпи там наказанието или мярката, изискваща задържане, която може да бъде окончателно произнесена срещу него в издаващата държава членка — Особено положение на лице, вече осъдено в издаващата държава членка, но с присъда, постановена заочно, срещу

която то все още разполага с право на обжалване — Евентуални последици на риска от накръняване на основните права на засегнатото лице и в частност — на зачитането на правото на личен и семеен живот — за решението, което трябва да бъде взето от съдебните органи на изпълняващата държава членка

Диспозитив

Член 4, точка 6 и член 5, точка 3 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки трябва да се тълкуват в смисъл, че когато съответната изпълняваща държава членка е приложила член 5, точки 1 и 3 от това рамково решение във вътрешния си правен ред, изпълнението на европейска заповед за арест, издадена с цел изпълнение на задочно постановена присъда по смисъла на член 5, точка 1, може да бъде обвързано с условието засегнатото лице, което е гражданин или пребиваващ в изпълняващата държава членка, да бъде върнато в последната, евентуално за да изтърпи тая наказанието, наложено му след приключването на повторното разглеждане, проведено в издаващата държава членка в негово присъствие.

(¹) ОВ С 233, 26.9.2009 г., стр. 11.

Решение на Съда (втори състав) от 14 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Centrale Raad van Beroep — Нидерландия) — JA van Delft, JC Ramaer, JM van Willigen, JF van der Nat, CM Janssen, O Fokkens/College van zorgverzekeringen

(Дело С-345/09) (¹)

(Социално осигуряване — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Дял III, глава 1 — Членове 28, 28а и 33 — Регламент (ЕИО) № 574/72 — Член 29 — Свободно движение на хора — Членове 21 ДФЕС и 45 ДФЕС — Здравноосигурителни обезщетения — Носители на правото на пенсия за старост или на обезщетение за неработоспособност — Пребиваване в държава членка, различна от държавата, която отговаря за изплащането на пенсията или обезщетението — Предоставяне на обезщетения в натура в държавата на пребиваване за сметка на държавата, която отговаря за изплащането — Липса на регистриране в държавата на пребиваване — Задължение за плащане на вноски в държавата, която отговаря за изплащането — Изменение на националното законодателство на държавата, която отговаря за изплащането — Непрекъснатост на здравното осигуряване — Разлика в третирането между местни и чуждестранни лица)

(2010/С 346/28)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Centrale Raad van Beroep

Страни в главното производство

Жалбоподатели: J.A. van Delft, J.C. Ramaer, J.M. van Willigen, J.F. van der Nat, C.M. Janssen, O. Fokkens

Ответник: College van zorgverzekeringen

Предмет

Преюдициално запитване — Centrale Raad van Beroep — Тълкуване на Договора за ЕО, на членове 28, 28а и 33, и на точка 1, букви а) и б) от раздел Р от приложение VI към Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26) и на член 29 от Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета от 21 март 1972 година относно определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕИО) № 1408/71 (ОВ L 74, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 74) — Носители на правото на пенсия или на обезщетение — Задължение за регистриране в Съвета за здравно осигуряване на Нидерландия — Задължение за плащане на вноски

Диспозитив

- Членове 28, 28а и 33 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 1992/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 година, във връзка с член 29 от Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета от 21 март 1972 година относно определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕИО) № 1408/71 за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица и техните семейства, които се движат в рамките на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 311/2007 на Комисията от 19 март 2007 година, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, която предвижда, че носителите на право на пенсия или на обезщетение за неработоспособност, дължили съгласно законодателството на тази държава, които пребивават в друга държава членка, в която съгласно членове 28 и 28а от Регламент № 1408/71 те имат право на обезщетения за болест в натура, предоставяни от компетентната институция на последната държава членка, трябва да плащат — под формата на удържка от посочената пенсия или обезщетение за неработоспособност — вноски на основание посочените обезщетения в натура, дори когато не са се регистрирали в компетентната институция на държавата членка по тяхното пребиваване.
- Член 21 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, която предвижда, че носителите на право на пенсия или на обезщетение за неработоспособност, дължили съгласно законодателството на тази държава, които пребивават в друга държава членка, в която съгласно членове 28 и 28а от Регламент № 1408/71, изменен с Регламент № 1992/2006, имат право на обезщетения за болест в натура, предоставяни от компетентната институция на последната държава членка, трябва да плащат — под формата на удържка от посочената пенсия или обезщетение за неработоспособност — вноски на основание посочените обезщетения в натура, дори когато не са се регистрирали в компетентната институция на държавата членка по тяхното пребиваване.

Обратно, член 21 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска такава национална правна уредба, доколкото тя въвежда или съдържа — което запитващата юрисдикция следва да провери — необоснована разлика в третирането между местните и чуждестранните лица, що се отнася до гарантирането на непрекъснатостта на общата закрила срещу риска от заболяване, от която те се ползват в рамките на сключените преди влизането в сила на тази правна уредба осигурителни договори.

(¹) ОВ С 11, 16.1.2010 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 28 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Hof van beroep te Antwerpen, Белгия) — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau/SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

(Дело C-367/09) (¹)

(Преюдициално запитване — Засагане на финансовите интереси на Европейския съюз — Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 — Член 1, член 3, параграф 1, трета алинея, членове 5 и 7 — Регламент (ЕИО) № 3665/87 — Член 11 и член 18, параграф 2, буква в) — Понятие за икономически оператор — Лица, които са взели участие в извършването на нередността — Лица, които са задължени да поемат отговорността за нередността или да гарантират, че тя няма да бъде извършена — Административна санкция — Непосредствено действие — Давностен срок — Прекъсване)

(2010/С 346/29)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep te Antwerpen

Страни в главното производство

Жалбоподател: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Ответници: SGS Belgium NV, Firme Derwa NV, Centraal Beheer Achmea NV

Предмет

Преюдициално запитване — Hof van beroep te Antwerpen — Тълкуване на член 1, член 3, параграф 1, трета алинея, членове 5 и 7 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166) и на член 18, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕИО) № 3665/87 на Комисията от 27 ноември 1987 година за определяне на подробни общи правила за прилагане на системата на възстановявания при износа на земеделски продукти (ОВ L 351, стр. 1) — Понятие за икономически оператор — Лица, които са взели участие в извършването на

нередността или са задължени да поемат отговорността за нея, или да гарантират, че тя няма да бъде извършена — Давностен срок — Прекъсване

Диспозитив

1. Членове 5 и 7 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности не се прилагат така, че да се допусне да бъде наложена административна санкция само на основание на тези разпоредби, тъй като налагането на административна санкция на дадена категория лица във връзка със защитата на финансовите интереси на Съюза изисква, преди да е извършена разглежданата нередност, или законодателят на Съюза да е приел секторно законодателство, в което се определят споменатата санкция и условията за нейното налагане на посочената категория лица, или евентуално, ако такова секторно законодателство все още не е прието на равнище Съюз, правото на държавата членка, в която е извършена нередността, да е предвиждало налагането на административна санкция на тази категория лица.

2. При обстоятелства като разглежданите в главното производство, при които секторното законодателство на Съюза все още не е изисквало от държавите членки да предвидят ефикасни санкции за случаите, когато специализирана международна агенция за контрол и надзор, одобрена от държава членка, е издала сертификати с невярно съдържание, член 7 от Регламент № 2988/95 допуска държавите членки да наложат санкция на тази агенция в качеството ѝ на лице, което „е взело участие в извършването на нередността“ или е „задължено да поеме отговорността за нея“ по смисъла на тази разпоредба, при условие обаче че санкцията е наложена на ясно и недвусмислено правно основание — обстоятелство, което запитващата юрисдикция следва да провери.

3. При обстоятелства като разглежданите в главното производство уведомяването на специализираната международна агенция за контрол и надзор, издала сертификат за освобождаване за консумация във връзка с конкретен износ, относно доклад от проверка, в който се посочва, че при износа е извършена нередност, отправянето до тази агенция на искане тя да представи допълнителни документи, за да се провери дали стоките действително са освободени за консумация, и изпращането на препоръчано писмо, с което на посочената агенция се налага санкция поради участието ѝ в извършването на нередност по смисъла на член 1, параграф 2 от Регламент № 2988/95, представляват достатъчно конкретни действия, които са събщиени на съответното лице и са свързани с разследването или преследването на нередността, и следователно с тях се прекъсва давностният срок по смисъла на член 3, параграф 1, трета алинея от посочения регламент.

(¹) ОВ С 297, 5.12.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 21 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės, Република Литва) — Nidera Handelscompagnie BV/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos.

(Дело C-385/09) ⁽¹⁾

(Директива 2006/112/ЕО — Право на приспадане на ДДС, платен по получени доставки — Национална правна уредба, с която се изключва правото на приспадане за стоки, препродадени преди идентификацията на данъчнозадълженото лице за целите на ДДС)

(2010/C 346/30)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės

Страни в главното производство

Жалбоподател: Nidera Handelscompagnie BV

Ответник: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Предмет

Преюдициално запитване — Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos vyriausybės — Тълкуване на член 167, член 168, първа алинея, буква а) и член 178, първа алинея, буква а) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7) — Национално законодателство, което запазва правото на приспадане на ДДС за данъчнозадължените лица, идентифицирани за целите на ДДС в тази държава членка — Право на приспадане на ДДС, което е изключено за стоките и услугите, придобити от данъчнозадълженото лице преди датата на идентификацията му за целите на ДДС в съответната държава членка, ако тези стоки и тези услуги вече са използвани за целите на облагаемите сделки на данъчнозадълженото лице

Диспозитив

Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска задължено по данъка върху добавената стойност лице, което отговаря на материалноправните условия за приспадането му в съответствие с разпоредбите на тази директива и което се идентифицира за целите на данъка върху добавената стойност в разумен срок след извършването на сделките, пораждащи правото на приспадане, да може да бъде лишено от възможността да упражни това право от национално законодателство, което забранява приспадането на данъка върху добавената стойност, платен във връзка с покупката на стоки, ако това данъчнозадължено лице не е идентифицирано за целите на

данъка върху добавената стойност преди използването на тези стоки за целите на неговата облагаема дейност.

⁽¹⁾ ОВ C 312, 19.12.2009 г.

Решение на Съда (пети състав) от 28 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden — Нидерландия) — Staatssecretaris van Financiën/X BV

(Дело C-423/09) ⁽¹⁾

(Обща митническа тарифа — Тарифно класиране — Колбинирана номенклатура — Сухи зеленчуци (глави чесън), на които не е отделен целият сок)

(2010/C 346/31)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: Staatssecretaris van Financiën

Ответник: X BV

Предмет

Преюдициално запитване — Hoge Raad der Nederlanden — Тълкуване на Регламент (ЕО) № 1789/2003 на Комисията от 11 септември 2003 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 281, стр. 1) и тълкуване на Регламент (ЕО) № 1810/2004 на Комисията от 7 септември 2004 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 327, стр. 1) — Тарифно класиране на сухи зеленчуци (глави чесън), на които не е отделен целият сок и които са внасяни в охладено състояние

Диспозитив

Колбинираната номенклатура, представляваща приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, изменено с Регламент (ЕО) № 1810/2004 на Комисията от 7 септември 2004 година, трябва да се тълкува в смисъл, че чесънът, прелинал процес на интензивно изсушаване при специална обработка, в резултат от което целият или почти целият съдържащ се в продукта сок е отделен, попада в тарифна подпозиция 0712 90 90 от Колбинираната номенклатура, а частично изсушеният чесън, който запазва своите свойства и характеристиките на пресния чесън, попада в тарифна подпозиция 0703 20 00 от споменатата колбинирана номенклатура.

⁽¹⁾ ОВ C 24, 30.1.2010 г.

Решение на Съда (втори състав) от 14 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État, Франция) — Union syndicale Solidaires Isère/Premier ministre, Ministère du travail, des relations sociales, de la famille, de la solidarité et de la ville, Ministère de la santé et des sports

(Дело C-428/09) ⁽¹⁾

(Социална политика — Защита на безопасността и здравето на работниците — Директива 2003/88/ЕО — Организация на работното време — Членове 1, 3 и 17 — Приложно поле — Временна и сезонна дейност на лицата, наети по „договор за педагогическа ангажираност“ — Ограничаване на работното време на този персонал във ваканционни и почивни центрове до 80 дни годишно — Национална правна уредба, която не предвижда за този персонал минимална продължителност на междудневната почивка — Дерогации, предвидени в член 17 — Условия — Осигуряване на компенсирани с равностойен период за почивка или, в изключителни случаи, на подходяща защита)

(2010/С 346/32)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Union syndicale -Solidaires Isère

Ответници: Premier ministre, Ministère du travail, des relations sociales, de la famille, de la solidarité et de la ville, Ministère de la santé et des sports

Предмет

Преюдициално запитване — Conseil d'État (Франция) — Тълкуване на член 17, параграфи 1, 2 и 3, буква б) от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3), във връзка с член 1, параграф 1 от същата директива — Временна и сезонна дейност на лицата, наети по „договор за педагогическа ангажираност“ — Съвместимост с директивата на национална правна уредба, която ограничава работното време на този персонал във ваканционни и почивни центрове до осемдесет дни годишно, но не осигурява минимална продължителност на междудневната почивка — Понятия за компенсиране с равностойни периоди за почивка и за осигуряване на подходяща защита за съответните работници

Диспозитив

1. Лицата, наети по договори като разглежданите по главното производство договори за педагогическа ангажираност, упражняващи временни и сезонни дейности във ваканционни и почивни центрове, които са заети най-много 80 дни годишно, попадат в приложното поле на Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на

Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време.

2. Относно лицата, наети по договори като разглежданите по главното производство договори за педагогическа ангажираност, упражняващи временни и сезонни дейности във ваканционни и почивни центрове, се прилага дерогацията, съдържаща се в член 17, параграф 3, буква б) и/или буква в) от Директива 2003/88.

Национална правна уредба, ограничаваща дейността на наетите по тези договори лица до 80 работни дни годишно, не отговаря на условията, определени в член 17, параграф 2 от тази директива за прилагането на посочената дерогация, съгласно които съответните работници се компенсират с равностойни периоди за почивка или в изключителни случаи, когато по обективни причини е невъзможно да бъдат компенсирани с такива периоди, ил се осигурява подходяща защита.

⁽¹⁾ ОВ С 24, 30.1.2010 г.

Решение на Съда (осми състав) от 28 октомври 2010 г. — Европейска комисия/Гръцка република

(Дело C-500/09) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Пощенски услуги — Директива 97/67/ЕО — Национални ограничения — Предприятия за експресни пощенски услуги — Национален лицензионен режим)

(2010/С 346/33)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: L. Lozano Palacios и D. Triantafyllou)

Ответник: Гръцка република (представители: P. Mylonopoulos и D. Tsagkaraki)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 година относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата (ОВ L 15, стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 3, стр. 12).

Диспозитив

1. Като е продължила да прилага министерско постановление А1/44351/3608 от 12 октомври 2005 г., Република Гърция не е изпълнила задълженията си по Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 година относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и за подобряването на качеството на услугата, изменена с Директива 2002/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 юни 2002 г., и в частност по член 9, параграфи 1 и 2 от тази директива.

2. Осъжда Гръцката република да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 37, 13.2.2010 г.

Решение на Съда (осми състав) от 28 октомври 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Белгия

(Дело C-41/10) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Пряко застраховане, различно от животозастраховане — Директива 73/239/ЕИО и Директива 92/49/ЕИО — Взаимоосигурителни дружества, упражняващи дейност на пазара на допълнителното здравно осигуряване — Неправилно или непълно транспониране)

(2010/C 346/34)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Rozet и N. Yerrell)

Ответник: Кралство Белгия (представители: M. Jacobs и L. Van den Broeck)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Неправилно и непълно транспониране на членове 6, 8, 15, 16 и 17 от Директива 73/239/ЕИО на Съвета от 24 юли 1973 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно достъпа до и упражняването на пряка застрахователна дейност, различна от животозастраховане (ОВ L 228, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 14), както и на членове 20, 21 и 22 от Директива 92/49/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, свързани с прякото застраховане, различно от животозастраховането и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО (Трета директива за застраховането, различно от животозастраховане) (ОВ L 228, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 53)

Диспозитив

1. Като е транспонирало неправилно и непълно Първа директива 73/239/ЕИО на Съвета от 24 юли 1973 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно достъпа до и упражняването на пряка застрахователна дейност, различна от животозастраховане, изменена с Директива 2002/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 март 2002 година, и Директива 92/49/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, свързани с прякото застраховане,

различно от животозастраховането и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО (Трета директива за застраховането, различно от животозастраховане), Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по-конкретно по членове 6, 8, 15, 16 и 17 от Директива 73/239, изменена с Директива 2002/13, както и по членове 20—22 от Директива 92/49.

2. Осъжда Кралство Белгия да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 80, 27.3.2010 г.

Определение на Съда от 24 юни 2010 г. — Kronoply GmbH & Co. KG/Европейска комисия

(Дело C-117/09 P) (¹)

(Обжалване — Държавни помощи — Молба за помощ с цел да се измени помощ, предоставена по-рано на предприятието получател, за която Комисията е уведомена след пълното изпълнение на инвестиционния проект — Критерии за стимулиращ ефект и за необходимост)

(2010/C 346/35)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Kronoply GmbH & Co. KG (представители: R. Nierer и L. Gordalla, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: K. Gross, V. Kreuzschitz и T. Scharf)

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд (пети състав) от 14 януари 2009 г. по дело Kronoply/Комисия (T-162/06) — Kronoply/Комисия, с което Първоинстанционният съд отхвърля жалбата за отмяна на Решение 2006/262/ЕО на Комисията от 21 септември 2005 г., с което държавната помощ, която Германия възнамерява да приведе в действие в полза на жалбоподателя, се обявява за несъвместима с общия пазар (ОВ L 94, стр. 50) — Проект за помощ с цел да се измени помощ, предоставена по-рано на предприятието получател, за който Комисията е уведомена след пълното изпълнение на инвестиционния проект посредством първоначално разрешената помощ — Неправилна преценка на стимулиращия ефект и на необходимостта от спорната помощ

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Kronoply GmbH & Co. да заплати съдебните разходи.

(¹) ОВ С 141, 20.06.2009 г.

Определение на Съда (седми състав) от 15 септември 2010 г. (преюдициално запитване от Cour du travail de Bruxelles, Белгия) — Jhonny Briot/Randstad Interim, Sodexho SA, Съвет на Европейския съюз

(Дело C-386/09) ⁽¹⁾

(Член 104, параграф 3, втора алинея от Процедурния правилник — Директива 2001/23/ЕО — Прехвърляне на предприятия — Гарантиране на правата на работниците и служителите — Неподновяване на срочен трудов договор на работник или служител, нает за временна заетост)

(2010/С 346/36)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour du travail de Bruxelles

Страни в главното производство

Жалбоподател: Jhonny Briot

Ответници: Randstad Interim, Sodexho SA, Съвет на Европейския съюз

Предмет

Преюдициално запитване — Cour du travail de Bruxelles — Тълкуване на член 1 (параграф 1), член 2 (параграф 1, буква а) и параграф 2, буква в), член 3 (параграф 1) и член 4 (параграф 1) от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности (ОВ L 82, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 20) — Неподновяване на срочен трудов договор на работник или служител, нает за временна заетост, поради прехвърляне на предприятие — Възможност агенцията за временна заетост или, при липсата на такава, общностната институция, която ползва услугите на наети за временна заетост работници или служители, да бъде приравнена на „работодател прехвърлител“ — Възможност наетите за временна заетост работници или служители да бъдат изключени от гаранциите, предоставени от тази директива — Задължение или възможност на приобретателя да запази трудовото правоотношение

Диспозитив

При обстоятелства като тези в главното производство, когато срочният трудов договор на нает за временна заетост работник или служител е прекратен поради изти-

чането на уговорения срок в момент преди датата на прехвърляне на дейността, в която участва този работник или служител, неподновяването на посочения договор в резултат от прехвърлянето не нарушава забраната, предвидена в член 4, параграф 1 от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности. Следователно не трябва да се счита, че към датата на това прехвърляне споменатият работник или служител, нает за временна заетост, продължава да е предоставен на разположение на предприятието ползвател.

⁽¹⁾ ОВ С 312, 19.12.2009 г.

Определение на Съда от 2 септември 2010 г. — Mehmet Salih Bayramoglu/Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз

(Дело C-28/10 P) ⁽¹⁾

(Жалба — Член 119 от Процедурния правилник — Нередовност на исканията — Явна недопустимост)

(2010/С 346/37)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Mehmet Salih Bayramoglu (представител: A. Riza QC)

Други страни в производството: Европейски парламент (представители: С. Karamarcos и N. Görlitz), Съвет на Европейския съюз (представители: M. Balta и E. Finnegan)

Предмет

Жалба срещу Определението на Първоинстанционния съд (втори състав) от 24 септември 2009 г. по дело Bayramoglu/Парламент и Съвет (Т-110/09), с което Първоинстанционният съд отхвърля като явно недопустима жалба за отмяна на Решение на Съвета 2004/511/ЕО от 10 юни 2004 година, относно представителството на народа на Кипър в Европейския парламент в случай на разрешаване на кипърския проблем — Жалба, подадена след изтичане на определения срок

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда г-н Bayramoglu да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 80, 27.3.2010 г.

Преюдициално запитване, отправено от Landgericht Regensburg (Германия) на 11 юни 2010 г. — G/Cornelius de Visser

(Дело C-292/10)

(2010/C 346/38)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Regensburg

Страни в главното производство

Ищец: G

Ответник: Cornelius de Visser

Преюдициални въпроси

а) Противоречи ли на член 6, параграф 1, първа алинея, първа част от изречението от Договора за Европейския съюз в редакцията му след Договора от Лисабон (наричан по-нататък „ДЕС“) във връзка с член 47, параграф втори, изречение първо от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „ХЕС“) ⁽¹⁾ или на други разпоредби от правото на Съюза национална правна уредба на т.нар. „връчване чрез публично оповестяване“ (връчване чрез обявление на таблото за съобщения на разпоредилата връчването национална юрисдикция за срок от един месец съгласно членове 185—188 от германския Zivilprozessordnung [Гражданско-процесуален кодекс]), в случай че ответникът по гражданско дело (в началния му етап) се окаже, че е оповестил на уебсайта си определен адрес на територията на Европейския съюз (наричана по-нататък „територията на Съюза“), но въпреки това на този адрес не може да бъде извършено съответното съдебно връчване, тъй като на това място не може да бъде открит ответникът, а и невъзможно да се установи по друг начин кой е адресът, на който пребивава към съответния момент?

б) При положителен отговор на въпроса по буква а):

В този случай задължена ли е националната юрисдикция да следва досегашната практика на Съда (последното решение във връзка с това е Решение от 12 януари 2010 г. по дело Petersen, C-341/08, все още непубликувано в Сборника) и да откаже да приложи разпоредбите от националното право, които позволяват връчването чрез публично оповестяване, дори и при положение, че националното право запазва възможността за отказ за разглеждане на делото на такова основание единствено за (германския) Bundesverfassungsgericht (Федерален конституционен съд)?

и

С оглед защитата на правата си, ищецът следва ли да посочи на сезираната национална юрисдикция нов адрес на ответника, на който да може да бъде връчена исковата молба, тъй като според националното право не би било възможно да започне и да завърши разглеждането на гражданското дело, без да е връчена исковата молба чрез публично оповестяване и без да е известен адресът, на който пребивава ответникът?

в) При отрицателен отговор на въпроса по буква а) по-горе: ще се наруши ли член 26, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ⁽²⁾ (наричан по-нататък „Регламент № 44/2001“), ако в конкретния случай бъде постановено неприсъствено съдебно решение на

основание член 331 от германския Zivilprozessordnung, което всъщност би представлявало изпълнително основание при безспорни вземания по смисъла на Регламент (ЕО) № 805/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година за въвеждане на европейско изпълнително основание при безспорни вземания (наричан по-нататък „Регламент № 805/2004“), доколкото се иска постановяване на съдебно решение, с което да се осъди ответникът да заплати на ищеца обезщетение за неимуществени вреди в размер на най-малко 20 000 EUR плюс лихви, както и направените разходи за адвокатски вознаграждения в размер на 1 419,19 EUR плюс лихви?

Преюдициалните въпроси по-долу се поставят единствено при условие, че ищецът може да продължи делото в съответствие с отговорите на Съда на въпросите по букви а) и б) по-горе:

г) С оглед на предвиденото в член 4, параграфи 1 и 5, точка 3 от Регламент № 44/2001, приложим ли е този регламент и в случаите, в които не е известен адресът на местопребиваване на ответника по гражданско дело, по което се иска преустановяване и забрана на определено действие, предоставяне на определени сведения и заплащане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди, причинени във връзка с експлоатацията на уебсайт, при положение, че ответникът всъщност (се предполага, че) е гражданин на Съюза по смисъла на член 9, изречение 2 ДЕС, като обаче неговото местопребиваване не е известно, но може да се допусне, въпреки че в никакъв случай не е сигурно, че към настоящия момент пребивава извън територията на Съюза, както и извън територията на държавите, спрямо които продължава да се прилага Конвенция относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Лугано на 16 септември 1988 г. (наричана по-нататък „Конвенцията от Лугано“), а от друга страна, точното местонахождение на сървър, на който е качен съответният уебсайт, не е известно, но може да се предположи, че се намира на територията на Съюза?

д) Ако към конкретния случай се прилага Регламент № 44/2001: трябва ли, при положение че е налице (опасност) от нарушаване на правата му, свързани с личността, в резултат на публикуването на определено съдържание на уебсайт, изразът по член 5, точка 3 от този регламент — „мястото, където [...] може да настъпи вредоносното събитие“ — да се тълкува в смисъл, че:

засегнатото лице (по-нататък наричано „ищецът“) има право да иска операторът на уебсайт (по-нататък наричан „ответникът“) да бъде осъден да преустанови извършването на определено действие, да предостави определени сведения и да заплати обезщетение за претърпени неимуществени вреди, независимо от обстоятелството къде е установен ответникът (в рамките на или извън територията на Съюза), като предяви иск пред съдилищата на която и да е държава членка, от която е достъпен съответния уебсайт,

или

за да се учреди компетентност на съдилищата на определена държава членка, в която ответникът не е установен, или липсват основания да се приеме, че ответникът пребивава на територията на тази държава членка, е необходимо да е налице особена привързване на спорното съдържание или на съответния уебсайт с държавата на сезирания съд (привързка със съответната държава), а не само техническа възможност за достъп до въпросното съдържание или уебсайт от тази държава?

е) Ако се изисква особена привръзка със съответната държава: по какви критерии трябва да се определя тази привръзка?

Има ли значение дали операторът на спорния уебсайт целенасочено го е предназначил (и) за потребителите на Интернет в държавата на сезирания съд, или е достатъчно информацията, която е достъпна чрез този сайт, да има обективна връзка с държавата на сезирания съд в смисъл, че с оглед на конкретните обстоятелства по случая, и по-специално с оглед на съдържанието на спорния уебсайт, в държавата на сезирания съд фактически може да е настъпил или да настъпи конфликт на противоречиви интереси — от една страна, интересът на ищеца от зачитане на неговите права, свързани с личността, и, от друга — интересът на операторът на уебсайта да определи съдържанието на последния — или този конфликт на интереси е настъпил, вследствие на обстоятелството, че един или повече познати на засегнатото лице, правата свързани с личността на което, са нарушени от публикуването на съответното съдържание на уебсайта, са узнали съдържанието на въпросния уебсайт?

ж) За установяването на особената привръзка със съответната държава релевантен ли е броят на посещенията на спорния уебсайт от територията на държавата на сезирания съд?

з) Ако в резултат на отговора на предходните преюдициални въпроси настоящата юрисдикция е компетентна да разгледа подадения иск: приложими ли са и към конкретния случай принципните правила, установени от Съда в Решение от 7 март 1995 г. по дело Fiona Shevil и др. (С-68/93, Recueil, стр. I-415)?

и) Ако за да се потвърди учредяването на компетентността не е необходима особена привръзка с държавата на сезирания съд или ако за да се приеме, че е учредена компетентност, е достатъчно спорната информация да има обективна връзка с държавата на сезирания съд в смисъл, че с оглед на конкретните обстоятелства по случая, и по-специално с оглед на съдържанието на спорния уебсайт, в държавата на сезирания съд фактически може да е настъпил или да настъпи конфликт между противоречиви интереси, съответно такъв конфликт да е настъпил, вследствие на обстоятелството, че един или повече познати на засегнатото лице, правата, свързани с личността на което, са нарушени от публикуването на съответното съдържание на уебсайта, са узнали съдържанието на въпросния уебсайт, и ако в такъв случай установяването на особената връзка не предполага да е налице определен минимален брой посещения на спорния уебсайт от територията на държавата на сезирания съд или ако Регламент № 44/2001 въобще не може да бъде приложен към настоящия случай:

трябва ли член 3, параграфи 1 и 2 от Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (наричана по-нататък „Директивата за електронната търговия“) ⁽³⁾ да се тълкува в смисъл, че тези разпоредби трябва да се разглеждат като стълкновителни норми, тъй като и в областта на гражданското право изключват прилагането на националните стълкновителни норми и предвиждат прилагане единствено на правото, действало в държавата по произход,

или в смисъл, че

тези разпоредби трябва да се разглеждат като коректив с проявление на плоскостта на материалното право, при действието на който се променя по същество правото, сочено за приложимо от националните стълкновителни норми, и в резултат приложимото право се ограничава до изискванията на правопорядъка на държавата по произход?

й) В случай че разпоредбите на член 3, параграфи 1 и 2 от Директивата за електронната търговия са стълкновителни норми:

посочените разпоредби изискват ли да се приложи само действащото в държавата по произход материално право, или изискват да се приложи и действащите в нея стълкновителни норми, при което да е възможно правото на държавата по произход всъщност да препращат обратно към правото на държавата по предназначение [правото на държавата на сезирания съд]?

к) В случай че разпоредбите на член 3, параграфи 1 и 2 от Директивата за електронната търговия са стълкновителни норми:

въз основа на кой от следните критерии следва да се определи мястото на установяване на лицето, предлагащо конкретните услуги: въз основата на неговото (предполагаемо) настоящо местопребиваване, въз основата на неговото местопребиваване към момента на публикуване на снимките на ищеца или въз основата на (предполагаемото) местонахождение на сървъра, на който е качен съответния уебсайт?

⁽¹⁾ ОВ С 303, 14.12.2007 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.

⁽³⁾ ОВ L 178, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 29, стр. 257.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Италия) на 5 юли 2010 г. — Enipower SpA/Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Дело С-328/10)

(2010/C 346/39)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza

Страни в главното производство

Жалбоподател: Enipower SpA

Ответник: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Преюдициален въпрос

Допускат ли членове 23, 43, 49 и 56 от Договора, член 11, параграфи 2 и 6, както и член 24 от Директива 2003/54 ⁽¹⁾ национална правна уредба, която в отсъствието на уведомяване на Европейската комисия налага постоянно на определени производители на електроенергия, които при дадени обстоятелства се оказват с основно значение за удовлетворяването на нуждите на търсенето на услуги по диспечирание, да отправят предложения на борсовите пазари за електроенергия съгласно програми, установени по решение на оператора на мрежата в зависимост от други правила, и според която възнаграждението по тези предложения не се определя свободно от производителя, а зависи от параметри, които не са определени предварително в съответствие с „прозрачни, недискриминационни и пазарно основани процедури“?

⁽¹⁾ ОВ L 176, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 61.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Италия) на 5 юли 2010 г. — ENI SpA/Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas e Cassa Conguaglio per il Settore Elettrico

(Дело C-329/10)

(2010/C 346/40)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza

Страни в главното производство

Жалбоподател: ENI SpA

Ответник: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas e Cassa Conguaglio per il Settore Elettrico

Преюдициален въпрос

Допускат ли членове 23, 43, 49 и 56 от Договора, член 11, параграфи 2 и 6, както и член 24 от Директива 2003/54 ⁽¹⁾ национална правна уредба, която в отсъствието на уведомяване на Европейската комисия налага постоянно на определени производители на електроенергия, които при дадени обстоятелства се оказват с основно значение за удовлетворяването на нуждите на търсенето на услуги по диспечирание, да отправят предложения на борсовите пазари за електроенергия съгласно програми, установени по решение на оператора на мрежата в зависимост от други правила, и според която възнаграждението по тези предложения не се определя свободно от производителя, а зависи от параметри, които не са определени предварително в съответствие с „прозрачни, недискриминационни и пазарно основани процедури“?

⁽¹⁾ ОВ L 176, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 61.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Италия) на 5 юли 2010 г. — Edison Trading SpA/Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Дело C-330/10)

(2010/C 346/41)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza

Страни в главното производство

Жалбоподател: Edison Trading SpA

Ответник: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Преюдициален въпрос

Допускат ли членове 23, 43, 49 и 56 от Договора, член 11, параграфи 2 и 6, както и член 24 от Директива 2003/54 ⁽¹⁾ национална правна уредба, която в отсъствието на уведомяване на Европейската комисия налага постоянно на определени производители на електроенергия, които при дадени обстоятелства се оказват с основно значение за удовлетворяването на нуждите на търсенето на услуги по диспечирание, да отправят предложения на борсовите пазари за електроенергия съгласно програми, установени по решение на оператора на мрежата в зависимост от други правила, и според която възнаграждението по тези предложения не се определя свободно от производителя, а зависи от параметри, които не са определени предварително в съответствие с „прозрачни, недискриминационни и пазарно основани процедури“?

⁽¹⁾ ОВ L 176, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 61.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Италия) на 5 юли 2010 г. — E.On Produzione SpA/Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Дело C-331/10)

(2010/C 346/42)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza

Страни в главното производство

Жалбоподател: E.On Produzione SpA

Ответник: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Преюдициален въпрос

Допускат ли членове 23, 43, 49 и 56 от Договора, член 11, параграфи 2 и 6, както и член 24 от Директива 2003/54 ⁽¹⁾ национална правна уредба, която в отсъствието на уведомяване на Европейската комисия налага постоянно на определени производители на електроенергия, които при дадени обстоятелства се оказват с основно значение за удовлетворяването на нуждите на търсенето на услуги по диспечирание, да отправят предложения на борсовите пазари за електроенергия съгласно програми, установени по решение на оператора на мрежата в зависимост от други правила, и според която възнаграждението по тези предложения не се определя свободно от производителя, а зависи от параметри, които не са определени предварително в съответствие с „прозрачни, недискриминационни и пазарно основани процедури“?

⁽¹⁾ ОВ L 176, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 61.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Италия) на 5 юли 2010 г. — Edipower SpA/Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Дело С-332/10)

(2010/С 346/43)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza

Страни в главното производство

Жалбоподател: Edipower SpA

Отговорник: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Преюдициален въпрос

Допускат ли членове 23, 43, 49 и 56 от Договора, член 11, параграфи 2 и 6, както и член 24 от Директива 2003/54⁽¹⁾ национална правна уредба, която в отсъствието на уведомяване на Европейската комисия налага постоянно на определени производители на електроенергия, които при дадени обстоятелства се оказват с основно значение за удовлетворяването на нуждите на търсенето на услуги по диспечирание, да отправят предложения на борсовите пазари за електроенергия съгласно програми, установени по решение на оператора на мрежата в зависимост от други правила, и според която възнаграждението по тези предложения не се определя свободно от производителя, а зависи от параметри, които не са определени предварително в съответствие с „прозрачни, недискриминационни и пазарно основани процедури“?

⁽¹⁾ ОВ L 176, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 61.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza (Италия) на 5 юли 2010 г. — E.On Energy Trading SpA/Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

(Дело С-333/10)

(2010/С 346/44)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia — Sezione Terza

Страни в главното производство

Жалбоподател: E.On Energy Trading Spa

Отговорник: Autorità per l'Energia Elettrica e il Gas

Преюдициален въпрос

Допускат ли членове 23, 43, 49 и 56 от Договора, член 11, параграфи 2 и 6, както и член 24 от Директива 2003/54⁽¹⁾ национална правна уредба, която в отсъствието на уведомяване на Европейската комисия налага постоянно на определени производители на електроенергия, които при дадени обстоятелства се оказват с основно значение за удовлетворяването на нуждите на търсенето на услуги по диспечирание, да отправят предложения на борсовите пазари за електроенергия съгласно програми, установени по решение на оператора на мрежата в зависимост от други правила, и според която възнаграждението по тези предложения не се определя свободно от производителя, а зависи от параметри, които не са определени предварително в съответствие с „прозрачни, недискриминационни и пазарно основани процедури“?

⁽¹⁾ ОВ L 176, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 61.

Преюдициално запитване, отправено от High Court of Justice (Chancery Division) (England and Wales) на 11 август 2010 г. — SAS Institute Inc./World Programming Ltd

(Дело С-406/10)

(2010/С 346/45)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (Chancery Division)

Страни в главното производство

Ищец: SAS Institute Inc.

Отговорник: World Programming Ltd

Преюдициални въпроси

А. *Относно тълкуването на Директива 91/250/ЕИО на Съвета от 14 май 1991 година относно правната защита на компютърните програми⁽¹⁾ и на Директива 2009/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година (кодифицирана версия)⁽²⁾:*

1. Когато определена компютърна програма (наричана по-нататък „първата програма“ е защитена с авторско право като литературно произведение, трябва ли член 1, параграф 2 да се тълкува в смисъл, че не е налице нарушение на авторското право за първата програма, ако без достъп до изходния код на първата програма конкурент на носителя на правата създаде — било пряко, било посредством процес като декомпилирането на обектовия код — друга програма (наричана по-нататък „втората програма“), която възпроизвежда функциите на първата програма?

2. Има ли значение за отговора на първия въпрос някои от следните фактори:
- видят и/или обхватът на функциите на първата програма;
 - видят и/или обхватът на знанията, изследванията и труда, използвани от автора на първата програма при разработването на функциите ѝ;
 - до каква степен функциите на първата програма са възпроизведени във втората;
 - дали изходният код на втората програма възпроизвежда части от изходния код на първата програма до степен, която надхвърля строго необходимото за получаването на същите функции като на първата програма?
3. Когато първата програма чете и изпълнява програмни приложения, написани от потребители на първата програма на език за програмиране, който е разработен от автора на първата програма, състои се от ключови думи, съставени или избрани от автора на първата програма, и има синтаксис, разработен от автора на първата програма, трябва ли член 1, параграф 2 да се тълкува в смисъл, че не е налице нарушение на авторското право за първата програма, ако втората програма е написана така, че да може да чете и изпълнява такива приложения, като използва същите ключови думи и същия синтаксис?
4. Когато първата програма чете от и записва във файлове с данни с определен формат, разработен от автора на първата програма, трябва ли член 1, параграф 2 да се тълкува в смисъл, че не е налице нарушение на авторското право за първата програма, ако втората програма е написана така, че да чете от и да записва във файлове с данни със същия формат?
5. Има ли значение за отговора на първия, третия и четвъртия въпрос дали авторът на втората програма я е създал, като:
- е наблюдавал, изучавал и изпитвал функциите на първата програма, или
 - е чел съставено и публикувано от автора на първата програма ръководство, описващо функциите на първата програма (наричано по-нататък „ръководството“); или
 - е извършвал както действията по буква а), така и тези по буква б)?
6. Когато определено лице има право да използва копие от първата програма въз основа на лиценз, трябва ли член 5, параграф 3 да се тълкува в смисъл, че лицензополучателят има право без разрешение от носителя на правата да осъществява действията по зареждане, изпълняване и съхраняване на програмата, така че да наблюдава, изпитва или изучава функционирането на първата програма, за да определи идеите и принципите, които са заложили в който и да е елемент на програмата, при положение че лицензът дава право на лицензополучателя да осъществява действия по зареждане, изпълняване и съхраняване на първата програма за конкретни разрешени съгласно лиценза цели, но извършените действия с цел наблюдаване, изучаване или изпитване на първата програма надхвърлят пределите на разрешените съгласно лиценза цели?
7. Трябва ли член 5, параграф 3 да се тълкува в смисъл, че действията по наблюдаване, изпитване и изучаване на функционирането на първата програма следва да се разглеждат като извършени, за да се определят идеите и принципите, които са заложили в който и да е елемент на програмата, когато са извършени:
- за да се установи как функционира първата програма, и в частност тези нейни аспекти, които не са описани в ръководството, с цел втората програма да бъде написана по изложения в първия въпрос начин;
 - за да се установи как първата програма чете и изпълнява команди, написани на езика за програмиране, който тя чете и изпълнява (вж. третия въпрос по-горе);
 - за да се установи какъв формат файлове с данни могат да бъдат записвани или четени от първата програма (вж. четвъртия въпрос по-горе);
 - за да се сравни работата на втората и на първата програма, така че да се открият причините, поради които работата им се различава, и да се подобри работата на втората програма;
 - за да се извършат успоредни тестове на първата и на втората програма, така че при разработването на втората програма да се сравнят резултатите им, в частност като и двете изпълняват едни и същи тестови скриптове;
 - за да се установи съдържанието на лог-файла, генериран от първата програма, така че да се създаде еднакъв или подобен по вид лог-файл;
 - за да се получат определени изходни данни от първата програма (всъщност става дума за данни, указващи пощенски кодове в Съединените американски щати) с цел да се установи дали съответстват на официалните бази с такива данни, а ако не съответстват — втората програма да се напише така, че да се държи по същия начин като първата програма при същите входящи данни.
- Б. **Относно тълкуването на Директива 2001/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество** ⁽³⁾:
8. Когато ръководството е защитено с авторско право като литературно произведение, трябва ли член 2, буква а) да се тълкува в смисъл, че е налице нарушение на авторското право за ръководството, ако във втората програма авторът ѝ възпроизведе или възпроизведе съществена част от някои от следните описани в ръководството въпроси:
- избора на статистическите операции, прилагани в първата програма;

- б) математическите формули, използвани в ръководството, за да се опишат тези операции;
- в) конкретните команди или комбинации от команди, с които се стират тези операции;
- г) възможностите за избор, които авторът на първата програма е осигурил във връзка с различните команди;
- д) ключовите думи и синтаксиса, разпознавани от първата програма;
- е) настройките по подразбиране, които авторът на първата програма е задал, в случай че потребителят не уточни настройките при определена команда или възможност за избор;
- ж) броя на повторенията, които първата програма би изпълнила при определени обстоятелства?
9. Трябва ли член 2, буква а) да се тълкува в смисъл, че е налице нарушение на авторското право за ръководството, ако в ръководството за втората програма авторът ѝ възпроизведе или възпроизведе съществена част от ключовите думи и синтаксиса, разпознавани от първата програма?

⁽¹⁾ ОВ L 122, стр. 42; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 114.

⁽²⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета относно правната закрила на компютърните програми (ОВ L 111, стр. 16).

⁽³⁾ ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230.

Жалба, подадена на 26 август 2010 г. от Bell & Ross BV срещу определението, постановено от Общия съд (шести състав) на 18 юни 2010 г. по дело T-51/10, Bell & Ross/CXВП

(Дело C-426/10 P)

(2010/C 346/46)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Bell & Ross BV (представител: S. Guerlain, avocat)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Klockgrossisten i Norden AB

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното определение;
- да се обяви за допустима жалбата за отмяна, подадена от жалбоподателя срещу Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (CXВП) (T-51/10) и вследствие на това да върне делото на Общия съд за постановяване на решение по съществуващото на посочената жалба за отмяна;

— да се осъди CXВП да заплати съдебните разноски по обжалването и пред първата инстанция.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква шест правни основания в подкрепа на жалбата си.

С първото си правно основание Bell & Ross изтъква нарушение на член 111 от Процедурния правилник на Общия съд, тъй като последният е приел, че жалбата е явно недопустима, без предварително да изслуша генералния адвокат.

С второто си правно основание жалбоподателят твърди, че Общият съд е нарушил член 43, параграф 1 от Процедурния си правилник, тъй като е постановил, че подписаните екземпляри от жалбата, постъпили в секретариата на 1 февруари 2010 г., не са били оригиналните екземпляри и че единствено този, получен на 5 февруари 2010 г., и следователно след срока, може да се счита за оригинал, без обаче да уточнява как оригиналите могат да се различат от преписите. Действително, посоченият член не уточнява условията, на които трябва да отговаря подписът на адвоката, който трябва да бъде положен върху оригинала на даден материал по делото.

С третото си правно основание Bell & Ross упреква Общия съд в това, че не му е позволил да отстрани, в съответствие с член 57, буква б) от Практическите указания към страните и с член 7.1 от Указанията за секретаря на Общия съд, формалната нередовност, която му се вменява. Съгласно горепосочените текстове, секретарят определя на жалбоподателя срок, в който да отстрани установената формална нередовност.

С четвъртото си правно основание Bell & Ross изтъква извинима грешка, доколкото обръкването във връзка с идентифицирането на оригинала било резултат от изключителни и независещи от жалбоподателя обстоятелства. Действително, големият брой преписи, изискващ намесата на външен изпълнител, отличното качество на печатните хартиени копия, което не позволявало да се разпознае оригиналът, както и поставянето на подписа върху всеки от екземплярите, предоставени на секретариата в срок, съставлявали обстоятелства, позволяващи да се приеме в конкретния случай наличието на извинима грешка.

С петото си правно основание жалбоподателят се позовава на наличието на изключителни, ненормални и независими от оператора обстоятелства, свидетелстващи за наличието на случайно събитие или непреодолима сила.

Накрая, с шестото си и последно правно основание Bell & Ross твърди нарушение от Общия съд на принципите на пропорционалност и на оправдани правни очаквания, доколкото от една страна седем подписани екземпляра, и един препис по факс били получени в секретариата на Общия съд и, от друга страна, горепосочените текстове предвиждали възможността за отстраняване на нередовностите в жалбата.

Преюдициално запитване, отправено от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) на 13 септември 2010 г. — Churchill Insurance Company Limited, Tracy Evans/Benjamin Wilkinson, за който като законен представител се явява баща му Steven Wilkinson, Equity Claims Limited

(Дело C-442/10)

(2010/C 346/47)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Churchill Insurance Company Limited, Tracy Evans

Ответници: Benjamin Wilkinson, за който като законен представител се явява баща му Steven Wilkinson, Equity Claims Limited

Преюдициални въпроси

1. Член 12, параграф 1 и член 13, параграф 1 от Директивата от 2009 г.⁽¹⁾ трябва ли да се тълкуват в смисъл, че не допускат национални разпоредби, които съгласно релевантното национално право имат за последица да изключат възможността пострадало при пътнотранспортно произшествие лице да се ползва от застраховката, когато:

- пътнотранспортното произшествие е предизвикано от незастрахован водач, и
- пострадалото лице е разрешило на незастрахования водач да управлява превозното средство, и
- пострадалото лице е било пътник в превозното средство към момента на пътнотранспортното произшествие, и
- пострадалото лице има застраховка за управлението на въпросното превозно средство?

По-специално:

- дали такава национална разпоредба представлява разпоредба, която „изключва от застраховката“, по смисъла на член 13, параграф 1 от Директивата от 2009 г.?
- дали при обстоятелства като тези в настоящото дело разрешението, дадено от застрахователя на незастрахованото лице, представлява „изрично или мълчаливо разрешение“ по смисъла на член 13, параграф 1, буква а) от Директивата от 2009 г.?
- дали на отговора на този въпрос се отразява обстоятелството, че съгласно член 10 от Директивата от 2009 г. националните органи, които са отговорни да изплащат

обезщетение за вреди, причинени от неидентифицирано или незастраховано превозно средство, могат да откажат да заплатят обезщетение на лица, които са се качили доброволно в превозното средство, причинило вредите или телесните повреди, когато органът може да докаже, че тези лица са знаели, че превозното средство не е застраховано?

- От значение ли е за отговора на първия въпрос дали когато е дало въпросното разрешение застрахованото лице: а) е знаело, че водачът не е застрахован, или б) е смятало, че водачът е застрахован, или в) не е мислило по този въпрос?

⁽¹⁾ Директива 2009/103/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за контрол върху задължението за сключване на такава застраховка (текст от значение за ЕИП) (ОВ L 263, стр. 11)

Иск, предявен на 17 септември 2010 г. — Европейска комисия/Великото херцогство Люксембург

(Дело C-458/10)

(2010/C 346/48)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: S. Pardo Quintillán и O. Beynet)

Ответник: Великото херцогство Люксембург

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е транспонирано пълно и правилно член 9, параграф 3, букви б), в) и д) от Директива 98/83/ЕО⁽¹⁾, Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по член 9, параграф 3, букви б), в) и д) от Директива 98/83/ЕО,

— да се осъди Великото херцогство Люксембург да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на иска си Комисията изтъква две твърдения за нарушения.

С първото си твърдение за нарушение Комисията поддържа, че транспонирането на член 9, параграф 3, букви б) и в) от Директива 98/83 е непълно. Възшност националната правна уредба не предвижда, че решението за дерогация трябва да съдържа „резултатите от предишни проверки“ и не уточнява „количеството вода, разпределяно ежедневно“, „съответното население“ и „евентуалното отражение върху съответните предприятия от хранителната промишленост“.

С второто си твърдение за нарушение Комисията изтъква, че транспонирането на член 9, параграф 3, буква д) от Директива 98/83 е непълно и неправилно, доколкото люксембургските власти поддържат по-специално, че тъй като подалият искането за дерогация трябва да определи и да приведе в изпълнение мерките за отстраняване, същият подател — а не както изисква директивата органът, постановил решението за предоставяне на дерогация — трябва да представи „резюме на плана“, „график на дейностите“ и „оценка на разходите“.

(¹) Директива 98/83/ЕО на Съвета от 3 ноември 1998 година относно качеството на водите, предназначени за консумация от човека (ОВ L 330, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 4, стр. 255).

Преюдициално запитване, отправено от Cour d'appel de Mons (Белгия) на 24 септември 2010 г. — État belge/адв. Pierre Henfling, адв. Raphaël Davin, адв. Koenraad Tanghe (в качеството на синдици в производството по несъстоятелност на Tiercé Franco-Belge SA)

(Дело С-464/10)

(2010/С 346/49)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Mons

Страни в главното производство

Жалбоподател в главното производство: État belge

Ответници: адв. Pierre Henfling, адв. Raphaël Davin, адв. Koenraad Tanghe (в качеството на синдици в производството по несъстоятелност на Tiercé Franco-Belge SA)

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 6, параграф 4 и член 13, Б, буква е) от Шеста директива № 77/388/ЕИО на Съвета на Европейските общности от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, да се тълкуват в смисъл, че не допускат предоставянето на освобождаване от данък за услуги, предоставени от комисионер, който участва в сделка от свое име, но за сметка на доверител, организиращ предоставянето на посочените в член 13, Б, буква е) услуги?

Преюдициално запитване, отправено от Conseil d'État (Франция) на 27 септември 2010 г. — Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales/Chambre de commerce et d'industrie de l'Indre

(Дело С-465/10)

(2010/С 346/50)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales

Ответник: Chambre de commerce et d'industrie (ТПП) de l'Indre

Преюдициални въпроси

1. Относно наличието на правно основание, от което произтича задължение за възстановяване на изплатената на ТПП помощ:

Когато възложител — получател на субсидии, изплатени в рамките на ЕФРР, не е изпълнил едно или повече правила относно възлагането на обществени поръчки за осъществяване на субсидираната дейност, като освен това е безспорно, че дейността подлежи на финансиране от този фонд и е била осъществена, съществува ли разпоредба на общностното право, по-специално в Регламент (ЕИО) № 2052/88 на Съвета от 24 юни 1988 година (¹) и Регламент (ЕИО) № 4253/88 на Съвета от 19 декември 1988 година (²), на която може да се основе задължение за възстановяване на субсидиите? Ако такова задължение съществува, то отнася ли се за всички нарушения на правилата за възлагане на обществени поръчки или само за някои от тях? В последния случай, за кои точно?

2. Относно условията за възстановяване на неоснователно изплатената помощ в случай на поне отчасти положителен отговор на първия въпрос:

а) Съставлява ли нарушаването от страна на възложител, който получава помощ в рамките на ЕФРР, на едно или повече правила относно възлагането на обществени поръчки за избор на доставчик, натоварен с осъществяването на субсидираната дейност, „нередност“ по смисъла на Регламент № 2988/95 (³)? Може ли обстоятелството, че компетентният национален орган не е могъл да не знае в момента, когато е решил да предостави поисканата в рамките на ЕФРР помощ, че операторът — получател, е нарушил правилата относно възлагането на обществените поръчки, за да ангажира, още преди предоставянето на помощта, доставчик, натоварен с осъществяването на финансираната с нея дейност, да окаже въздействие върху квалификацията като „нередност“ по смисъла на Регламент № 2988/95?

б) В случай на положителен отговор на въпрос 2) а) и след като давностният срок, предвиден в член 3 от Регламент № 2988/95, се прилага за административни мерки като възстановяването на помощ, получена без основание от оператор в резултат на извършени от него нередности, както постановява Съдът (29 януари 2009 г., Решение по съединени дела Hauptzollamt Hamburg-Jonas/Josef Vosding Schlacht, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co, C-278/07—C-280/07):

— следва ли за начало на давностния срок да се определи датата на изплащане на помощта на нейния получател или датата, на която последният е усвоил получената субсидия, за да заплати на доставчика, ангажиран в нарушение на едно или повече правила относно възлагането на обществени поръчки?

— следва ли да се счита, че този срок е бил прекъснат с връщането от страна на компетентния национален орган на получателя на субсидията на доклад от проверка, с който се установява неспазването на правилата за възлагане на обществени поръчки, поради което на националния орган се разпорежда да си възстанови изплатените суми?

— когато държава членка използва възможността, предоставена ѝ от член 3, параграф 3 от Регламент № 2988/95, да приложи по-дълъг давностен срок, по-специално когато във Франция се прилага общият срок, предвиден към датата на настъпване на спорните обстоятелства в член 2262 от Гражданския кодекс, съгласно който: „Всички иски, вещни и лични, се погасяват с тридесетгодишна давност (...)“, трябва ли съвместимостта на такъв срок с общностното право, и по-специално с принципа на пропорционалност, да се преценява с оглед на максималната продължителност на давността, предвидена в националния текст, който служи за правно основание на поисканото от националната администрация възстановяване, или с оглед на действително приложения в конкретния случай срок?

в) При отрицателен отговор на въпрос 2) а) пречат ли финансовите интереси на Общността възможността съдът да приложи относно изплащането на помощ като разглежданата в настоящия спор национални правила относно оттеглянето на решенията, с които се създават права, според които правила — извън случаите на несъществуване, получаване чрез измама или искане на получателя, администрацията може да оттегли индивидуален административен акт, който поражда права, ако същият е незаконосъобразен, само в срок от четири месеца след постановяването на акта, като индивидуалният административен акт би могъл, по-конкретно ако се отнася до изплащането на помощ, да се придружава от прекратителни условия, чието настъпване позволява да се оттегли разглежданата помощ, без да се налага спазването на определен срок, като все пак се има предвид, че според

тълкуването на Conseil d'Etat получателят на неправомерно предоставена в приложение на общностен текст помощ може да се позовава на това национално правило само ако е бил добросъвестен?

(¹) Регламент (ЕИО) № 2052/88 на Съвета от 24 юни 1988 година относно задачите на структурните фондове, тяхната ефективност, както и координацията на помощите от фондовете помежду им и с тези от Европейската инвестиционна банка и другите съществуващи финансови инструменти (ОВ L 185, стр. 9).

(²) Регламент (ЕИО) № 4253/88 на Съвета от 19 декември 1988 година за приемането на разпоредби за прилагането на Регламент (ЕИО) № 2052/88, що се отнася до координацията на помощите от различните структурни фондове, от една страна, и между тях и тези от Европейската инвестиционна банка и другите съществуващи финансови инструменти, от друга страна (ОВ L 374, стр. 1).

(³) Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 28 септември 2010 г. — Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF)/ Administración del Estado

(Дело C-468/10)

(2010/C 346/51)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF)

Отговорник: Administración del Estado

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 7, буква е) от Директива 95/46/ЕО (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която предвижда, че за да се допусне обработване на лични данни без съгласието на съответното физическо лице, когато това е необходимо за реализирането на законни интереси на администратора или трети лица, на които се разкриват данните, не е достатъчно с обработването да не се нарушават основните права и свободи на това лице, а трябва и въпросните данни да се съдържат в общодостъпни източници?

2. Отговаря ли посоченият член 7, буква е) на условията, при изпълнението на които в практиката на Съда на Европейския съюз се приема, че съответната разпоредба има непосредствено действие?

(¹) ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 28 септември 2010 г. — Federación de Comercio Electrónico y Marketing Directo (FECEMD)/ Administración del Estado

(Дело C-469/10)

(2010/C 346/52)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Federación de Comercio Electrónico y Marketing Directo (FECEMD)

Ответник: Administración del Estado

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 7, буква е) от Директива 95/46/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която предвижда, че за да се допусне обработване на лични данни без съгласието на съответното физическо лице, когато това е необходимо за реализирането на законни интереси на администратора или трети лица, на които се разкриват данните, не е достатъчно с обработването да не се нарушават основните права и свободи на това лице, а трябва и въпросните данни да се съдържат в общодостъпни източници?
2. Отговаря ли посоченият член 7, буква е) на условията, при изпълнението на които в практиката на Съда на Европейския съюз се приема, че съответната разпоредба има непосредствено действие?

⁽¹⁾ ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10

Преюдициално запитване, отправено от Pest Megyei Bíróság (Република Унгария) на 29 септември 2010 г. — Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság/Invitel Távközlési Zrt.

(Дело C-472/10)

(2010/C 346/53)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Pest Megyei Bíróság

Страни в главното производство

Ищец: Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság

Ответник: Invitel Távközlési Zrt.

Преюдициални въпроси

1. Може ли член 6, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че неравноправната договорна клауза не е обвързваща за потребителите, когато определена в закона и съответно оправомощена организация предяви от името на потребителите иск в защита на обществения интерес (*popularis actio*) за обявяване на нищожността на тази клауза, която се съдържа в потребителски договор?

Когато е предявен иск в защита на обществения интерес, за да се постанови решение, което ползва потребители, които не са участвали в производството, или забранява прилагането на неравноправно общо договорно условие, може ли член 6, параграф 1 от Директива 93/13 да се тълкува в смисъл, че посочената неравноправна клауза, която се съдържа в потребителски договор, не е обвързваща за засегнатите потребители, нито за бъдещите потребители, така че съдът трябва служебно да съобрази съответните правни последици?

2. Може ли член 3, параграф 1 от Директива 93/13, във връзка с точка 1, буква й) и точка 2, буква г) от приложението по член 3, параграф 3 от същата директива, да се тълкува в смисъл, че договорната клауза е *ipso iure* неравноправна, когато с нея продавачът или доставчикът изменя едностранно условията на договора без изрично да описва метода за променяне на цената и без да посочва в договора основателна причина?

⁽¹⁾ ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal Supremo (Испания) на 7 октомври 2010 г. — Asociación para la Calidad de los Forjados (ASCAFOR), Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (ASIDAC)/Administración del Estado, Calidad Siderúrgica SL, Colegio de Ingenieros Técnicos Industriales, Asociación Española de Normalización y Certificación (AENOR), Consejo General de Colegios Oficiales de Aparejadores y Arquitectos Técnicos, Asociación de Investigación de las Industrias de la Construcción (AIDICO) Instituto Tecnológico de la Construcción, Asociación Nacional Española de Fabricantes de Hormigón Preparado (ANEFHOP), Ferrovial Agromán SA, Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (OFICEMEN), Asociación de Aceros Corrugados Reglamentarios y su Tecnología y Calidad (ACERTEQ)

(Дело C-484/10)

(2010/C 346/54)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Asociación para la Calidad de los Forjados [Асоциация за качеството на металните решетки в строителството] (ASCAFOR); Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción [Асоциация на вносителите и дистрибуторите на стомана за строителството] (ASIDAC)

Ответници: Administración del Estado [Държавна администрация]; Calidad Siderúrgica SL; Colegio de Ingenieros Técnicos Industriales [Колегия на техническите индустриални инженери]; Asociación Española de Normalización y Certificación (AENOR) [Испанска асоциация за стандартизация и сертифициране]; Consejo General de Colegios Oficiales de Aparejadores y Arquitectos Técnicos [Общ съвет на официалните колегии на строителните майстори и техническите архитекти]; Asociación de Investigación de las Industrias de la Construcción (AIDICO) [Асоциация за разследвания в областта на строителните индустрии]; Instituto Tecnológico de la Construcción [Технологичен институт по строителството]; Asociación Nacional Española de Fabricantes de Hormigón Preparado (ANEFHOP) [Национална испанска асоциация на производителите на готов за ползване бетон]; Ferrovial Agromán SA; Fabricantes de Cemento de España (OFICEMEN) [Обединение на производителите на цимент в Испания]; Asociación de Aceros Corrugados Reglamentarios y su Tecnología y Calidad (ASERTEQ) [Асоциация за арматурна стомана и за нейната технология и качество]

Преюдициални въпроси

1. Може ли да се приеме, че изчерпателната правна уредба относно официалното признаване на отличителните знаци за качество, съдържаща се в приложение № 19 към Кралски указ № 1247/08 от 18 юли, във връзка с член 81, е прекомерна, несъразмерна спрямо преследваната цел и води до необосновано ограничение, което затруднява признаването на еквивалентността на сертификатите и представлява пречка или ограничение за пускането на пазара на национални или внесени продукти в противоречие с членове 28 ЕО и 30 ЕО?

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal administratif de Rennes (Франция) на 11 октомври 2010 г. — L'Océane Immobilière SAS/Direction de contrôle fiscal Ouest

(Дело C-487/10)

(2010/C 346/55)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal administratif de Rennes

Страни в главното производство

Жалбоподател: L'Océane Immobilière SAS

Ответник: Direction de contrôle fiscal Ouest

Преюдициален въпрос

Позволява ли член 5 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета

от 17 май 1977 година ⁽¹⁾ на държава членка да запази в сила или да въведе правна уредба, която предвижда облагане с данък върху добавената стойност доставката в своя полза на недвижим имот, извършена от данъчнозадължено лице за нуждите на стопанската му дейност, когато тази доставка дава право на незабавно и цялостно приспадане на така начисления данък върху добавената стойност?

⁽¹⁾ Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 г. относно хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

Преюдициално запитване, отправено от Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Alicante (Испания) на 11 октомври 2010 г. — Celaya Empananza y Galdos Internacional S.A./Proyectos Integrales de Balizamientos S.L.

(Дело C-488/10)

(2010/C 346/56)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Mercantil

Страни в главното производство

Ищец: Celaya Empananza y Galdos Internacional S.A.

Ответник: Proyectos Integrales de Balizamientos S.L.

Преюдициални въпроси

1. В рамките на спор за нарушение на изключителното право, предоставяно от регистриран промишлен дизайн на Общността, приложното поле на правото да се забрани използването от третите лица на този дизайн, предвидено в член 19, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 6/2002 ⁽¹⁾ на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността, обхваща ли всяко трето лице, което използва друг промишлен дизайн, който не създава у информирания потребител различно цялостно възприятие, или обратно на това, от приложното поле на посочения член се изключва това трето лице, което използва промишлен дизайн на Общността, регистриран по-късно в негова полза, докато не бъде обявен за недействителен?
2. Отговорът на предходния въпрос независим ли е от умисъла на третото лице или зависи от неговото поведение, като е определящо това, че посоченото трето лице е заявило и е регистрирало последващия промишлен дизайн на Общността след като е получило извънсъдебното искане на притежателя на по-ранния промишлен дизайн на Общността за преустановяване на продажбата на продукта поради нарушаване на правата, произтичащи от посочения по-ранен промишлен дизайн?

⁽¹⁾ ОВ L 3, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 70.

Преюдициално запитване, отправено от Oberlandesgericht Celle (Германия) на 15 октомври 2010 г. — Joseba Andoni Aguirre Zarraga/Simone Pelz

(Дело C-491/10)

(2010/C 346/57)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Celle

Страни в главното производство

Ищец: Joseba Andoni Aguirre Zarraga

Ответник: Simone Pelz

Преюдициални въпроси

1. В случай че с подлежащото на изпълнение решение на съдилищата на държавата на произход е допуснато тежко нарушение на основни права, при тълкуване на член 42 от Регламент „Брюксел Па“⁽¹⁾ в съответствие с Хартата за основните права съдът на изпълняващата държава разполага ли по изключение с правомощия за проверка⁽¹⁾?
2. Задължен ли е съдът на изпълняващата държава членка да изпълни решението на съда на държавата членка на произход дори когато документите по делото сочат, че издаденото удостоверение по член 42 от Регламент „Брюксел Па“ е с явно невярно съдържание?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 183).

Преюдициално запитване, отправено от Ufficio del Giudice di Pace di Venafro (Италия) на 15 октомври 2010 г. — Наказателно производство срещу Aldo Patriciello

(Дело C-496/10)

(2010/C 346/58)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Ufficio del Giudice di Pace di Venafro

Страна в главното производство

Aldo Patriciello

Преюдициален въпрос

Представява ли престъплението, което се твърди че е извършил г-н Aldo Patriciello, член на Европейския парламент (описано в обвинителния акт и вече предмет на решение на Европейския

парламент от 5 март 2009 г. за запазване на имунитет), квалифицирано като обида по член 594 от НК, мнение, изразено при изпълнение на задълженията му на член на Европейския парламент по смисъла на член 9 от Протокола?

Преюдициално запитване, отправено от Commissione Tributaria Centrale — Sezione di Bologna (Italia) на 19 октомври 2010 г. — Ufficio IVA di Piacenza/Belvedere Costruzioni Srl

(Дело C-500/10)

(2010/C 346/59)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione Tributaria Centrale — Sezione di Bologna

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ufficio IVA di Piacenza

Ответник: Belvedere Costruzioni Srl

Преюдициални въпроси

Допускат ли член 10 от Договора за ЕО, понастоящем член 4 от Договора за Европейския съюз и членове 2 и 22 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота, правна норма на италианската държава, съдържаща се в параграф 2а от член 3 на Декрет-закон № 40 от 25 март 2010 г., преобразуван в Закон № 73 от 22 май 2010 г., която прегражда възможността за данъчната юрисдикция да се произнесе по съществуването на данъчната претенция, своевременно преявена от администрацията с жалба срещу неблагоприятно решение и която по този начин предвижда по същество пълен отказ от спорния кредит по ДДС, след като в две съдебни инстанции е прието, че този кредит не съществува, без никакво, дори и частично плащане по спорния данъчен кредит от страна на данъчнозадълженото лице, което печели от този отказ.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Италия) на 19 октомври 2010 г. — Наказателно производство срещу Raffaele Russo

(Дело C-501/10)

(2010/C 346/60)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Страни в главното производство

Жалбоподател: Raffaele Russo

Преюдициални въпроси

Могат ли свободата на установяване и свободното предоставяне на услуги да се ограничат от национална система, основана на ограничен брой концесии и последващи лицензии за обществена сигурност, която между другото:

1. е насочена общо към защита на титулярите на концесии, предоставени по-рано въз основа на процедура за възлагане на обществена поръчка, от която незаконосъобразно са били изключени част от операторите;
2. предвижда разпоредби, които гарантират фактически запазването на придобитите търговски позиции (забрана нови концесионери да разполагат своите пунктове на разстояние, по-малко от определеното, от вече съществуващи такива пунктове);
3. предвижда случаи на прекратяване на концесията, включително при пряко или непряко извършване от концесионера на трансгранични игрални дейности, които могат да се приравнят на дейностите, предмет на концесията, когато се задържат значителни по размер гаранции

Преюдициално запитване, отправено от Raad van State (Нидерландия) на 20 октомври 2010 г. — Staatssecretaris van Justitie/M. Singh

(Дело C-502/10)

(2010/C 346/61)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Жалбоподател: Staatssecretaris van Justitie

Ответник: M. Singh

Преюдициален въпрос

Следва ли понятието „формално ограничено разрешение за пребиваване“ по смисъла на член 3, параграф 2, буква д) от Директива 2003/109/ЕО⁽¹⁾ на Съвета от 25 ноември 2003 г. относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни да се тълкува в смисъл, че в неговите рамки попада срочно разрешение за пребиваване, което съгласно нидерландското право не предлага никакви изгледи за получаване на безсрочно разрешение за пребиваване, дори и когато съгласно нидерландското право валидността на това срочно разрешение за пребиваване може по принцип да се продължава неограничен брой пъти и ако по този начин от приложното поле на директивата се изключва определена група от лица като духовните водачи и религиозните учители?

⁽¹⁾ ОВ L 16, стр. 44; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 6, стр. 225.

Преюдициално запитване, отправено от Върховен административен съд (България) на 20 октомври 2010 година — „Евроетил“ АД/Директор на Агенция „Митници“

(Дело C-503/10)

(2010/C 346/62)

Език на производството: български

Препращаща юрисдикция

Върховен административен съд.

Страни в главното производство

Ищец: „Евроетил“ АД.

Ответник: Директор на Агенция „Митници“.

Преюдициални въпроси

1. Следва ли разпоредбата на чл. 2, пар. 2, б. „а“ от Директива 2003/30/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 май 2003 г. относно насърчаването на използването на биогорива и други възобновяеми горива за транспорт⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че определението за биоетанол се отнася за продукти/включва продукти/като процесния, който притежава следните характеристики и обективни свойства:

— произведен е от биомаса;

— производството е осъществено по специална технология, описана в техническа спецификация за производство на биоетанол, издадена от жалбоподателя „Евроетил“ АД, и тази технология се различава от технологията за производство на етилов алкохол от земеделски произход, съгласно техническа спецификация, издадена от същия производител;

— съдържа над 98,5 % алкохол, както и следните вещества, които го правят негоден за консумация: висши алкохоли — от 714,49 до 8311 mg за кубичен dm; алдехиди — от 238,16 до 411 mg за куб. dm; естери/етил ацетат/— от 1014 до 8929 mg за куб. dm;

— отговаря на изискванията на европейски предстандарт Рг EN 15376 за биоетанол като гориво;

— предназначен е за използване като гориво и обективно е използван като биогориво чрез прибавянето му към бензин А95 и продаден в бензиностанция;

— продуктът не е денатуриран по нарочна процедура за денатуриране.

2. Разпоредбата на чл. 2, пар. 2, б. „а“ от Директива 2003/30/ЕО следва ли да се тълкува в смисъл, че за да бъде определен процесният продукт като биоетанол е необходимо същият обективно да е използван като биогориво, или е достатъчно само да е предназначен за използване като биогориво и/или обективно да е годен за използване като биогориво?

3. Ако в зависимост от отговорите на въпроси 1. и 2. се приеме, че процесният продукт или съответна част от него представлява биоетанол, по какъв код от Комбинираната номенклатура, съдържаща се в Приложение I към Регламент/ЕИО/№ 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическата номенклатура и Общата митническа тарифа, изменен с Регламент/ЕИО/№ 2587/91 на Комисията от 26 юли 1991 година ⁽²⁾, следва да се класира процесният продукт:

3.1. Следва ли разпоредбите на глава 22 от КН, и в частност позиция 2207, да се тълкуват в смисъл, че включват класирането на продукта биоетанол?

3.2. При положителен отговор на въпрос 3.1. следва ли при класирането на биоетанола и в частност на процесния продукт да се вземе предвид обстоятелството дали продуктът е денатуриран/съгласно процедурите по Регламент/ЕО/№3199/93 на Комисията от 22 ноември 1993 година относно взаимното признаване на процедурите за пълно денатуриране на алкохол за целите на освобождаването от акциз или по други допустими процедури ⁽³⁾/?

3.3. При положителен отговор на въпрос 3.2. следва ли разпоредбите на КН относно позиция 2207 да се тълкуват в смисъл, че само денатурираният биоетанол следва да се класира с код по КН 2207 20 000?

3.4. При положителен отговор на въпрос 3.3. следва ли разпоредбите на КН относно позиция 2207 да се тълкуват в смисъл, че неденатурираният биоетанол следва да се класира с код по КН 2207 10 000?

3.5. При положителен отговор на въпрос 3.1. и отрицателен отговор на въпрос 3.2 по коя от двете подпозиции следва да се класира процесният продукт — 2207 10 000 или 2207 20 000?

3.6. При отрицателен отговор на въпрос 3.1 следва ли биоетанолът да се класира по някой от кодовете от КН, включени в определението по чл. 2, пар. 1 от Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 година относно реструктурирането на правната рамка на Общността за данъчното облагане на енергийните продукти и електроенергията ⁽⁴⁾, и по кой от изброените кодове?

4. Ако в зависимост от отговорите на въпроси 1. и 2. се приеме, че процесният продукт или съответна част от него, не представлява биоетанол, то следва ли процесният продукт, който притежава характеристики и обективни свойства, посочени по-горе във въпрос 1., да бъде определен като етилов алкохол по смисъла на чл. 20, пар. първи, първо тире от

Директива 92/83/ЕИО на Съвета от 19 октомври 1992 за хармонизиране на структурата на акцизите върху алкохола и алкохолните напитки ⁽⁵⁾?

⁽¹⁾ ОВ L 123, стр. 42

⁽²⁾ ОВ L 328, стр. 50

⁽³⁾ ОВ L 288, стр. 12

⁽⁴⁾ ОВ L 283, стр. 51

⁽⁵⁾ ОВ L 316, стр. 21

Преюдициално запитване, отправено от Østre Landsret (Дания) на 25 октомври 2010 г. — DR и TV2 Danmark A/S/NCB

(Дело C-510/10)

(2010/C 346/63)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Østre Landsret

Страни в главното производство

Ищци: DR, TV2 Danmark A/S

Ответник: NCB

Преюдициални въпроси

1. Следва ли изразите „чрез техни собствени средства“ в член 5, параграф 2, буква г) от Директива 2001/29/ЕО ⁽¹⁾ и „от името и под отговорността на излъчващата организация“ в съображение 41 от преамбюла на тази директива да се тълкуват с оглед на националното право или с оглед на общностното право?
2. Следва ли да се приеме, че текстът на член 5, параграф 2, буква г) от Директива 2001/29/ЕО, така както е например в датската, английската и френската версии на тази разпоредба, означава „от името и под отговорността на излъчващата организация“ или, както е например в немската версия, означава „от името или под отговорността на излъчващата организация“?
3. Ако се приеме, че цитираният във Въпрос 1 израз следва да се тълкува с оглед на общностното право, възниква следният въпрос: Какъв критерий следва да прилагат националните юрисдикции, за да преценят по-конкретно дали запис, осъществен от трето лице (наричано по-нататък „продуцент“) за използване в предавания на излъчваща организация, е бил осъществен „чрез техни собствени средства“ и „от името [и/или] под отговорността на излъчващата организация“, така че спрямо записа да е приложимо въведеното в член 5, параграф 2, буква г) изключение?

Във връзка с отговора на Въпрос 3 са необходими отговори по-конкретно на следните въпроси:

а) Следва ли понятието „собствени средства“ в член 5, параграф 2, буква г) от Директива 2001/29/ЕО да се разбира в смисъл, че спрямо осъществен от продуцента запис за използване в предавания на излъчваща организация е приложимо въведеното в член 5, параграф 2, буква г) изключение само когато излъчващата организация носи отговорност пред трети лица за действия и пропуски на продуцента във връзка със записа, така както ако самата излъчваща организация беше извършила тези действия и пропуски?

б) Условието записът да бъде осъществен „от името [и/или] под отговорността на излъчващата организация“ изпълнено ли е когато излъчваща организация е поръчала на продуцента да направи записа с оглед на това тази излъчваща организация да може да излъчи записа и при условие, че излъчващата организация има право да излъчи този запис?

Østre Landsret иска да установи дали следните хипотези могат или трябва да бъдат взети предвид с оглед на отговора на Въпрос 3(б) и ако да, то каква тежест следва да им се придаде:

i) Излъчващата организация или продуцентът има право на последното и решаващо артистично/издателско решение относно съдържанието на поръчаната програма в съответствие с постигнатите между тези страни договорености?

ii) Излъчващата организация ли е отговорна пред трети лица по отношение на задълженията на продуцента във връзка със записа, така както ако самата излъчваща организация беше извършила тези действия и пропуски?

iii) Продуцентът ли е договорно задължен по споразумението си с излъчващата организация да предаде дадената програма на излъчващата организация срещу определена цена и той ли следва да поеме всички разходи извън тази цена, които биха могли да имат отношение към записа?

iv) Излъчващата организация или продуцентът поема отговорността за дадения запис пред трети лица?

в) Условието записът да бъде осъществен „от името [и/или] под отговорността на излъчващата организация“ изпълнено ли е в случай, че излъчваща организация е поръчала на продуцента да осъществи записа, за да може излъчващата организация да излъчи този запис и при условие, че излъчващата организация има право да излъчи този запис, а продуцентът, чрез споразумението с излъчващата организация относно записа, е поел финансовата и правна отговорност за i) посрещането на всички разходи, свързани със записа срещу заплащането на предварително определена фиксирана сума; ii) закупуването на права, и iii) непредвидени обстоятелства, включително за всяко забавяне на записа или нарушение на договора, но без излъчващата организация да бъде отговорна пред трети лица по отношение на задълженията на продуцента във връзка със

записа, така както ако самата излъчваща организация беше извършила тези действия и пропуски?

(¹) ОВ L 167, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230.

Определение на председателя на Съда от 8 октомври 2010 г. — (преюдициално запитване от Landesgericht Ried im Innkreis, Австрия) — Наказателно производство срещу Roland Langer

(Дело C-235/08) (¹)

(2010/C 346/64)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ C 223, 30.8.2008 г.

Определение на председателя на Съда от 1 юли 2010 г. — Европейска комисия/Ирландия

(Дело C-95/09) (¹)

(2010/C 346/65)

Език на производството: английски

Председателят на Съда разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ C 113, 16.5.2009 г.

Определение на председателя на първи състав на Съда от 3 юни 2010 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division — Обединено кралство) — Seaport (NI) Ltd/Department of the Environment for Northern Ireland

(Дело C-182/09) (¹)

(2010/C 346/66)

Език на производството: английски

Председателят на първи състав разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

(¹) ОВ C 193, 15.8.2009 г.

Определение на председателя на Съда от 2 септември 2010 г. — Европейска комисия/Ирландия(Дело C-355/09) ⁽¹⁾

(2010/C 346/67)

Език на производството: английски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 256, 24.10.2009 г.

Определение на председателя на пети състав на Съда от 22 юни 2010 г. — Европейска комисия/Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия(Дело C-394/09) ⁽¹⁾

(2010/C 346/68)

Език на производството: английски

Председателят на пети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 282, 21.11.2009 г.

Определение на председателя на Съда от 9 юни 2010 г. — Европейска комисия/Френска република(Дело C-510/09) ⁽¹⁾

(2010/C 346/69)

Език на производството: френски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 37, 13.2.2010 г.

Определение на председателя на Съда от 1 септември 2010 г. — Европейска комисия/Португалска република(Дело C-531/09) ⁽¹⁾

(2010/C 346/70)

Език на производството: португалски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 51, 27.2.2010 г.

Определение на председателя на Съда от 24 септември 2010 г. (преюдициално запитване от iudice di pace di Varese — Италия) — Siddiquee Mohammed Mohiuddin/Azienda Sanitaria Locale Provincia di Varese(Дело C-541/09) ⁽¹⁾

(2010/C 346/71)

Език на производството: италиански

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 63, 13.03.2010 г.

Определение на председателя на Съда от 19 октомври 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Испания(Дело C-192/10) ⁽¹⁾

(2010/C 346/72)

Език на производството: испански

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 195, 17.7.2010 г.

Определение на Съда от 1 септември 2010 г. — Европейска комисия/Република Австрия(Дело C-223/10) ⁽¹⁾

(2010/C 346/73)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 195, 17.07.2010 г.

Определение на председателя на Съда от 19 октомври 2010 г. — (преюдициално запитване от Inalta Curte de Casație și Justiție, Румъния) — Наказателно производство срещу Gheorghe Kita(Дело C-264/10) ⁽¹⁾

(2010/C 346/74)

Език на производството: румънски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 209, 31.7.2010 г.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 27 октомври 2010 г. — Alliance One International и др./Комисия

(Дело T-24/05) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Испански пазар на изкупуване и първична преработка на суров тютюн — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Определяне на цените и разпределяне на пазара — Задължение за лотивиране — Отговорност за неправилното поведение — Равно третиране)

(2010/С 346/75)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Alliance One International, Inc., anciennement Standard Commercial Corp. (Данвил, Вирджиния, Съединени щати); Standard Commercial Tobacco Co., Inc. (Уилсън, Северна Каролина, Съединени щати), и Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd, (Вадуц, Лихтенщайн) (представители: първоначално M. Odriozola Alén, M. Marañon Hermoso и A. Emch, впоследствие M. Odriozola Alén, M. Barrantes Diaz и A. João Vide, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre и É. Girpini Fournier)

Предмет

Искане за отмяна на Решение С(2004) 4030 окончателен на Комисията от 20 октомври 2004 година относно производство по прилагане на член 81, параграф 1 [ЕО] (дело COMP/С.38.238/В.2 — Суров тютюн — Испания)

Диспозитив

1. Отменя Решение С(2004) 4030 окончателен на Комисията от 20 октомври 2004 година относно производство по прилагане на член 81, параграф 1 [ЕО] (дело COMP/С.38.238/В.2 — Суров тютюн — Испания) в частта, която се отнася до Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd.
2. Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
3. Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Co., Inc. и Trans-Continental Leaf Tobacco понасят две трети от направените от тях съдебни разноски и две трети от тези на Европейската комисия, а последната понася една трета от направените от нея съдебни разноски и една трета от тези на жалбоподателите.

⁽¹⁾ ОВ С 82, 2.4.2005 г.

Решение на Общия съд от 28 октомври 2010 г. — Испания/Комисия

(Дело T-227/07) ⁽¹⁾

(ФЕОГА — Секция „Гарантиране“ — Разходи, за които е изключено финансиране от Общността — Схема за подпомагане на производството, предназначено за преработвателите на домати — Ненадейни проверки, извършвани през подходящите периоди — Пропорционалност)

(2010/С 346/76)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Кралство Испания (представител: M. Muñoz Pérez, abogado del Estado)

Отговорник: Европейска комисия (представител: първоначално T. van Rijn, впоследствие F. Jimeno Fernández)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение на Комисията 2007/243/ЕО от 18 април 2007 г. относно изключването от финансиране на Общността на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), секция „Гарантиране“ (JO L 106, стр. 55).

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 211, 8.9.2007 г.

Решение на Общия съд от 26 октомври 2010 г. — Германия/Комисия

(Дело T-236/07) ⁽¹⁾

(„ФЕОГА — Секция „Гарантиране“ — Приключване на сметки — Финансова година 2006 — Дата на прилагане на член 32, параграф 5, първа алинея от Регламент (ЕО) № 1290/2005 — Обвързваща сила на едностранно изявление на Комисията, приложено към протокола от заседание на Корепер“)

(2010/С 346/77)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Федерална република Германия (представители: първоначално г-н M. Lumma и г-н J. Möller, а впоследствие г-н Möller и г-н N. Graf Vitzthum)

Отговорник: Европейска комисия (представител: г-н F. Erlbacher)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение 2007/327/ЕО на Комисията от 27 април 2007 г., за приключване на сметките на разплащателните агенции на държавите членки за разходите, финансирани от Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, за финансовата 2006 година (ОВ L 122, стр. 51).

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Федерална република Германия да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 211 от 8.9.2007 г.

Решение на Общия съд от 26 октомври 2010 г. — CNOP и CCG/Комисия

(Дело T-23/09) (¹)

(Конкуренция — Административно производство — Решение, с което се разпорежда проверка — Член 20, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003 — Липса на юридическа правосубектност на адресат — Задължение за мотивиране — Понятия за предприятие и за сдружение на предприятия)

(2010/С 346/78)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Conseil national de l'Ordre des pharmaciens (CNOP) (Париж, Франция) и Conseil central de la section G de l'Ordre national des pharmaciens (CCG) (Париж) (представители: първоначално Y. R. Guillou, H. Speyart van Woerden, T. Verstraeten и C. van Sasse van Ysselt, впоследствие Y. R. Guillou, L. Defalque и C. Robert, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: А. Vouquet и É. Gippini Fournier)

Предмет

Искане за отмяна на Решение С(2008) 6494 на Комисията от 29 октомври 2008 г. по дело COMP/39510, с което на Ordre national des pharmaciens (ONP), на CNOP и на CCG се разпорежда да се подчинят на проверка в съответствие с член 20, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 [ЕО] и 82 [ЕО] (ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167)

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.

2. Осъжда Conseil national de l'Ordre des pharmaciens (НСФК) и Conseil central de la section G de l'Ordre national des pharmaciens (ЦСЖ) да заплатят съдебните разноски.

(¹) ОВ С 55, 7.3.2009 г.

Решение на Общия съд от 27 октомври 2010 г. — Reali/Комисия

(Дело T-65/09 P) (¹)

(Обжалване — Публична служба — Договорно наети служители — Назначаване — Класиране в степен — Професионален опит — Диплома — Еквивалентност)

(2010/С 346/79)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Enzo Reali (Флоренция, Италия) (представител: S. Pappas)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: J. Currall и В. Eggers)

Предмет

Жалба за отмяна на Решение на Съда на публичната служба на Европейския съюз (втори състав) от 11 декември 2008 г. по дело Reali/Комисия (F-136/06, все още непубликувано в Сборника)

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Г-н Enzo Reali понася направените от него съдебни разноски, както и разноските, направени от Европейската комисия във връзка с настоящото производство.

(¹) ОВ С 102, 1.5.2009 г.

Решение на Общия съд от 28 октомври 2010 г. — Farmeco/СХВП — Allergan (BOTUMAX)

(Дело T-131/09) (¹)

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Общността „BOTUMAX“ — По-ранни словни и фигуративни марки на Общността „BOTOX“ — Относителни основания за отказ — Вероятност от объркване — Засягане на реномето — Член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент (ЕО) № 40/94 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2010/С 346/80)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Farmeco AE Dermokallyntika (Атина, Гърция) (представител: N. Luperis, avocat)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: А. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП: Allergan, Inc. (Irvine, Калифорния, Съединените щати)

Предмет

Жалба за отмяна срещу решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 2 февруари 2009 г. (преписка R 60/2008-4) относно производство по възражение между Allergan Inc. и Farmeco AE Dermokallyntika

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Farmeco AE Dermokallyntika да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 129, 6.6.2009 г.

Решение на Общия съд от 27 октомври 2010 г. — Michalakoroulou Ktimatiki Touristiki/СХВП — Free (FREE)

(Дело T-365/09) (¹)

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за словната марка на Общността „FREE“ — По-ранна национална словна марка „FREE“ и по-ранна национална фигуративна марка „LA LIBERTÉ N'A PAS DE PRIX“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2010/С 346/81)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Michalakoroulou Ktimatiki Touristiki AE (Атина, Гърция) (представител: К. Paradiamantis и А. Koliotomas, avocats)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: А. Folliard-Monguiral)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Free SAS (Париж, Франция) (представител: Y. Coursin, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 11 юни 2009 г. по преписка R 1346/2008-1 относно производство по възражение между Free SAS и Eidikes Ekdoseis AE

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Michalakoroulou Ktimatiki Touristiki AE понася направените от него разноски, както и тези на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(СХВП), а Free SAS — съдебните разноски по производството пред Общия съд.

(¹) ОВ С 267, 7.11.2009 г.

Определение на Общия съд от 28 октомври 2010 г. — Marcuccio/Комисия

(Дело T-32/09 P) (¹)

(Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Досъдебна процедура — Явно неоснователна жалба — Насрещна жалба само относно разноските)

(2010/С 346/82)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия) (представители: G. Cipressa, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: J. Currall и С. Berardis-Kayser, подпомагани от А. dal Ferro, avocat)

Предмет

Жалба подадена срещу Определение от 4 ноември 2008 г. на Съда на публичната служба на Европейския съюз (първи състав) по дело Marcuccio/Комисия (F-18/07, непубликувано в Сборника), с която се иска отмяна на това определение.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата като явно неоснователна.
2. Отхвърля насрещната жалба като явно недопустима.
3. Осъжда г-н Luigi Marcuccio да понесе освен направените от него съдебни разноски и разноските на Комисията в разликите на настоящото производство по обжалване.
4. Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски в разликите на насрещната жалба.

(¹) ОВ С 69, 21.3.2009 г.

Определение на Общия съд от 18 октомври 2010 г. — Marcuccio/Комисия

(Дело T-515/09 P) (¹)

(Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Отказ на институцията да преведе решение — Отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна жалба)

(2010/С 346/83)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия) (представител: G. Cipressa, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: J. Currall и C. Berardis-Kauser, подпомагани от A. Dal Ferro, avocat)

Предмет

Жалба, подадена срещу Определение на Съда на публичната служба на Европейския съюз (първи състав) от 7 октомври 2009 г. по дело Марсусцио/Комисия (F-3/08, все още непубликувано в Сборника), с която се иска отмяната на това определение

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Г-н Luigi Marcuccio понася направените от него съдебни разноси, както и разностите, направени от Европейската комисия във връзка с настоящото производство.

(¹) ОВ С 51, 27.2.2010 г.

Определение на Общия съд от 18 октомври 2010 г. — Марсусцио/Комисия

(Дело T-516/09 P) (¹)

(Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица — Отхвърляне на искане за извършване на разследване — Отказ на институцията да преведе решение — Отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна жалба)

(2010/C 346/84)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия) (представител: G. Cipressa, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: J. Currall и C. Berardis-Kauser, подпомагани от A. Dal Ferro, avocat)

Предмет

Жалба, подадена срещу Определение на Съда на публичната служба на Европейския съюз (първи състав) от 7 октомври 2009 г. по дело Марсусцио/Комисия (F-122/07, все още непубликувано в Сборника), с която се иска отмяната на това определение

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Г-н Luigi Marcuccio понася направените от него съдебни разноси, както и разностите, направени от Европейската комисия във връзка с настоящото производство.

(¹) ОВ С 51, 27.2.2010 г.

Определение на председателя на Общия съд от 25 октомври 2010 г. — Inuit Tapiriit Kanatami и др./Парламент и Съвет

(Дело T-18/10 R II)

(Обезпечително производство — Регламент (ЕО) № 1007/2009 — Търговия с тюленови продукти — Забрана за внос и продажба — Изключение в полза на инуитските общности — Друга молба за спиране на изпълнението — Нови факти — Липса на неотложност)

(2010/C 346/85)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Inuit Tapiriit Kanatami (Отава, Канада); Nativak Hunters and Trappers Association (Qikiqtarjuaq, Канада); Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association (Pangnirtung, Канада); Jaurootie Moesiesie (Qikiqtarjuaq); Allen Kooneeluisie (Qikiqtarjuaq); Toomasie Newkingnak (Qikiqtarjuaq); David Kuptana (Ulukhaktok, Canada); Karliin Aariak (Iqaluit, Канада); Canadian Seal Marketing Group (Квебек, Канада); Ta Ma Su Seal Products (Cap-aux-Meules, Канада); Fur Institute of Canada (Отава); NuTan Furs, Inc. (Catalina, Канада); GC Rieber Skinn AS (Берген, Норвегия); Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC) (Nuuk, Гренландия, Дания); Johannes Egede (Nuuk); Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) (Nuuk) (представители: J. Bouckaert и H. Viaene, avocats)

Ответници: Европейски парламент (представители: I. Anagnostopoulou и L. Visaggio) и Съвет на Европейския съюз (представители: M. Moore и K. Michoel)

Страни, встъпили в подкрепа на ответниците: Европейска комисия (представители: É. White, P. Oliver и K. Mifsud-Bonnici) и Кралство Нидерландия (представители: C. Wissels, Y. de Vries, J. Langer и M. Noort)

Предмет

Молба за спиране на изпълнението на Регламент (ЕО) № 1007/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година относно търговията с тюленови продукти (ОВ L 286, стр. 36)

Диспозитив

1. Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
2. Отменя определението на председателя на Общия съд от 19 август 2010 г. по дело Inuit Tapiriit Kanatami и др./Парламент и Съвет (T-18/10 R II, непубликувано в Сборника).
3. Не се произнася по съдебните разноси.

Определение на председателя на Общия съд от 25 октомври 2010 г. — Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Комисия

(Дело T-353/10 R)

(Обезпечително производство — Финансова помощ — Дебитно известие във връзка с възстановяването на финансова помощ — Молба за спиране на изпълнението — Неспазване на процесуалните изисквания — Недопустимост)

(2010/С 346/86)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro АЕ (Атина, Гърция) (представител: E. Tzannini, avocat)

Ответник: Европейска комисия (представители: D. Triantafyllou и A. Sauka)

Предмет

Искане за спиране на изпълнението по дебитно известие, издадено от Комисията на 22 юли 2010 г. във връзка с възстановяването на сумата от 109 415,20 EUR, изплатена като финансова помощ за научно-изследователски проект в областта на медицината

Диспозитив

1. Отхвърля искането за допускане на обезпечение.
2. Не се произнася по съдебните разноски.

Жалба, подадена на 17 септември 2010 г. — IEM ERGA — EREVNES MELETES PERIVALLONTOS & CHOROTAXIAS А.Е./Комисия

(Дело T-435/10)

(2010/С 346/87)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: IEM ERGA — EREVNES MELETES PERIVALLONTOS & CHOROTAXIAS А.Е. (Атина, Гърция) (представител: N. Sofokleous, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени подготвителния акт от 7 май 2010 г. на Генерална дирекция „Научни изследвания“ на Европейската комисия, с който на жалбоподателя се съобщава решението срещу него да бъде издадена заповед за изпълнение;

— да отмени заповед за изпълнение № 3241004968 (дебитно известие) на Европейската комисия;

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В разглежданата жалба жалбоподателят иска отмяната на подготвителния акт от 7 май 2010 г. на Генерална дирекция „Научни изследвания“ на Европейската комисия, с който на жалбоподателя се съобщава решението срещу него да бъде издадена заповед за изпълнение, както и отмяната на заповед за изпълнение № 3241004968 (дебитно известие) от 14 юли 2010 г., приета въз основа на договор FAIR-CT98-9544.

В подкрепа на своите доводи жалбоподателят изтъква следните правни основания:

— липса на нормативно основание и некомпетентност, доколкото обжалваните актове, приети в контекста на договор FAIR-CT98-9544, са административни актове, приети при липсата на нормативно основание и на компетентност, тъй като съгласно член 10 от посочения договор той се урежда изключително от гръцкото право и не предоставя на Комисията правото да определя едностранно и да събира самостоятелно произтичащите от него суми;

— липса на легитимна мотивация, недоказаност и отхвърляне на доводите на Комисията, доколкото, както произтича от Решение на Общия съд по дело T-7/05 и от издадените от жалбоподателя фактури за предоставени услуги, сумите, които той е получил от страна на дружеството „Parthenon А.Е.“ по тези фактури, съставляват част от неговото възнаграждение за доставката на описаните в тях услуги, а не предплата на субсидията, която дружеството „Parthenon А.Е.“ е получило от Комисията в качеството ѝ на представител на жалбоподателя;

— противоречие в мотивите на обжалваните актове;

— липса на легитимна мотивация и недоказаност, доколкото доводите на Комисията, с които тя обосновава обжалваните актове, не са подкрепени нито от мотивите на Решението на Общия съд по дело T-7/05, Комисия/Parthenon А.Е., нито от фактурите и останалите представени доказателства.

Жалба, подадена на 17 септември 2010 г. — Dow AgroSciences и Dintec Agroquímica — Produtos Químicos/Комисия

(Дело T-446/10)

(2010/С 346/88)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Обединеното кралство) и Dintec Agroquímica — Produtos Químicos, Lda (Funchal, Португалия) (представители: K. Van Maldegem и C. Mereu, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

- да се обяви жалбата за допустима и за основателна;
- да се отмени Решение 2010/355/ЕС;
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски;
- да се постановят други мерки по усмотрение на Общия съд.

Правни основания и основни доводи

С жалбата си жалбоподателите искат отмяна на Решение 2010/355/ЕС на Комисията от 25 юни 2010 година относно невключването на трифлуралин в приложение I към Директива 91/414/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾.

В подкрепа на своето искане жалбоподателите изтъкват две правни основания.

На първо място, според тях спорното решение е незаконосъобразно, щом като неговото основание и единственият мотив за неговото съществуване е едно незаконосъобразно решение. Другото решение ⁽²⁾, 2007/629/ЕС ⁽³⁾, е първоначалното решение относно невключването на трифлуралин, произтичащо от член 8, параграф 2 от Директива 91/414/ЕИО ⁽⁴⁾ за преразглеждане на това вещество. В случай, че Решение 2007/629/ЕО е било прието незаконосъобразно, то и оспорваното решение би следвало да бъде нищожно.

На второ място жалбоподателите изтъкват, че оспорваният акт сам по себе си е незаконосъобразен на самостоятелно основание. Те твърдят, че Комисията е допуснала правна грешка, като е обосновала оспорвания акт въз основа на твърдения, свързани с:

- потенциалния риск от разпространението му на големи разстояния; в това отношение жалбоподателите твърдят, че Комисията не е взела пред вид счетоводните данни (липса на научна обосновка) и е нарушила принципа на добра администрацията и правото на защита. Нещо повече, възприетият от Комисията подход в областта на разпространението на големи разстояния според жалбоподателя е дискриминационен и непропорционален;
- токсичността му за рибите; във връзка с това жалбоподателите твърдят, че научната обосновка не подкрепя такова твърдение. Нещо повече, според тях оспорваният акт е непропорционален, като се има пред вид начинът, по който третира твърденията за хронична токсичност.

⁽¹⁾ Нотифицирано под номер С(2010) 4199 (ОВ L 160, стр. 30).

⁽²⁾ Обжалвано от жалбоподателите по дело Т-475/07, *Dow Agrosciences* и др., ОВ С 51, 2008 г., стр. 54.

⁽³⁾ Решение на Комисията от 20 септември 2007 година относно невключването на трифлуралин в приложение I към Директива 91/414/ЕИО на Съвета (нотифицирано под номер С(2007) 4282) (ОВ L 255, стр. 42) и отнемане на разрешенията за продукти за растителна защита, съдържащи това вещество

⁽⁴⁾ Директива 91/414/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита (ОВ L 230, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 10, стр. 30),

Жалба, подадена на 21 септември 2010 г. — *Evropaiki Dynamiki*/Съд**(Дело Т-447/10)**

(2010/С 346/89)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: *Evropaiki Dynamiki* — *Proigmena Systemata Tilepikoionion Pliroforikis kai Tilematikis AE* (Атина, Гърция) (представители: N. Korogiannakis и M. Dermizakis, lawyers)

Ответник: Съд**Искания на ищца**

- да се отмени решението на ответника за отхвърляне на офертата на жалбоподателя, подадена в рамките на покана за представяне на оферти С/7/09 „Обществена поръчка за доставка на услуги в областта на информационните технологии“ ⁽¹⁾, и всички последващи решения на ответника, включително решението за възлагане на съответната поръчка на определените за изпълнители оференти;
- да се осъди ответникът да заплати обезщетение в размер на 5 000 000 EUR за вредите, претърпени от жалбоподателя в резултат на разглежданата процедура за възлагане на обществена поръчка;
- да се осъди ответникът да заплати обезщетение в размер на 500 000 EUR за вредите, претърпени от жалбоподателя в резултат на пропуснати ползи и накарняване на репутацията му и доверието в него;
- да се осъди ответникът да заплати съдебните и другите разноски, направени от жалбоподателя във връзка с настоящата жалба, дори ако тя бъде отхвърлена.

Правни основания и основни доводи

В настоящото дело жалбоподателят иска отмяната на решението на ответника от 12 юли 2010 г. да отхвърли офертата му, подадена в рамките на покана за представяне на оферти С/7/09 за услуги в областта на информационните технологии, и да възложи обществената поръчка на определените за изпълнители оференти. Освен това жалбоподателят иска да му се заплати обезщетение за вредите, които твърди, че е претърпял в резултат на процедурата за възлагане на обществена поръчка.

В подкрепа на исканията си жалбоподателят изтъква следните правни основания.

На първо място, жалбоподателят твърди, че възлагащият орган не е спазил принципа за недопускане на дискриминация на оферентите, тъй като няколко от определените за изпълнители оференти не отговаряли на условията за изключване, и така е нарушил член 93 и член 94 от Финансовия регламент ⁽²⁾, член 133 от Правилата за прилагане, както и принципа на добра администрация.

По-нататък жалбоподателят твърди, че в рамките на двете партии ответникът е нарушил разпоредбите на член 100, параграф 2 от Финансовия регламент, тоест задължението да изложи причини, като не се е обосновал надлежно или не е дал достатъчно обяснения на жалбоподателя. По-специално не били надлежно изложени характеристиките и сравнителните предимства на спечелилата оферта. По отношение на офертата на жалбоподателя била отбелязана само обикновена техническа оценка за всеки критерий, както и неясни бележки, докато за определените за изпълнители оференти било посочено само, че се счита, че офертата им е с по-високо качество.

На трето място, жалбоподателят твърди, че ответникът не е осигурил справедливо третиране на всички оференти, когато ги е поканил да посетят сградата му, тъй като не им е позволил да се конкурират честно с оферента, на когото накрая е възложена тази поръчка.

Накрая, жалбоподателят твърди, че като е използвал различни критерии от предвидените в член 138 от Финансовия регламент и като е обработвал при възлагането на поръчката информация, която не е била предоставена от самия жалбоподател, както и като е смесил критериите за подбор и за възлагане и не е използвал критерии, свързани с икономическите предимства на офертата, ответникът е нарушил член 97 от Финансовия регламент и член 138 от Правилата за прилагане.

(¹) ОВ 2009/S 217-312293.

(²) Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 година относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 248, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 198).

Жалба, подадена на 20 септември 2010 г. — ClientEarth и др./Комисия

(Дело T-449/10)

(2010/C 346/90)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: ClientEarth (Лондон, Обединеното кралство), Transport & Environment (Брюксел, Белгия), European Environmental Bureau (Брюксел, Белгия) и BirdLife International (Кеймбридж, Обединеното кралство) (представител: S. Nockman, QC)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

— да се отмени обжалваното решение от 20 юли 2010 г., а именно мълчаливият отказ на Комисията по член 8, параграф

3 от Регламент № 1049/2001 (¹) да предостави на жалбоподателите определени документи с информация за околната среда,

— Комисията да бъде задължена незабавно да предостави достъп до нередактираните варианти на документите, посочени в хода на процедурата по разглеждане на заявлението от 2 април 2010 г. и на потвърдението на заявлението от 8 юни 2010 г., освен ако не са защитени поради наличието на някоя от абсолютните пречки за достъп по член 4, параграф 1 от Регламент № 1049/2001, и

— ответникът да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с член 87 от Процедурния правилник на Общия съд, включително разноските на евентуалните встъпили страни.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба на основание член 263 ДФЕС жалбоподателите искат отмяна на мълчаливия отказ на Комисията по искането им за достъп до определени документи, които съдържат информация за околната среда във връзка с емисиите на парникови газове в резултат от производството на биогорива и които са съставени или държани от Комисията във връзка с изготвянето на доклада, предвиден в член 19, параграф 6 от Директива 2009/28/ЕО (²).

В подкрепа на жалбата те изтъкват следните правни основания:

Първо, жалбоподателите твърдят, че Комисията е нарушила член 7, параграф 3 и член 8, параграф 2 от Регламент № 1049/2001, тъй като не е посочила подробно причините, поради които на 27 април 2010 г. и на 29 юни 2010 г. са взети решения за удължаване на сроковете.

Второ, жалбоподателите поддържат, че Комисията е нарушила член 7, параграф 1 и член 8, параграф 1 от Регламент № 1049/2001, тъй като не е посочила подробно и за всеки отделен документ причините, поради които не го е предоставила. Към 20 юли 2010 г., когато изтича предвиденият в Регламента срок, Комисията не предоставя съответните документи и не посочва подробно причините за отказа, както се изисква съгласно Регламента и съдебната практика.

Трето, жалбоподателите изтъкват, че ответникът е нарушил член 4 от Регламент № 1049/2001, тъй като не е извършил конкретна и индивидуална преценка на съдържанието на всеки документ. Към 20 юли 2010 г., когато изтича предвиденият в Регламента срок, а и преди тази дата Комисията не извършва или поне не е известно да е извършвала конкретна и индивидуална преценка, за да определи дали за документите или за част от тях се прилага някое от изключенията от общото правило, че трябва да се осигурява достъп до всички документи.

Четвърто, те твърдят, че Комисията е допуснала нарушение на членове 7 и 8 от Регламент № 1049/2001 и на член 6 от Регламент № 1367/2006⁽³⁾, тъй като не е изпълнила задълженията си в двуетапната административна процедура. Жалбоподателите поддържат, че Комисията е отказала да предостави документите и не се е позовала на някое от изключенията, за да обоснове отказа.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

⁽²⁾ Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за насърчване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (ОВ L 140, стр. 16).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността (ОВ L 264, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 126).

Жалба, подадена на 1 октомври 2010 г. — Timab Industries и CFPR/Комисия

(Дело T-456/10)

(2010/С 346/91)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Timab Industries (Динард, Франция) и Cie financière et de participations Roullier (CFPR) (Сен Мало, Франция) (представител: N. Lenoir, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

- главно искане — да се отмени решението;
- при условията на евентуалност — да се отмени член 1 от решението, доколкото с него се потвърждава, че CFPR и Timab са участвали в практики, свързани с определянето на условия за продажба и система за компенсирание;
- при всички случаи, да се измени член 2 от решението, като се намали значително размерът на наложената на CFPR и Timab глоба, за чието плащане те са солидарно отговорни;
- да се осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

Главното искане на жалбоподателите е да се отмени Решение С(2010) 5001, окончателен на Комисията от 20 юли 2010 година относно процедура по прилагане на член 101 ДФЕС и на член 53 от Споразумението за Европейското икономическо пространство (наричано по нататък „ЕИП“) (преписка COM/38.866 — Фосфати за фуражи), свързано с картел на европейския пазар на фосфати за фуражи, отнасящ се до предоставяне на квоти за продажби, съгласуване на цени и условия за продажба и обмен на чувствителна търговска информация.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват осем правни основания, изведени от:

- нарушение на правото на защита, на принципите на защита на оправданите правни очаквания и на добра администрация, на Регламент № 773/2004⁽¹⁾ и на Известие на Комисията относно воденето на производства за постигане на споразумение⁽²⁾, тъй като на жалбоподателите е било наложено наказание поради оттеглянето им от обсъжданията за постигане на споразумение по силата на член 10а от Регламент № 773/2004, доколкото вероятната глоба, която Комисията определила при обсъжданията на споразумението, била увеличена впоследствие с 25 %, докато, от една страна, вероятната глоба не трябвало да бъде увеличена с повече от 10 % след прекратяване на участието на жалбоподателите в производството за постигане на споразумение, и от друга страна, продължителността на нарушението трябвало да бъде намалено с 60 %;
- непълни и противоречиви мотиви и нарушение на правото на защита и разпределението на тежестта на доказване, тъй като от жалбоподателите се търсило отговорност за практики, в които те не участвали, след като Комисията не разполагала с доказателства за такова участие;
- нарушение на принципа на недопускане на прилагането с обратна сила на по-неблагоприятен наказателен закон и нарушение на принципите на защита на оправданите правни очаквания, на равно третиране и на правна сигурност, тъй като размерът на глобата бил определен в приложение на Насоките от 2006 г.⁽³⁾, докато нарушението, за което били упрекнати жалбоподателите, било извършено преди датата на публикуване на тези насоки; прилагането с обратна сила на Насоките от 2006 г. водило до увеличаване на размера на глобата;
- нарушение на член 23 от Регламент № 1/2003⁽⁴⁾, на принципите на пропорционалност, на индивидуализиране на наказанията и на равно третиране, доколкото наложената глоба не съответствала нито на продължителността, нито на тежестта на практиките;
- явна грешка в преценката на тежестта на практиките, за които се обвиняват жалбоподателите, и нарушение на принципите на равно третиране, на пропорционалност и на индивидуализиране на наказанията, тъй като при определянето на основния размер на глобата Комисията не отчела липсата на съществени последици от нарушението и факта, че Timab участвало в картела в по-малка степен в сравнение с останалите участници;
- грешка в преценката и нарушение на принципите на индивидуализиране на наказанията и на равно третиране, тъй като за жалбоподателите не били приети никакви смекчаващи вината обстоятелства, въпреки тяхната зависимост от един от останалите участниците в картела и от конкурентното поведение на Timab;
- нарушение на правото на защита, на принципа на равно третиране и на Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер⁽⁵⁾, доколкото предоставеното намаляване на размера на наложената на жалбоподателите глоба при обсъжданията за постигане на споразумение било намалено значително, след като жалбоподателите се оттепили от горепосочените обсъждания;

— явна грешка в преценката на възможностите за принос на жалбоподателите и нарушение на принципа на равно третиране и на член 3 ДЕС във връзка с приложения към Договора от Лисабон Протокол № 17, тъй като разпоредбите от Насоките от 2006 г. относно възможностите за принос на жалбоподателите били приложени, без да се отчетат извънредните обстоятелства вследствие на европейската криза в селскостопанския сектор, нито специфичните за жалбоподателите икономически и социални затруднения.

- (¹) Регламент (ЕО) № 773/2004 на Комисията от 7 април 2004 година относно водените от Комисията производства съгласно членове [101 ДФЕС] и [102 ДФЕС] (ОВ L 123, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г. глава 8, том 1, стр. 242).
- (²) Известие на Комисията относно воденото на производства за постигане на споразумение с оглед приемане на решения съгласно член 7 и член 23 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета при дела за картели (ОВ С 167, 2008 г., стр. 1).
- (³) Насоки относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ С 210, 2006 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264).
- (⁴) Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в [101 ДФЕС] и [102 ДФЕС] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).
- (⁵) Известие на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (ОВ С 45, 2002 г., стр. 3).

Жалба, подадена на 26 септември 2010 г. — Europaiki Dynamiki/Комисия

(Дело T-457/10)

(2010/C 346/92)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Europaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Атина, Гърция) (представители: N. Korogiannakis и M. Dermitzakis, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на генерална дирекция „Информатика“, с което офертата на жалбоподателя по партида 2 „Off-site development projects“ в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка DIGIT/R2/PO/2009/045 — „Предоставяне на външни услуги за развитие, проучвания и подкрепа на информационните системи“ (ОВ 2009/S 198-283663) е класирана на трето, вместо на първо място, по механизма за възлагане на поръчката по реда на класиране на кандидатите, както и всички свързани решения на генерална дирекция „Информатика“, включително решението за възлагане на поръчката на избраните за изпълнители оференти;
- генерална дирекция „Информатика“ да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя обезщетение в размер на 30 000 000 EUR за вредите, претърпени във връзка с партида 2 от посочената процедура за възлагане на обществена поръчка, както и обезщетение в размер на 3 000 000 EUR за пропуснати ползи и за уронване на доброто му име и на доверието към него;

— генерална дирекция „Информатика“ да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя съдебните и други разноски във връзка с настоящото производство, включително ако жалбата бъде отхвърлена.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска отмяна на решението на ответника от 16 юли 2010 г., с което офертата на жалбоподателя по партида 2 „Off-site development projects“ от процедурата за възлагане на обществени поръчки DIGIT/R2/PO/2009/045 — „Предоставяне на външни услуги за развитие, проучвания и подкрепа на информационните системи“ (¹) е класирана на трето, вместо на първо място, по механизма за възлагане на поръчката по реда на класиране на кандидатите, както и на всички свързани решения на ответника, включително решенията за възлагане на съответните поръчки на класираните на първо и второ място оференти. Освен това жалбоподателят иска да му се заплати обезщетение за вредите, които твърди, че е претърпял в резултат от процедурата за възлагане на обществената поръчка.

В подкрепа на исканията си жалбоподателят изтъква следните правни основания.

Първо, жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила членове 93 и 94 от Финансовия регламент (²) и принципите на добра администрация и на прозрачност, както и членове 106 и 107 от Финансовия регламент, тъй като по отношение на някои от членовете на избрания консорциум са били налице предпоставки за изключване, доколкото е установено, че са допуснали сериозно неизпълнение на задълженията си по предишни договори, като един от членовете на избрания консорциум е участвал в деяния като измама, корупция и подкуп, а няколко от членовете на избраните консорциуми работят с подизпълнители от държави, които не са страни по Споразумението относно обществените поръчки на СТО.

На следващо място, жалбоподателят поддържа, че е допуснато нарушение на принципа на добра администрация, на принципа на равно третиране, както и на членове 89 и 98 от Финансовия регламент и на член 145 от правилата за прилагането му, тъй като е налице конфликт на интереси за някои от членовете на комисията по оценяването.

По-нататък, жалбоподателят твърди, че при оценяването са използвани неясни и непоследователни критерии за възлагане, което представлява нарушение на член 97 от Финансовия регламент и на член 138 от правилата за прилагането му.

Накрая, жалбоподателят поддържа, че възлагащият орган не е посочил относителните преимущества на определения за изпълнител оферент и е допуснал редица явни грешки при преценката на офертите на жалбоподателя и на избраните консорциуми. Според жалбоподателя някои от констатациите на възлагащия орган в доклада за оценка също са неясни и необосновани, което съставлява нарушение на задължението за мотивиране.

(¹) ОВ 2009/S 198-283663.

(²) Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 година относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 248, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 198).

**Жалба, подадена на 26 септември 2010 г. — Евнорайки
Дупатйки/Комисия**

(Дело T-474/10)

(2010/C 346/93)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Evnoraiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Атина, Гърция)
(представители: N. Korogiannakis и M. Dermitzakis, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на генерална дирекция „Информатика“, с което: а) офертата на жалбоподателя по партида 1А от процедурата за възлагане на обществена поръчка DIGIT/R2/PO/2009/45 — „предоставяне на външна услуга за развитие, проучвания и подкрепа на информационните системи“ (ОВ 2009/S 198-283663), е класирана на второ място съгласно механизма за възлагане на поръчката по реда на класиране на кандидатите; б) офертата на жалбоподателя по партида 1Б от същата процедура е класирана на трето място съгласно механизма за възлагане на поръчката по реда на класиране на кандидатите; в) офертата на жалбоподателя по партида 1В от същата процедура е класирана на второ място съгласно механизма за възлагане на поръчката по реда на класиране на кандидатите; г) офертата на жалбоподателя по партида 3 от същата процедура е класирана на трето място съгласно механизма за възлагане на поръчката по реда на класиране на кандидатите, вместо и по четирите партии да бъде класирана на първо място — решение, което е съобщено на жалбоподателя с четири отделни писма (по едно за всяка партида) с дата 16 юли 2010 г., и да се отменят всички свързани с това решения на генерална дирекция „Информатика“, включително решенията за възлагане на съответните поръчки на класираните на първо и второ място оференти,

— генерална дирекция „Информатика“ да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя обезщетение в размер на 242 000 000 EUR (122 000 000 EUR за партида 1А, 40 000 000 EUR за партида 1Б, 30 000 000 EUR за партида 1В и 50 000 000 EUR за партида 3) за вредите, претърпени в резултат от посочената процедура за възлагане на обществена поръчка, както и обезщетение в размер на 24 200 000 EUR за пропуснати ползи и за уронване на доброто му име и доверието към него, и

— генерална дирекция „Информатика“ да бъде осъдена да заплати съдебните разноски във връзка с настоящото производство, включително ако жалбата бъде отхвърлена.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба се иска отмяна на решението на ответника от 16 юли 2010 г., с което офертата на жалбоподателя за партии 1А, 1Б, 1В и 3 от процедурата по възлагане на обществена поръчка DIGIT/R2/PO/2009/45 — „предоставяне на външна услуга за развитие, проучвания и подкрепа на информационните системи“⁽¹⁾, е класирана на второ или трето място съгласно механизма за възлагане на поръчката по реда на класиране на кандидатите, вместо на първо място, както и на

всички свързани с това решения на генерална дирекция „Информатика“, включително решенията за възлагане на съответните поръчки на класираните на първо и второ място оференти. Освен това жалбоподателят иска да му се заплати обезщетение за вредите, които твърди, че е претърпял в резултат от процедурата за възлагане на обществената поръчка.

В подкрепа на исканията си жалбоподателят изтъква следните правни основания:

Първо, жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила членове 93 и 94 от Финансовия регламент⁽²⁾ и принципите на добра администрация и на прозрачност, както и членове 106 и 107 от Финансовия регламент, тъй като по отношение на няколко от членовете на избрания консорциум са били налице предпоставки за изключване, доколкото е установено, че са допуснали тежко неизпълнение на задълженията си по предишни поръчки, като един от членовете на избрания консорциум е участвал в деяния като измама, корупция и подкуп, а няколко от членовете на избраните консорциуми използват подизпълнители от държави, които не са страни по Споразумението за държавните поръчки на СТО.

Второ, жалбоподателят поддържа, че е допуснато нарушение на принципа на добра администрация, принципа на равно третиране, както и на членове 89 и 98 от Финансовия регламент и член 145 от правилата за прилагането му, тъй като е налице конфликт на интереси за няколко от членовете на комисията по оценяването.

По-нататък жалбоподателят твърди, че при оценяването са използвани неясни и непоследователни критерии, което съставлява нарушение на член 97 от Финансовия регламент и член 138 от правилата за прилагането му.

На последно място, жалбоподателят поддържа, че възлагащият орган не е посочил относителните преимущества на определения за изпълнител оферент и е допуснал редица явни грешки в преценката на офертите на жалбоподателя и на избраните консорциуми. Според жалбоподателя някои от констатациите на възлагащия орган в доклада за оценка също са неясни и необосновани.

⁽¹⁾ ОВ 2009/S 198-283663.

⁽²⁾ Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 година относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 248, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 198).

**Жалба, подадена на 9 октомври 2010 г. — SE — Blusen
Stenau/CXВП — SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS (SE©
SPORTS EQUIPMENT)**

(Дело T-477/10)

(2010/C 346/94)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: SE — Blusen Stenau GmbH (Gronau, Германия)
(представител: O. Bischof, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав:
SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS GmbH (Wels, Австрия)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 22 юли 2010 г. по преписка R 1393/2009-1;
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: SPORT EYBL & SPORTS EXPERTS GmbH

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка, съдържаща словния елемент „SE© SPORTS EQUIPMENT“, за стоки от класове 18 и 25

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: германска и международна регистрация на словна марка „SE“ за стоки от клас 25, както и германски словни марки „SE So Easy“ и „SE-Blusen“ за стоки от класове 14, 18, 24 и 25

Решение на отдела по споровете: уважава частично възражението.

Решение на апелативния състав: отменя обжалваното решение и връща преписката на отдела по споровете за допълнително разглеждане.

Изложени правни основания: нарушение член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009⁽¹⁾, тъй като конфликтните марки са идентични и е налице вероятност от объркване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 4 октомври 2010 г. — Département du Gers/Комисия

(Дело T-478/10)

(2010/C 346/95)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Département du Gers (Ош, Франция) (представители: S. Mabile и J.-P. Mignard, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение 2010/419/ЕС на Европейската комисия от 28 юли 2010 година, с което се разрешава търговията с продукти, съдържащи, състоящи се или произведени от генетично модифицирана царевица Vt11 (SYN-VTØ11-1), в съответствие с Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета;
- да се осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят, който е френски департамент със силно развито селско стопанство и в който на значителни площи се отглежда царевица, иска да се отмени Решение 2010/419/ЕС на Комисията, с което се разрешава търговията с генетично модифицирана царевица или продукти, съдържащи такава царевица.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква две правни основания, изведени от:

- твърдение за незаконосъобразност на Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 година относно генетично модифицираните храни и фуражи⁽¹⁾, въз основа на който е прието обжалваното решение, изразяваща се в следното:
 - Регламент № 1829/2003 нарушавал принципа на институционално равновесие, доколкото i) Европейският парламент нямал правомощия в рамките на процедурата за даване на разрешение, докато правомощията на Комисията били твърде съществени и ii) не била оставена свобода на преценка на държавите членки;
 - Регламент № 1829/2003 нарушавал принципа на предпазливост доколкото не отчитал в достатъчна степен опасността, на която генетично модифицираните храни и фуражи излагат здравето на хората, околната среда, земеделието и животновъдството;
 - Регламент № 1829/2003 нарушавал правата на потребителите, тъй като от една страна не предвиждал нито една мярка, позволяваща потребителите да бъдат информирани, че консумираните животни са били хранени с ГМО, и от друга позволявал предоставяне на фактически невярна информация за липса на ГМО в продукти, които съдържат ГМО, но в количество под 0,9 %;

— незаконосъобразност на обжалваното решение:

- поради липса на мотиви, което е съществено процесуално нарушение, доколкото решението на Комисията само препращало към становището на Европейския орган за безопасност на храните (наричан по-нататък „EFSA“);
- поради неупражняване на правомощия, изразяващо се в неприлагане на предвидената процедура, тъй като Комисията не е упражнила правото си на преценка;
- поради нарушение на принципа на предпазливост, тъй като използваните от EFSA методи за оценка били непълни и оценката на царевицата Vt11 била твърде несигурна;

— поради нарушение на правата на потребителите вследствие на липсата на етикетиране, указващо, че животните са хранени с царевица Bt11, както и вследствие на липсата на прозрачност относно продуктите, съдържащи по-малко от 0,9 % царевица Bt11.

(¹) ОВ L 268, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 41, стр. 3.

Жалба, подадена на 4 октомври 2010 г. — Département du Gers/Комисия

(Дело T-479/10)

(2010/C 346/96)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Département du Gers (Ош, Франция) (представители: S. Mabile и J.-P. Mignard, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение 2010/420/ЕС на Европейската комисия за разрешаване на пускането на пазара на продукти, съдържащи, състоящи се или произведени от генетично модифицирана царевица MON89034xNK603 (MON-89034-3xMON-00603-6), в съответствие с Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета;

— да се осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

Правните основания и основните доводи на жалбоподателя са същите или в по-голямата си част сходни с изложените по дело T-478/10, Département du Gers/Комисия.

Жалба, подадена на 4 октомври 2010 г. — Département du Gers/Комисия

(Дело T-480/10)

(2010/C 346/97)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Département du Gers (Ош, Франция) (представители: S. Mabile и J.-P. Mignard, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение 2010/426/ЕС на Европейската комисия за разрешаване на пускането на пазара на

продукти, съдържащи, състоящи се или произведени от генетично модифицирана царевица Bt11xGA21 (SYN-BT011-1xMON-0021-9), в съответствие с Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета;

— да се осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

Правните основания и основните доводи на жалбоподателя са същите или в по-голямата си част сходни с изложените по дело T-478/10, Département du Gers/Комисия.

Жалба, подадена на 4 октомври 2010 г. — Département du Gers/Комисия

(Дело T-481/10)

(2010/C 346/98)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Département du Gers (Ош, Франция) (представители: S. Mabile и J.-P. Mignard, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение 2010/429/ЕС на Европейската комисия от 28 юли 2010 година за разрешаване на пускането на пазара на продукти, съдържащи, състоящи се или произведени от генетично модифицирана царевица MON 88017 x MON 810 (MON-88017-3 x MON-00810-6), в съответствие с Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета;

— да се осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

Правните основания и основните доводи на жалбоподателя са същите или в по-голямата си част сходни с изложените по дело T-478/10, Département du Gers/Комисия.

Жалба, подадена на 4 октомври 2010 г. — Département du Gers/Комисия

(Дело T-482/10)

(2010/C 346/99)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Département du Gers (Ош, Франция) (представители: S. Mabile и J.-P. Mignard, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение 2010/432/ЕС на Европейската комисия от 28 юли 2010 година за разрешаване пускането на пазара на продукти, съдържащи, състоящи се или произведени от генетично модифицирана царевица 1507x59122 (DAS-Ø15Ø7-1xDAS-59122-7), в съответствие с Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета;
- да се осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

Правните основания и основните доводи на жалбоподателя са същите или в по-голямата си част сходни с изложените по дело T-478/10, Département du Gers/Комисия.

Жалба, подадена на 13 октомври 2010 г. — MIP Metro/CXВП — J.C. Ribeiro SGPS (MISS B)

(Дело T-485/10)

(2010/С 346/100)

Език на жалбата: *немски*

Страни

Жалбоподател: MIP METRO Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Дюселдорф, Германия) (представител: J.-C. Plate и R. Kaase, Rechtsanwälte)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: J.C. Ribeiro SGPS S.A. (Sta Maria de Feira, Португалия)

Искания на жалбоподателя

- да се обяви за допустима жалбата, заедно с приложенията към нея, срещу решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 5 август 2010 г. по преписка R 1526/2009-1;
- да се отмени обжалваното решение в частта му, в която противоречи на заявката за регистрация на марката за стоките от класове 14 и 25, поради несъвместимост с член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността;
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски, включително разноските пред апелативния състав.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: J.C. Ribeiro SGPS S.A.

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „MISS B“ за стоки от класове 14, 16, 18, 21, 25 и 28

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: германска и международна регистрация на словната „miss H.“ за стоки от класове 6, 9, 14, 16, 18, 25 и 26, както и германска регистрация на фигуративната марка, съдържаща словния елемент „Miss H.“, за стоки от класове 3, 8, 9, 14, 16, 18, 20, 24, 25 и 26

Решение на отдела по споровете: уважава възражението.

Решение на апелативния състав: уважава жалбата.

Изложени правни основания: нарушение член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009⁽¹⁾, тъй като е налице вероятност от объркване между конфликтните марки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 18 октомври 2010 г. — Mayer Naman/CXВП — Daniel e Mayer (David Mayer)

(Дело T-498/10)

(2010/С 346/101)

Език на жалбата: *италиански*

Страни

Жалбоподател: David Mayer Naman (Рим, Италия) (представители: S. Sutti, avvocato, S. Cazzaniga, avvocato, V. Fedele, avvocato)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Daniel e Mayer Srl (Милано, Италия)

Искания на жалбоподателя

- Да се измени изцяло обжалваното решение.
- Да се осъди CXВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: Фигуративна марка, съдържаща словния елемент „David Mayer“ (заявка за регистрация № 1518950), за отличаване, по-специално, на стоки от класове 18 и 25.

Притежател на марката на Общността: Жалбоподателят

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: Daniel & Mayer Srl

Право върху марката на страната, която иска обявяване на недействителността: Италианска словна марка „DANIEL & MAYER MADE IN ITALY“ (№ 472351), за отличаване на стоки от клас 25 и нерегистрирана словна марка „DANIEL & MAYER“, използвана в Италия във връзка с „производство и продажба на облекло и аксесоари“.

Решение на отдела по отмяна: Частично уважава искането за обявяване на недействителност.

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: Нарушение и неправилно прилагане на член 8 от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 8 октомври 2010 г. — MOL/Комисия

(Дело T-499/10)

(2010/С 346/102)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. (Будапеща, Унгария) (представители: N. Niejahr, lawyer, F. Carlin, Barrister и C. van der Meer, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното решение, или
- при условията на евентуалност, да се отмени обжалваното решение в частта, в която се разпорежда възстановяването на суми от жалбоподателя, и
- да се осъди ответникът да заплати направените от него съдебни разноски и разноските, направени от жалбоподателя във връзка с настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска отмяната на Решение С(2010) 3553 окончателен на Комисията от 9 юни 2010 г., с което се обявява за несъвместима с общия пазар помощта, предоставена от унгарските власти на унгарското дружество Oil & Gas Plc („MOL“) вследствие на споразумение, сключено между MOL и унгарската държава, с което дружеството фактически се освобождава от увеличението на таксите за миннодобивни дейности в резултат на изменение на унгарския Закон за минното дело (Hungarian Mining Act) от януари 2008 г. [Държавна помощ С 1/09 (ex NN 69/08)]. В обжалваното решение жалбоподателят се определя като получател на твърдяната държавна помощ и с решението се разпорежда Унгария да възстанови помощта, заедно с лихвите от жалбоподателя.

Жалбоподателят изтъква три правни основания в подкрепа на своите искания.

На първо място той посочва, че ответникът е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че продължаването на разрешителните за миннодобивни дейности на жалбоподателя през 2005 г. и последващото изменение на Закона за минното дело през 2008 г., разглеждани заедно, представляват непра-

вомерна и несъвместима държавна помощ и като е разпоредил възстановяването на тази твърдяна държавна помощ заедно с лихвите от жалбоподателя. По-специално жалбоподателят твърди, че ответникът е нарушил член 107, параграф 1 ДФЕС, като е приел, че:

- споразумението за продължаване от 2005 г. и изменението на Закона за минното дело от 2008 г., разглеждани заедно, представляват мярка за държавна помощ съгласно член 107, параграф 1 ДФЕС,
- твърдяната мярка за помощ е селективна въз основа на погрешния извод, че съответната референтна рамка е разрешителният режим, а не Законът за минното дело,
- с твърдяната мярка за помощ на жалбоподателя се предоставя предимство независимо от обстоятелството, че жалбоподателят плащал по-високи такси за миннодобивни дейности и по-високи разходи спрямо тези, които би дължал при липсата на твърдяната мярка за помощ или вследствие на изменението на Закона за минното дело през 2008 г., както и че във всеки случай Унгария действала като икономически оператор и споразумението за продължаване било обосновано от икономически съображения,
- с твърдяната мярка за помощ се нарушавала конкуренцията, макар другите участници на пазара да не са платили по-високи такси в съответствие с изменения Закон за минното дело.

На второ място и при условията на евентуалност, жалбоподателят твърди, че ответникът е нарушил член 108, параграф 1 ДФЕС, като не е разгледал споразумението за продължаване (което не е мярка за държавна помощ в периода между неговото сключването през 2005 г. и изменението на Закона за минното дело през 2008 г. и е станало държавна помощ едва с влизане в сила на изменението на Закона за минното дело от 2008 г.) с оглед на правилата, приложими към съществуващите помощи.

На трето място и отново при условията на евентуалност, ако Общият съд приеме, че мярката представлява нова помощ, жалбоподателят твърди, че като е разпоредил възстановяването на суми от жалбоподателя, ответникът е нарушил член 14, параграф 1 от Процедурния регламент, тъй като с това възстановяване се нарушават оправданите правни очаквания на жалбоподателя за стабилност на споразумението за продължаване и принципа на правната сигурност.

Жалба, подадена на 19 октомври 2010 г. — Dorma/СХВП — Puertas Doorsa (doorsa FÁBRICA DE PUERTAS AUTOMÁTICAS)

(Дело T-500/10)

(2010/С 346/103)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Dorma GmbH & Co. KG (Ennepetal, Германия) (представител: P. Koch Moreno, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Puertas Doorsa, SL (Petrel, Испания)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 17 август 2010 г. по преписка R 542/2009-4, и
- да се осъди ответникът и другата страна в производството пред апелативния състав да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративната марка „doorsa FÁBRICA DE PUERTAS AUTOMÁTICAS“ за стоки от класове 6, 9 и 19, регистрирана като марка на Общността под № 4884359

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: германска фигуративна марка „DORMA“, регистрирана под № 39525884 за стоки и услуги от класове 6, 9, 16, 19 и 37; словна марка „DORMA“, регистрирана в Обединеното кралство под № 2201691 за стоки от класове 6, 7, 9, 16 и 19; международна фигуративна марка „DORMA“, регистрирана под № 722009 за стоки от класове 6, 7, 9, 16 и 19

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: жалбоподателят твърди, че обжалваното решение нарушава член 81, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета, тъй като апелативният състав неправилно е приложил разпоредбите на този член към спорната марка.

Жалба, подадена на 22 октомври 2010 г. — TI Media Broadcasting и TI Media/Комисия

(Дело T-501/10)

(2010/C 346/104)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподатели: Telecom Italia Media Broadcasting Srl (Рим, Италия), Telecom Italia Media SpA (TI Media) (Рим, Италия) (представители: В. Caravita di Toritto, avvocato, L. Sabelli, avvocato, F. Pace, avvocato, A. d'Urbano, avvocato)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

- обжалваното решение да се обяви за незаконосъобразно и същото да се отмени в частта, в която разрешава на SKY да участва в процедурата за възлагане на обществена поръчка за цифровия дивидент,

— при условията на евентуалност, да се разпореди на Комисията да: (i) посочи обособената позиция в процедурата за възлагане на обществена поръчка, за която SKY може да бъде допуснато да участва; (ii) да разшири петгодишната забрана за използване на честотите за целите на платената телевизия до честотите, получени съгласно споразумения, сключени със съществуващи оператори или с нови участници на пазара;

- да се осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В конкретния случай дружествата жалбоподатели искат отмяна на Решение С(2010) 4976 на Комисията от 20 юли 2010 година за изменение на клауза 9.1 от ангажиментите в приложението към Решение от 2 април 2003 г. (преписка СОМР/М.2876), с което Комисията обявява за съвместима с общия пазар и със Споразумението за ЕИП концентрация, осъществена чрез създаването на „SKY Italia“ (наричано по-нататък „SKY“).

В това отношение се уточнява, че тази клауза задължава SKY да освободи аналогови и цифрови честоти и му забранява извършването на всякакви дейности върху наземната цифрова платформа до 31 декември 2011 г., както като оператор на мрежата, така и като доставчик на съдържание. С обжалваното решение Комисията уважава искането на SKY, като го допуска да участва в процедурата за възлагане на обществена поръчка за разпределение на цифровия дивидент и да представи оферта за възлагане на един единствен мултиплекс, предназначен за разпространяване на съдържание в не кодиран вид за период от пет години от приемането на самото решение.

В подкрепа на исканията си жалбоподателите изтъкват следните правни основания: нарушение на членове 2, 6 и 8, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета относно контрола върху концентрациите между предприятия⁽¹⁾, на точка 74 от Известие на Комисията относно приемливите средства за защита съгласно Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета и Регламент (ЕО) № 802/2004 на Комисията⁽²⁾, на клауза № 14.1, съдържаща се в ангажиментите в приложението към Решение от 2 април 2003 г. (преписка СОМР/М.2876), както и на член 102 от ДФЕС.

По-конкретно обжалваното решение е опорочено от злоупотреба с власт и от липса на мотиви, доколкото като уважава искане, чието съдържание надхвърля предметното приложно поле на клауза 9.1, съдържаща се в приложението към Решението от 2003 г. (преписка СОМР/М.2876), допуска SKY да участва в процедурата за възлагане на обществена поръчка за разпределение на цифровия дивидент.

Жалбоподателите освен това поддържат, че ответникът, извършвайки съществено процесуално нарушение и изопачавайки фактите, прави неправилна преценка за наличието на изключителни обстоятелства от естество да обосноват изменението на първоначално наложените на SKY ангажименти. По-специално, като се основава на аномалии, които характеризират съответния конкурентен контекст, Комисията приравнява TI Media на традиционните оператори RAI и Mediaset, въпреки че по отношение на TI Media никога не е правено уведомление за

господствашо положение. В подкрепа на това *obiter dictum* във връзка с твърдяната „strong position“ [силна позиция] на TI Media на пазара, Комисията се основава на неправилно тълкуване на Решение 544/07/CONS, като напълно пропуска да вземе предвид резултатите от *market test* [консултацията на участниците на пазара].

На последно място, жалбоподателите се позовават на незаконосъобразност на решението поради липса на надлежно разследване и липса на мотиви, доколкото по отношение на определянето на критериите за възлагане на обществената поръчка то се основава на подвеждащо и погрешно представяне на съдържанието на Решение 181/09/CONS и Решение 427/09/CONS. Всъщност, обратно на твърдението на Комисията, тези решения определят критериите за възлагане на обществената поръчка по отношение на обособените позиции за честотите (А, В и по избор — С), без да разграничават националните оператори в категории и преди всичко, без да квалифицират TI Media като вертикално интегриран оператор.

(¹) ОВ L 24, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201.

(²) ОВ С 267, 22.10.2008 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 18 октомври 2010 г. — Département du Gers/Комисия

(Дело T-502/10)

(2010/С 346/105)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Département du Gers (Ош, Франция) (представители: S. Mabile и J.-P. Mignard, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение 2010/428/ЕС на Европейската комисията от 28 юли 2010 година за разрешаване пускането на пазара на продукти, съдържащи, състоящи се или произведени от генетично модифицирана царевица 59122x1507xNK603 (DAS-59122-7xDAS-Ø15Ø7xMON-ØØ6Ø3-6), в съответствие с Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета;

— да се осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

Правните основания и основните доводи на жалбоподателя са същите или в по-голямата си част сходни с изложените по дело T-478/10, Département du Gers/Комисия.

Жалба, подадена на 21 октомври 2010 г. — IDT Biologika/Комисия

(Дело T-503/10)

(2010/С 346/106)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: IDT Biologika GmbH (Dessau-Roßlau, Германия) (представители: R. Gross и T. Kroupa, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на делегацията на Европейската комисия в Република Сърбия от 10 август 2010 г., с което се отхвърля офертата на IDT Biologika GmbH, подадена във връзка с лот № 1 от процедура за възлагане на обществена поръчка, референтен номер EurorAid/129809/C/SUP/RS, за доставка на ваксина против бяс за нуждите на Министерството на земеделието, горите и водите на Република Сърбия и за възлагане на тази обществена поръчка на обединение от различни дружества под ръководството на „Biovet a. s.“;

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят оспорва решението на Европейската комисия от 10 август 2010 г., с което в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка за доставка на ваксини против бяс (референтен номер на публикацията: EurorAid/129809/C/SUP/RS) за изпълнител е избран друг оферент.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят посочва, че е допуснато нарушение на член 252, параграф 3 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 (¹), тъй като офертата на избрания изпълнител не отговаряла на техническите изисквания в документацията на поканата за представяне на оферти — от една страна, що се отнася до изискването за липса на вирулентност за човека на предлаганата ваксина, а от друга, що се отнася до изискваните разрешения, поради което при всички обстоятелства посочената оферта не е трябвало да бъде разглеждана.

Освен това според жалбоподателя е допуснато нарушение на принципите на равнопоставеност и прозрачност съгласно член 89, параграф 1 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 (²), тъй като единствено подадената от жалбоподателя оферта отговаряла на всички изисквания на техническите спецификации, но въпреки това е предпочетена друга оферта.

(¹) Регламент (ЕО, Евратом) № 2342/2002 на Комисията от 23 декември 2002 година относно определянето на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложим към общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 357, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 4, стр. 3).

(²) Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 година относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 248, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 198).

Жалба, подадена на 22 октомври 2010 г. — Prima TV/Комисия

(Дело T-504/10)

(2010/С 346/107)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Prima TV SpA (Милано, Италия) (представители: L. Fossati, avvocato, L. Perfetti, avvocato)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на ищеца

- да се отмени обжалваното решение;
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В настоящото производство се обжалва същото решение като по дело T-501/10, TI Media Broadcasting и TI Media/Комисия.

В подкрепа на своите искания жалбоподателят изтъква три правни основания.

С първото правно основание се иска отмяна на решението поради нарушение на закона, изразяващо се в явна грешка в преценката, тъй като Комисията погрешно приела, че условията на италианския пазар на платена телевизия са се променили в сравнение с 2003 г. до такава степен, че допускат преразглеждане на ангажиментите, поети от Newscorp по преписка COMP/M.2876. Обратно, всички елементи показвали, че условията на пазара, на чиято основа ангажиментите са били поети и приети от Комисията през 2003 г., на са се изменили съществено и трайно. По-конкретно, Sky Italia все още има абсолютно господстващо положение на италианския пазар на платена телевизия.

С второто правно основание се иска отмяна на решението поради нарушение на закона и злоупотреба с власт, поради явна грешка в преценката, и поради нарушение на принципа на пропорционалност, тъй като Комисията била изменила ангажиментите, поети от Newscorp по преписка COMP/M.2876, приемайки погрешно, че неучастието на Sky Italia в следващата процедура за предоставяне на честоти за наземно цифрово разпръскване му попречило да развива дейността си в областта на телевизията със свободен достъп в Италия. В това отношение се пояснява, обратно, че Sky Italia вече упражнява дейност по разпръскване в Италия на телевизия със свободен достъп, предавана по цифрови наземни честоти, и може да придобие мощности за излъчване дори без изменение на разглежданите ангажименти.

С третото правно основание се иска отмяна на решението поради нарушение на закона и поради явна грешка в преценката, тъй

като Комисията била изменила поетите от Newscorp ангажименти по преписка COMP/M.2876 по искане на Sky Italia, независимо че отговорите, получени в хода на проучването на пазара по време на административната процедура, включително отговорите на италианските публични органи, ясно показвали отрицателното въздействие на изменението на разглежданите ангажименти върху конкуренцията на национално ниво.

Жалба, подадена на 18 октомври 2010 г. — Höganäs/CXВП — Haynes (ASTALOY)

(Дело T-505/10)

(2010/С 346/108)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Höganäs AB (Höganäs, Швеция) (представител: L.-E. Ström, lawyer)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Haynes International, Inc. (Kokomo, САЩ)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 18 август 2010 г. по преписка R 1530/2009-4,
- да се отмени решение № В 85624 по възражението и
- да се осъди ответникът и другата страна в производството пред апелативния състав да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „ASTALOY“ за стоки от клас 6 — Заявка за марка на Общността № 3890233

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: другата страна в производството пред апелативния състав.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: словната марка на Общността „HASTELLOY“, регистрирана под № 55400 за стоки от клас 6

Решение на отдела по споровете: уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: жалбоподателят смята, че обжалваното решение нарушава членове 8 и 9 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета, тъй като апелативният състав неправилно е преценил вероятността от объркване и сходството на оспорената марка.

Жалба, подадена на 22 октомври 2010 г. — RTI и Elettронica Industriale/Комисия

(Дело T-506/10)

(2010/С 346/109)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Reti Televisive Italiane SpA (RTI) и Elettронica Industriale SpA (Lissonne, Италия) (представители: J.-F. Bellis и S. Bariatti, lawyers)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

— да се отмени обжалваното решение,

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателите искат отмяна на Решение С(2010) 4976 окончателен на Комисията от 20 юли 2010 година за изменение на прилагането на ангажиментите във връзка с Решение С(2003) 1082 окончателен от 2 април 2003 г., с което придобиването от News Corporation Limited (наричано по-нататък „NewsCorp“) на пълен контрол над предприятията Teleriv SpA и Stream SpA се обявява за съвместимо с общия пазар и със Споразумението за ЕИП, при условие че NewsCorp изпълнява напълно поетите ангажименти (Преписка № COMP/M.2876 — NewsCorp/Teleriv) ⁽¹⁾.

В подкрепа на исканията си жалбоподателите изтъкват три правни основания.

На първо място те твърдят, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката, като е заключила, че след приемането на решението от 2 април 2003 г. (наричано по-нататък „решението за допускане на концентрацията“) условията на италианския пазар на платена телевизия са се променили до такава степен, че се налага да се изменят ангажиментите, приложени към решението за допускане на концентрацията, и в резултат на това неправилно е приложила Известието относно приемливите средства за защита и член 8, параграф 2 от Регламента за сливанията ⁽²⁾. Според жалбоподателите съществуват ясни доказателства за това, че пазарните условия, въз основа на които през 2003 г. са приети ангажиментите, не са се променили нито съществено, нито трайно. По-специално Sky Italia — италианското дъщерно дружество на NewsCorp, все още има господстващо положение на италианския пазар на платена телевизия.

На второ място жалбоподателите твърдят, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото и явна грешка в преценката, както и че е нарушила принципа на пропорционалност, като е уважила отправеното от Sky Italia искане за

изменение на ангажиментите и като е приела предложените от NewsCorp нови ангажименти, считайки, че невъзможността на Sky Italia да участва в предстоящата тържна процедура за предоставяне на честоти за цифрова неземна телевизия, която трябва да се проведе в Италия през следващите месеци, възпрепятства Sky Italia да осъществява дейност в сектора на безплатната телевизия. Всъщност Sky Italia вече осъществява дейност в сектора на безплатната телевизия в Италия и има достъп до честоти за цифрова неземна телевизия и без да участва в тържната процедура.

На трето място жалбоподателите поддържат, че Комисията е допуснала явна грешка в преценката и грешка при прилагане на правото, като е приела обжалваното решение и е уважила отправеното от Sky Italia искане за изменение на ангажиментите, въпреки че вследствие на проведеното в рамките на административното производство пазарно разследване повечето страни — включително италианският орган по конкуренцията и италианският орган по далекосъобщенията — са изразили сериозни опасения относно последиците от предложеното изменение за италианския пазар на платена телевизия.

⁽¹⁾ ОВ L 110, 2004 г., стр. 73.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (регламент за сливанията на ЕО) (ОВ L 24, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201).

Жалба, подадена на 19 октомври 2010 г. — Seba Diş Tıçaret ve Nakliyat/CXBП — von Eicken (SEBA TRADITION ESTABLISHED 193220 FILTER)

(Дело T-508/10)

(2010/С 346/110)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Seba Diş Tıçaret ve Nakliyat A.S. (Истанбул, Турция) (представител: H. Wilde, Rechtsanwalt)

Отговорник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Johann Wilhelm von Eicken GmbH (Любек, Германия)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 18 август 2010 г. по преписка R 0559/2009-4;

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: цветна фигуративна марка, съдържаща словните елементи „ESTABLISHED 1932 SEBA TRADITION“ за стоки от клас 34

Притежател на марката на Общността: жалбоподателят

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: Johann Wilhelm von Eicken GmbH

Право върху марката на страната, която иска обявяване на недействителността: германска фигуративна марка, съдържаща словните елементи „ESTABLISHED 1770 JOHANN WILHELM VON EICKEN TRADITION“ за стоки от клас 34

Решение на отдела по заличаването: уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 ⁽¹⁾, тъй като не е налице вероятност от объркване между конфликтните марки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 20 октомври 2010 г. — Manufacturing Support & Procurement Kala Naft/Съвет

(Дело T-509/10)

(2010/C 346/111)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran (Техеран, Иран) (представители: F. Esclatine и S. Perrotet, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Съвета от 26 юли 2010 г.,
- заедно с него, да се отмени Регламент за изпълнение № 668/2010 на Съвета от 26 юли 2010 година,
- да се осъди Съветът да заплати всички съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят, търговско дружество с предмет на дейност в областта на петролната индустрия, иска отмяната на Решение 2010/413/ОВППС на Съвета ⁽¹⁾ и на Регламент за изпълнение (ЕС) № 668/2010 на Съвета за прилагане на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 423/2007 ⁽²⁾ относно ограничителни мерки срещу Иран за предотвратяване на разпространението на ядрено оръжие, доколкото името на жалбоподателя е включено в списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилага замразяване на средства и икономически ресурси в изпълнение на посочената разпоредба.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква осем правни основания, изведени от:

- неизпълнение на задължението за мотивиране, тъй като Съветът се е позовал на неясни, неточни и неподлежащи на проверка обстоятелства,
- нарушение на основните права на жалбоподателя, доколкото i) за да се защити, жалбоподателят бил длъжен да представи доказателства за липсата на принос от негова страна в ядрената програма на Иран, ii) жалбоподателят имал на разположение твърде кратък срок, в който да представи искането си за преразглеждане и iii) жалбоподателят бил лишен от правото си на ефективна съдебна защита и от правото си на собственост, доколкото не разполагал с достъп до сведенията, съдържащи се в преписката по неговия случай,
- липса на компетентност, доколкото Съветът не бил компетентен да се произнесе по съпътстващите мерки по Резолюция 1929(2010) на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации; впрочем, същата не предвиждала никаква мярка, отнасяща се до петролната индустрия,
- злоупотреба с власт, доколкото обжалваното решение преустановило всички извършвани от жалбоподателя сделки на територията на Европейския съюз, включително придобиването на второстепенно оборудване, като по този начин надхвърляло предвиденото в член 4 от обжалваното решение,
- грешка при прилагането на правото, тъй като търговията със стоки с двойна употреба не можела да обоснове приемането на мярка за замразяване на средствата на дадено образувание, когато същото в действителност няма принос в ядрената програма на Иран,
- неточно установяване на фактите, доколкото жалбоподателят не придобил никаква стока, която би могла да представлява интерес за ядрената програма на Иран,
- явна грешка в преценката, доколкото ограниченията на правото на собственост на жалбоподателя и на правото му да упражнява икономическа дейност не могат да бъдат обосновани с никакви съображения от общ интерес и са непропорционални спрямо преследваната цел,
- липса на правно основание за приемане на обжалвания регламент в резултат на отмяната на обжалваното решение.

⁽¹⁾ Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр. 39).

⁽²⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 668/2010 на Съвета от 26 юли 2010 година за прилагане на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 423/2007 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 195, стр. 25).

Жалба, подадена на 26 октомври 2010 г. — Nike International/CXВП (DYNAMIC SUPPORT)

(Дело T-512/10)

(2010/С 346/112)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Nike International Ltd (Beaverton, САЩ) (представител: M. de Justo Bailey, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 25 август 2010 г. по преписка R 640/2010-4; и

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „DYNAMIC SUPPORT“ за стоки от клас 25 — Заявка за регистрация като марка на Общността № 8299869

Решение на проверителя: отказва регистрация като марка на Общността.

Решение на апелативния състав: охвърля жалбата.

Изложени правни основания: жалбоподателят счита, че с оспорваното решение се нарушава член 7, параграф 1, буква в) от Регламент № 207/2009 на Съвета, тъй като апелативният състав допуска грешка в преценката и извежда неправилно заключението, че този член не допуска поисканата регистрация на марка.

Определение на Общия съд от 28 октомври 2010 г. — Agriconsulting Europe/Комисия(Дело T-443/09) ⁽¹⁾

(2010/С 346/113)

Език на производството: италиански

Председателят на трети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 11, 16.1.2010 г.

Определение на Общия съд от 18 октомври 2010 г. — Alisei/Комисия(Дело T-16/10) ⁽¹⁾

(2010/С 346/114)

Език на производството: италиански

Председателят на шести състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 63, 13.3.2010 г.

Определение на Общия съд от 22 октомври 2010 г. — Bank Nederlandse Gemeenten/Комисия(Дело T-151/10) ⁽¹⁾

(2010/С 346/115)

Език на производството: нидерландски

Председателят на седми състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 148, 5.6.2010 г.

Определение на Общия съд от 28 октомври 2010 г. — Babcock Noell/Entreprise commune Fusion for Energy(Дело T-299/10) ⁽¹⁾

(2010/С 346/116)

Език на производството: английски

Председателят на пети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 234, 28.8.2010 г.

СЪД НА ПУБЛИЧНАТА СЛУЖБА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от
28 октомври 2010 г. — Sørensen/Комисия

(Дело F-85/05) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Назначаване — Длъжностни лица, преминаващи в по-висока функционална група чрез конкурс на общо основание — Кандидати, вписани в списък с резерви преди влизането в сила на новия Правилник — Преходни правила за класиране в степен при назначаването — Класиране в степен в приложение на новите по-неблагоприятни правила — Член 5, параграф 2 и член 12, параграф 3 от приложение XIII към Правилника)

(2010/С 346/117)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Susanne Sørensen (Брюксел, Белгия) (представители: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis и É. Marchal, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Currall и Н. Krämer)

Страна, встъпила в подкрепа на ответника: Съвет на Европейския съюз (представители: M. Arpio Santacruz и M. Simm)

Предмет на делото

Отмяната на решението на Комисията за класиране на жалбоподателя, вписан в списък с резерви Б преди влизането в сила на новия Правилник, в приложение на новите по-неблагоприятни разпоредби на същия (член 12 от приложение XIII към Регламент (ЕО, Евратом) № 723/2004 за изменение на Правилника за длъжностните лица), както и на решението да не се запазят точките за повишаване, натрупани от жалбоподателя в качеството му на длъжностно лице от категория С.

Диспозитив на решението

1. Отхвърля жалбата на г-жа Sørensen.
2. Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 296, 26.11.2005 г., стр. 26 (дело, заведено първоначално пред Първоинстанционния съд на Европейските общности под номер Т-335/05 и препратено на Съда на публичната служба на Европейския съюз с определение от 15.12.2005 г.)

Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от
28 октомври 2010 г. — Kay/Комисия

(Дело F-113/05) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Назначаване — Длъжностни лица, преминаващи в по-висока функционална група чрез конкурс на общо основание — Кандидати, вписани в списък с резерви преди влизането в сила на новия Правилник — Преходни правила за класиране в степен при назначаването — Класиране в степен в приложение на новите по-неблагоприятни правила — Член 2, член 5, параграф 2 и член 12, параграф 3 от приложение XIII към Правилника)

(2010/С 346/118)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Roderick Neil Kay (Брюксел, Белгия) (представители: първоначално Т. Bontinck и J. Feld, avocats, впоследствие Т. Bontinck и S. Woog, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: J. Currall и Н. Krämer)

Страна, встъпила в подкрепа на ответника: Съвет на Европейския съюз (представители: M. Arpio Santacruz и I. Šulce)

Предмет на делото

Отмяна на решението на Комисията за ново класиране в степен на жалбоподателя, вписан в списък с резерви от външен конкурс преди влизането в сила на новия Правилник, в приложение на новите по-неблагоприятни разпоредби на същия

Диспозитив на решението

1. Отхвърля жалбата на г-н Kay.
2. Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 48, 25.2.2006 г., стр. 36 (дело, заведено първоначално пред Първоинстанционния съд на Европейските общности под номер Т-421/05 и препратено на Съда на публичната служба на Европейския съюз с определение от 15.12.2005 г.)

Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 27 октомври 2010 г. — Birkhoff/Комисия(Дело F-60/09) ⁽¹⁾

(Длъжностни лица — Възнаграждение — Семейни надбавки — Надбавка за дете на издръжка — Дете, което поради тежко заболяване или инвалидност е възпрепятствано да се издържа само — Искане за продължаване на изплащането на надбавката — Член 2, параграф 5 от приложение VII към Правилника — Максимален доход на детето като условие за продължаване на изплащането на надбавката — Разходи, които се приспадат от посочения доход)

(2010/С 346/119)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Gerhard Birkhoff (Weitnau, Германия) (представител: С. Inzillo, avocat)

Отговорник: Европейска комисия (представители: J. Currall и В. Eggers, подпомагани от А. Dal Ferro, avocat)

Предмет

Отмяна на решението, с което искането на жалбоподателя за продължаване на изплащането на надбавката за дете на

издръжка съгласно член 2, параграф 5 от приложение VII към Правилника се отхвърля

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда г-н Birkhoff да заплати всички съдебни разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 205, 29.8.2009 г., стр. 50.

Определение на Съда на публичната служба от 23 септември 2010 г. — Vui Van/Комисия(Дело F-51/07 RENV) ⁽¹⁾

(2010/С 346/120)

Език на производството: френски

Председателят на втори състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 170, 21.07.2007 г., стр. 43

2010/C 346/116	Дело T-299/10: Определение на Общия съд от 28 октомври 2010 г. — Babcock Noell/Entreprise commune Fusion for Energy	58
Съд на публичната служба на Европейския съюз		
2010/C 346/117	Дело F-85/05: Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 28 октомври 2010 г. — Sørensen/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Назначаване — Длъжностни лица, преминаващи в по-висока функционална група чрез конкурс на общо основание — Кандидати, вписани в списък с резерви преди влизането в сила на новия Правилник — Преходни правила за класиране в степен при назначаването — Класиране в степен в приложение на новите по-неблагоприятни правила — Член 5, параграф 2 и член 12, параграф 3 от приложение XIII към Правилника)	59
2010/C 346/118	Дело F-113/05: Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 28 октомври 2010 г. — Kau/Комисия (Публична служба — Длъжностни лица — Назначаване — Длъжностни лица, преминаващи в по-висока функционална група чрез конкурс на общо основание — Кандидати, вписани в списък с резерви преди влизането в сила на новия Правилник — Преходни правила за класиране в степен при назначаването — Класиране в степен в приложение на новите по-неблагоприятни правила — Член 2, член 5, параграф 2 и член 12, параграф 3 от приложение XIII към Правилника)	59
2010/C 346/119	Дело F-60/09: Решение на Съда на публичната служба (втори състав) от 27 октомври 2010 г. — Birkhoff/Комисия (Длъжностни лица — Възнаграждение — Семейни надбавки — Надбавка за дете на издръжка — Дете, което поради тежко заболяване или инвалидност е възпрепятствано да се издържа само — Искане за продължаване на изплащането на надбавката — Член 2, параграф 5 от приложение VII към Правилника — Максимален доход на детето като условие за продължаване на изплащането на надбавката — Разходи, които се приспадат от посочения доход)	60
2010/C 346/120	Дело F-51/07 RENV: Определение на Съда на публичната служба от 23 септември 2010 г. — Vui Van/Комисия	60

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2010 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на CD-ROM	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на CD-ROM (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), CD-ROM, две издания на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в един общноезиков CD-ROM.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

През 2010 г. CD-ROM форматът ще бъде заменен с DVD формат.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

